ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சுகப்பிரம்மருஷி பரிச்சித்துவெனுமரசனுக்கு உபதேசித்தருளிய

ஸ்ரீ பாகவதமெனும்

மஹாபுராணத்தில் கிருஷ்ணஜனித்தி உத்தவருக்குப் போதித்து

மோருபாக்கியானமாகிய,

அவதூத யது சம்வாதம்.

இஃது

மகாராஷ்டர பாஷையில்

பரமபாகவத சிகாமணியான

ஸ்ரீ ஏகநாத சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த ஏகாதச ஸ்கந்த வியாக்கியானத்தின்படி

வே. பாலகிருஷ்ண முதலியாரவர்களால்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ, பே. மாணிக்கசுவாமி முதலியார் பி. ஏ. அவர்களால்

சீர்திருத்தப்பட்டு,

சென்னை, பச்சையப்பன் கல்விச்சாலை

தமிழ் உபாத்தியாயர்

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ, ஆ. சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி

கம்மர்ஷியல் அச்சுயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

(Copy Right.)

பிட்னைக.

கரும ஞான பக்திகள் உபாலகருக்கு உபர்யங்களாக விதிக்கப்ப
ட்டன. வைராக்கியத்தின் சகாயமின்றி இவ்வுபாயங்கள் விசேஷ பிர
யோஜனத்தைத் தரா. பாரமார்த்திக ஞானத்தை யடைய விரும்பு
வோன் யுக்தா யுக்தங்களை விசாரித்து விவேக சீலனாகி வைராக்கியத்
தைக்கொண்டி விடவேண்டியவைகளை விட்டுப் பற்றவேண்டியவற்
றைப் பற்றினால் சித்த விஸ்ராந்திக் கிடமாம். இந்தக் கிரந்தம் வைராக்
கியத்தை யடையும் வழியை மேன்மையாக வுணர்த்தும்.

விஷய சூசிகை.

குறிப்புகளின் விவரம்.				பக்கம்:
பூமி	...	...	...	சு
வாயு	...	...	...	கூ
ஆகாயம்	...	...	...	ஐ
ஜலம்	...	...	...	ஐஉ
அக்கினி	...	...	...	ஐஙு
சந்திரன்	...	...	...	ஐச
சூரியன்	...	...	...	ஐடு
புருப்பகூடி	...	...	...	ஐள
மலைபாம்பு	...	...	...	உச
சமுத்திரம்	...	...	...	உடு
விட்டிற்பூச்சி	...	...	...	உள
தேனீ	...	...	...	உஅ
தும்பி	...	...	...	ஙஐ
ஈ	...	...	...	ஙஐ
யானை	...	...	...	ஙக
மான்	...	...	...	ஙஉ
மீன்	...	...	...	ஙஙு
பிங்களைவேசி	...	...	...	ஙச
குரரம்	...	...	...	சஙு
பாலகன்	...	...	...	சடு
குமாரி	...	...	...	சசு
சரகாரன்	...	...	...	ஞஐ
சர்ப்பம்	...	...	...	ஞக
சிலந்திபூச்சி	..	...	...	ஞச

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீபார்த்தசாரதி குரவேநம:.

தெலுகு மகாராஷ்டிர பாஷையில் ஸ்ரீ ஏகநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஏகாதசஸ்கந்த பாகவத வியாக்கியானத்தில்,

அவதூத யது சம்வாதம்.

అవధూత యదు సంవాదము.

வரலாறு.

பிராயோபவேசம் பண்ணின பரிக்ஷித் மகாராஜனுக்குச் சுகப் பிரம்மரிஷி பரமாத்மாவான நாராயணனுடைய சுவரூப ரூப குண விபூதிகளைச் சொல்லும் பாகவதார்த்தங்களைப் பத்து ஸ்கந்தங்களிற் போதித்துக் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய லீலாவதார சரித்திரம் சமாப்தமாகு மட்சரத்தில், பரம பக்தரான உத்தவர், கிருஷ்ணமூர்த்தியினிடம் வந்து தாம் கிருதார்த்தரும் பொருட்டு இதோபதேசம் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அதற்கு ஸ்ரீ கண்ணபிரான் சகலார்த்தங்களையு முடதேசிக்கத் தொடங்கி, முதலில் ஆத்மாவே முக்கியாசாரியரென்று தெரிவிக்கும் பொருட்டு "அவதூதயது சம்வாத" மென்பதை யருளிச்செய்தைப் பதினொராவது ஸ்கந்தத்தில் நிரூபித்தார். அதனை இந்தக் கிரந்தம் சமஸ்கிருத சுலோகங்களுடன் ஏகநாதர் செய்த வியாக்கியான தாற்பரியத்துடன் விவரிக்கிறது.

ஏகநாத ரெனபவர் வடதேசத்தில் புகழ்பெற்ற பக்தசிரோமணியா யிருந்தார். அவரது சரித்திரம் பக்தமாலையென்னும் தெலுங்கு கிரந்தத்தில் விசதமாக நிரூபித்திருக்கிறது.

———:(o):———

இந்த உபாக்கியானம் ஸ்ரீ பாகவதம் ஏகாதச ஸ்கந்தத்தில் ஏழாவது அத்தியாயம் உச-வது சுலோகந் தொடங்கி கூ-வது அத்தியாயம் கூஉ-வது சுலோகம் வரைக்கும் சொல்லப்படும்.

ஸ்ரீபகவானுவாச.

(க) ஸ்லோ॥ அத்ராப்யுதாஹரந்திமமிதிஹாஸம்புராதனம்।
அவதூதஸ்யஸம்வாதம் யதோரமிததேஜஸ:॥ ஏ.

தாத்பரியம்.—ஸ்ரீ கண்ணபிரான் உத்தவருக் குரைசெய்த வாக்கியம். ஓ யுத்தவரே! என் வம்சத்தில் முதற் பிறந்தவரான யதுவென்னும் மகாராஜர், பிரம்மக்கியானத்தை யடையும்பொருட்டு ஒரு அவதூதருடன் செய்த சம்வாதத்தைக் கூறுகிறேன் கேளுய். இவர சன் சூரியவம்சத்திற் பிறந்த க்ஷத்திரியர்களைப்போலவே சந்திரமரபி லுதித்தவனுகி ஆசாரியனிருந்த இலக்ஷணத்தைக் கேட்டுணர்ந்து சாயுஜ்ஜியத்தியை யடைந்தன னென ஒரு புராதன கதையுளது.

(உ) ஸ்லோ॥ அவதூதந்திஜகந்சி ச்சுரார்தமருதோ்தயம்।
கவிந்நிரீக்ஷ்யதருணம் யமஃபப்ரச்சுஹ்ருவித்॥ ஈ.

தா.—தன் தேஜஸ்ஸால் பிரகாசம் பொருந்திப் பிரம்மானந்தத்தி லாழ்ந்து, பிரம்ம சூத்திரத்தைத் தரித்தவராயும், பயமும் சங்கையும் தன்னை யணுகவொட்டாமலும், பிராணன்களை வெளிமுகமாக் காமலும், பிராணபானன்களைச் சுபாவத்தில் சமானமாக வடையப் பெற்றும், திருசியங்களை நோக்காது தரிசனத்திற்குப் பிரதமாபாசமான திருக்குவாக விருந்து, கருமமும் காரியமும் கர்த்தாவும் தானேயாகித் தேகம் மித்தை யென வுணர்ந்து அதன்மீது சற்று மபிமானமின்றி ஞான்காச்சிரமங்களையும் நிராகரித்து, அனுதினமும் ஹோமத் துவாரத்தில் பிரம்மாக்கினியை யேகரீதியாக வளர்த்தி, அந்தத் தீயில் சாஸ்திர சிரவண விதிவாதங்களைத் தகனஞ்செய்து அதிலுண்டாகுஞ் சாம்பரும் தன் னஸ்தத்திற் படாமற் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு அவதூதரை யது மகாராசன் சந்தித்துப் பின்வருமாறு விண்ணப்பஞ் செய்யலானுன்.

யதுருவாச.

(ஈ) ஸ்லோ॥ கதோபுத்திரியஃப்ரஹ்மன்னகர்தருவிசாரதா।
யோமாஸாத்யாத்மலோகே வித்வாம்ஶ்சரதிபாலயன்॥ ஐ.

யதுமஹாராஜன் வாக்கியம்.

ஓ சுவாமி! அபூர்வமான புத்தி உம்மிடமிருக்கக் காண்கிறேன், இபம நியம தர்மங்களை யாசரிக்கு மவர்கள் பெறுதற்கரிய ஞானத்தைப்

பெற்று வஸ்துவிலக்கணம் முழுது மறிந்தவராகி நிச்சலத்தை வகித்து நீர் மகாத்தரைப்போல விருக்கிறீர். பாலகன் ஏதுவற்றிருப்பதுபோல நீர் ஆத்மபோதத்தில் கர்த்தாவாகாமலிருக்கிறீர், பாலபுத்தியையுடையீரெனினும் சர்வக்ஞராக விளங்குகின்றீர் புருஷார்த்தத்தையும்மிட மின்று கண்டேன்.

(ச) ஸ்லோ॥ ப்ரமோதமானா: பரமர்ஷயோ(அ)மலா
ஹ்யாத்மன்யனீஹே ஜகதீம் விதன்வதி।
கதம் விசித்ரா: குசலாச்சரந்தி தே
உன்மத்தவன்னிகுணதோ(அ)வதூதவத்॥ ௪.

தா.—இவ்வையத்தில் பெரும்பாலார், அறம் பொருளின்பங்களை யடைதற்கே தமது துண்ணிய வறிவை யுபயோகிக்கிறார்கள். நாங்கள் சுவதர்மத்தைப் புரிகின்றோமென்று பலர் மெச்சப் பறைசாற்றுவார்கள். திரவியமடையும் நிமித்தம் அவர்கள் காயத்திரிஜெபம் செய்தபோதிலும், வேதார்த்தமாகத் தாங்கள் செய்வதாகவும், வேதமார்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கவே தாங்கள் மேற்குறித்த காரியங்களைப் புரிவதாகவும், பிறருக்குக் கூறி யுண்மையில் தாங்கள் ஜீவிகாயோகமேசெய்து சுவர்க்கலோகபோகங்களைக் கோருவார்கள். இத்தகையரில் ஒருபாலார் நாங்கள் கர்மநிஷ்டர்கள் என்று நவில்வர். இன்னொருபாலார், தர்பைப்புல்லையும் மிருத்திகையையும் சலத்தில் போட்டு யாசகர்களின் பிச்சையிடார். வேறுசிலர், டாம்பீகத்திற்காக வைஷ்ணவசின்னங்களைத் தரித்தும் பூஜாபாத்திரங்களைப் பளபளவெனத் துலக்கியும் வெகுசீலர்களெனக் காட்டிக்கொண்டும் தாங்கள் அஹிம்சாதர்மத்தை யவலம்பித்தவர்களெனப் பிறருக்குத் தெரிவித்துத் தாவர ஜங்கம ஜீவராசிகளைக் கொலைபுரிவதில் மனங் கூசாதவராகி அவைகளைப் புஜித்துத் தேக்கிட்டு மூலாவிவருவார்கள். இன்னும் சிலர், தம்முடைய கீர்த்தி பிரக்யாதியாகும் பொருட்டுத் துலா புருஷதானஞ் செய்வார்கள். மற்றுஞ் சிலர், இத்தேகம் மலமூத்திரங்களாலாயது; இதை நிறையிட்டு தனத்திற்கு விற்கிரயஞ்செய்து தம்முடைய ஆத்மதத்வத்தை மறந்து விவேகத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்; இது என்ன ஆச்சரியம்! இத்தகையோர் தனத்திற்காக இலக்ஷ்மியை யுபாசிக்கிறார்கள். இலக்ஷ்மி நாயகனாகிய ஸ்ரீயப்பதியைப் பாக்கிய ஹீனளாகிப் பஜிக்கிறதில்லை, நோய் நிவார்ணமும் நீண்ட ஆயுளும் வேண்டிச் சூரியனை யுபாசிக்கிறார்கள், இவர்கள் உடல் பொய்யுறவை மனதில் நினையார்போலும். இவ்வாறான போலிப் பக்தர்கள், ஆயுளுக்காகவும், கீர்த்திக்காகவும் ஸ்திரீகாமராகப் பஜித்து நிலையில்லாமையான விஷயபோகங்களைப் பெறுவார்கள். வேதாந்தப்பொருள்களை வாயினும் பிதற்றி அத்துவித பிரம்மத்தைப் பிரதிபாலிப்பவர்கள்போல நடித்து எள்ளள

வேனுஞ் சுவானுபவமின்றித் தமது சாஸ்திரஞானத்தைப் பிறருக்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். தாங்கள் யோகஞானிகளென்றுகூறி யுலகினருக்கு வாயுதாரணையைக் காட்டித் தியானத்திலிருப்பதுபோல் நடிப்பார்கள். இதுவும் விஷயானுபவத்தன்மையான ஜீவனத்திற்கன்றி விச்ராந்தியடைவதற்கல்ல. இப்படி வீண்சாதனங்களைச் சாதித்து மூர்க்காகிறார்கள். நீரோ அம்மார்க்கங்களைத் தவிர்த்து ஆத்மசுகத்தையே சாதிக்கின்றீர். ஜீவத்வத்தைத் துரும்புபோற் செய்து உலகசம்பந்தமான யாவையும் துச்சப்படுத்தி நிஜாத்மநிஜத்தில் வேரூன்றிநிற்கின்றீர்.

(கு) ஸ்லோ॥ த்வம்துகல்பஸகவர்தஸ் ஸுபகோம்ருதஷாணஸ்।
நகர்தாநேஹநேகிஞ்சி ஜ்ஞாநோந்மத்தபிசாசவத்॥ ஈ.

தா.—நீர் எல்லாவற்றையுங் கண்டறியும் ஞாதாவாகின்றீர், அறிவுமையைத் தலையெடுக்கவொட்டாமல் நசிக்கச் செய்திருக்கின்றீர், சங்கற்பநாசராகவுமிருக்கின்றீர், நிஜசாந்தியைச் சடத்வத்தால் காண்பிக்கின்றீர், எப்பொழுதும் சாக்ஷிமாத்திரமாக நின்று சலனமற்றுச் சும்மாவிருக்கின்றீர், அங்கத்தில் வ்யங்கமும் ரூபத்தில் ஸ்வரூபமும் தோன்றுகிறன. ஞானத்தினால் நீர் ஒருவராகவே யிருக்கின்றீர். இரண்டாம் பொருளில்லை யாதலின் பரமோதசியாக விருக்கின்றீர். செய்கையிருந்து மகர்த்தாவாக விருக்கிறீர். இவைதாம் உம்மிடத்திலிருக்கும் பெருமை. பிரம்மரசமென்று சொல்லு மமிர்தத்தை நீர் பானஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றீரல்லவா? பிரம்மானந்த மென்னு மயக்கத்தினால் உன்மத்தராகித் திரிகின்றீரல்லவா? உம்முடைய திருஷ்டிக்கு ஒருவரும்தோன்றாரல்லவா? இதனால் அகங்கார மமகாரமற்றுப் பித்தரைப்போல அவனியிலுலாவிக்கொண்டிருக்கின்றீரல்லவா? பிராப்பிய ஞானத்தால் சித்தியடைந்து பரமானந்தத்துடன் சஞ்சரிக்கின்றீர்.

(சு) ஸ்லோ॥ ஜநேஷுதைர்ஹ்யமாநேஷு காமலோபதவாக்நிநா।
நதஹ்யஸேக்நாவுக்தோ ஒங்காரஷ்டயிவத்விஜஸ்॥ உ.

தா.—காமலோபமென்று சொல்லும்படியான தாவாக்கினியானது திரிலோகங்களையுந் தகிக்க நீர்மாத்திரம் அதிலகப்படாது சேஷித்துச் சஞ்சரித்துவருவது மிக வியப்பைத் தருகின்றது. காட்டுத்தீ, கங்கை நதியிலிருபக்கத்திலும் எரிந்துகொண்டிருக்க ஒரு யானையானது கங்காசலத்தில் மூழ்கி அத்தீ வபப்படாது இருப்பதுபோல் நீர் துவிதமற்றுப் பிரம்மானந்த தீர்த்தத்தில் மூழ்கி விளங்குகிறீர்.

(எ) ஸ்லோ॥ த்வம்ஹிநஸ்ருச்சதாம்ப்ரஹ்ம நாத்ருஷ்யாநந்தகாரணம்।
ஜூஹிஸ்வர்ஷிஸ்ஸநஸ்ய ஜநதஸ்தேவதாத்மந॥ ஊ.

தா.—நீர் பிரபுமத்தை யேர்ந்த பிராமணராவீர். நீர் நிஜானந்த த்தால் பூரணானுபவியாகவிருத்தலின், அந்த வானந்தத்திற்குக் காரண மிற்றென அடிமேனுக்குப் புகட்டியருளல் வேண்டும். நீர் தேகத்துட ன் கூடியும் விதேகியாக விருக்கிறீர். விஷயங்களோ, உம்மைப் பாதிக் கச் சக்தியற்றவைகளாயிருக்கின்றன. இத்தசை யுமக்கு நேர்ந்தவண்ண மெவ்வாறு? மேலும் நீர் இராஜசன்மானத்தை விரும்பாமலும் தனவா ன்களை யனுசரியாமலும் தீனஜனங்களை மன்னித்தும் உமது நிஜபோத த்தால் மனோதத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொண்டும் காருண்யமே ஒரு வடிவாக வகித்திருக்கின்றீர். இம்மன்றியும் ஆர்த்தஜனங்களுக்குப் பந் துவாகவும் தீனரிடம் தயையுடையவராகியும் ஆத்மபாவனையினல் பக்த வத்ஸலத்தை யடைந்தவராயு மிருக்கின்றீர் என்று இவ்வாறு துதித்து மிகவினயத்துடன் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு தன்னதிர்நின்ற யது மகா ராஜனை நோக்கி அவதூதர் சொல்ல லுற்றார்.

அவதூத உவாச.

(அ) ஶ்லோ॥ ஸந்தி மேகுரவோ ராஜன் பஹவோ பஹ்வ்யபாஶ்ரிதாः।
யதோ புத்திமுபாதாய முக்தோ சாமுத்ர துஃகஜம் ॥ ஏ.

தா.—ஓ அரசனே! ஆசாரியனின்றி ஆத்மப் பிராப்தி சித்திக்கா தாதலின் என்னுடைய விவேகத்தா லாராய்ந்து அனேக ஆசாரியர்களை யான் தேடிக்கொண்டேன். பூதங்களில் எவ்வெவ்விடத்துச் சத்குணங் களைக் கண்டேனே அவ்வவ்விடத்து நிலைகளைப் பிடித்துக் குருபுத்தி யா லங்கரித்துத் தாரணையினல் தைரியத்தை வகித்து முக்தனகிச் சுயேச்சையாய் அவனியில் சஞ்சரித்துவருகிறேன். சத்புத்தியில்லான் சம்சாரத்திற் கத்தியந்த தாசனகி அல்லும் பகலும் விராமமற்று அன ந்த துக்கங்களாற் பீடிக்கப்படுகிறான். வைராக்கியமுண்டாகி நான் உய் யும்வகை எது என்னும் விசாரம் அன்னோனுக்குக் கன்விலுமுதியாது, வைராக்கியத்தால் சத்புத்தியுண்டாயின் சம்சாரநாசம் மிகுசுலபம். சமுசாரநாசத்திற்கு மூலம், பிரத்தியகூத்தில் பரர்க்கப்பட்ட வஸ்துக் களின் விவேசனை. (ஆராய்வு) யான் சொல்லப்புகும் குருக்களனைவரும பூதகோடிகளின் இலகூணங்களேயாம். அவைகளை உபாயமாகக் கொள்வதே விவேகத்தினிலகூணமாம். ஒரு லகூணத்தைத் திரு ஷ்டாந்தமாக வெடுத்துக் கூறுகிறேன். கேளாய், மூரத்திலிட்ட தா னியங்களை நோம்பித் தர்த்தினல் பதர்கள் கீழேவிழுந்து நற்முனியங் கள் எப்படி முரத்திலேயே யிருக்கின்றனவோ அங்ஙனம் விவேகவிசா ரணையினல் தியாஜ்ஜியமானவைகளை விட்டு ஸ்வார்த்தமானவைகளைக் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வண்ணம் விசாரணை பண்ணுமளவில்

கையிற் கண்ணாடியைப்போல உண்ணமவிளங்கும். நான்சொல்லப் போ
குமவைகளைச் சாவதானமாக மனதிற்றரிக்கச் செய்க. நான் முன் கூறி
யவண்ணம் வஸ்துக்களின் குணங்களைக் கடைப்பிடித்து அவைகளைக்
குருவுகளாக்கிக்கொண்டேன். ஆகையா லிப்புவியிலுள்ள யாவும் எனக்
கு ஆசிரியர்களாகத் தோன்றுகின்றன. நற்குணங்களைக் கிரகிக்குமித்
தம் சிலவஸ்துக்களை யான் குருக்களாகச்செய்து கொண்டேன். சில
பொருள்கள் துர்க்குணத்தியாகத்தின் நிமித்தம் குருரூபங்களாயின ;
இவ்வகையான சாதனமெவனுக்குண்டோ அவனே பாரமார்த்தத்தைச்
சாதிப்பான். யான் இவ்வாறு (உச) குருக்களைச் செய்துகொண்டேன்.
அவை யாவையெனில்.

(க) ஸ்லோ॥ పృథ్వీవాయురాకాశ మాపోగ్నిశ్చంద్రమారవిః।
కపోతోజగరస్సింధుః పతంగోమధుకృద్గజః॥ ౯.

(ఐ) స్లో॥ మధుహారిణోమానః పింగళాకురరార్భకః।
ఊర్ణనాభిస్సుపేశకృత్ ॥ ౧౦.

(కక) స్లో॥ ఏతేమేగురవోరాజ చతుర్వింశతిరాశ్రితాః।
శిక్షావృత్తిభిశ్శేషాః మన్వశిక్షామిహాత్మనః॥ ౧౧.

(కఒ) స్లో॥ యతోయదనుశిక్షామి యథావానాసుషత్కృజ।
తత్తథాపురుషవ్యాఘ్ర నిబోధకథయామితే॥ ౧౨.

తా.—భూమి, వాయు, ఆకాయం, జలం, అగ్ని, చంద్రన్, సూరియన్, పురుప్పకక్షి, మలిప్పాంపు, సముద్రం, విట్టిల్పూచ్చి, తేనీ, యానై, తుంపి, మాన్, మీన్, పింగళై యెన్నుం వేసి, కురరం (కరుత్తమూక్కుం శివంతకాలుమున్ళ అన్నప్పక్షి) బాలకన్, కుమారి, సరకారన్ (పాణ త్తైవిడుకిరవన్), సర్ప్పం, శిలంతిప్పూచ్చి, ఈ, నకుషిపెరుత్తిరనికియ ఒ అరసనే! ఇరుపత్తైందామవనైప్ పార్ప్పతర్కు ఇరుపత్తునాన్కు గురుక్కళై యానుపాసిత్తేన్. ఇవైకళాల్ శిక్షిక్కపట్ట విరుత్తి యినాలుం ఎన్నుడైయ యుక్తియినాలుం మనదు విశర్పంగళిన్రి ఆత్మ స్థితియై యడైంతదు.

క - భూమి.

(కఇ) స్లో॥ భూతైరాక్రమ్యమాణోపి ధీరోదైవవశానుగైః।
తద్విద్వాన్న చలేన్మార్గాదన్వశిక్షంశిభెర్వ్రతం॥ ౧౩.

తా.—పారమార్థికత్తిర్కు మూక్కియమానదు సాంతి. అదు సాధకరు
క్కు అవశియమానదాకైయాల్ భూమియై యాన్ ప్రధమ గురువాకచ్ చెంతు
కొండేన్. ఇదు పర్వతం, విరుక్షం, భూమి ఎన మూన్రువిదంగళాకప్

பிரிவுபடும். இவைகளின் இலக்ஷணங்களை மனதில் தரித்திருந்தால் அந்தரிந்திரியமான மனது சாந்தியையும் தாந்தியையுமடையும், பூமியை என்னுடையது, உன்னுடையது என்று எண்ணித் தங்கள்தங்கள் விருத்திவிவகாரங்களுக் கனுகூலமாக அதனைப் பின்னப்படுத்தியும் அது அபின்னமாகவேயிருக்க நாம்காண்கிறோம். சிலர் பூமியைப் பூஜிக்கிறார்கள், சிலர் அசௌசமுஞ் செய்கிறார்கள். இப்படியிருந்தும் பூமியானது சந்தோஷத்தையாகிலும் துக்கத்தையாகிலு மடைவதில்லை. இவ்விதமாகவே பிரபன்னர்களும் சர்வபூதங்களால் தமக்கு விளையும் சுகாசுகங்களை நோக்காது அவைகளை நிசாத்மபாவனையால் சமமாகவே பாவிப்பார்கள். இத்தகைய சாந்தியைத் தரித்தன்றே சாதுக்கள் பகவத் பக்தியையடைந்திருக்கின்றனர். சனங்கள் இலைசருகுகளைக்கொண்டு பூமியை நெருப்பினுலெரித்தபோதிலும் கலப்பையால் உழுதபோதிலும், காலால் மிதித்தபோதிலும் அது அவர்கள்மேல் சீற்றங்கொள்ளாது. அவர்கள் செய்யும் அபராதத்தை மன்னித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களைக்கொடுத்துப் பூதங்களைத் திருப்தி செய்கின்றது. அபராதத்தையொருவன் உபேக்ஷித்திருப்பது சாந்தியாகாது, கரும்பை ஒருவன் வெட்டினுல் அது வெட்டுங்கத்திக்கும், தன்னை வெட்டுபவனுக்கும் மதுரத்தையளிப்பதுபோல அபகாரிக்கு உபகாரஞ் செய்வதே சாந்தியாகும்.

(கச) ஶ்லோ॥ ஶைலாத்மகாதர்சர்வேஹ: பாராத்ரிகாந்தஸம்பவ:।
ஸாதுஶிக்ஷேதபூதேப்ய: நகஶிக்ஷ்யஃபராத்தகாம்॥ ௧௪.

தா.—பிருதுவியினு லுண்டானவை பர்வதங்கள். இவைகளையும் ஆசாரியராகச் செய்துகொண்டு நான் கற்றறிந்ததை நீ கேட்பாயாக. இரத்தினங்கள் முதலிய உயர்ந்த கற்களையும், புல், ஜலம் முதலியவற்றையும் பரோபகார நிமித்தம் பர்வதங்கள் தங்களிடத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எவரேனும் அரிவாளைக் கையிலேந்திப் புல்முதலானவைகளை அறுக்கவந்தால் பர்வதங்கள் அவர்களைப் போவென வெருட்டுவதில்லை. யாசகர்கள் இச்சாபூர்த்தியாக அவைகளிடத்திலிருந்து வேண்டியமட்டும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். வெயிற்காலத்தில் யாவு முலர்ந்துபோக ஈஸ்வரன் மழைபெயச்செய்து தண்ணீர்முதலானவைகளை யதேஷ்டமாக உண்டாக்குகிறன். ஈகையாளன் உல்லாசமாகத் தன்னிடத்திலிருக்கும் பொருள்களைப் பிறருக்குத் தானஞ் செய்யுந்தோறும் அவன் மனதில் விகற்பம் அணுகாவண்ணம் பகவான் அருள்செய்கின்றனன். தன்னுல் ஒன்றுமில்லை. பகவானே யாவற்றையும் நடத்திக் கொண்டு வருகிறனென்று எண்ணி எவனொருவன் தானஞ் செய்கிறனோ அவன் வறுமையையும் விகற்பங்களையு மடையான். தங்களிடத்

திலுள்ள பொருள்கள் யாவற்றையும் பிறருக்கு வினியோகஞ் செய்த லின் பரோபகார விருத்தியன்றி வேறுவிருத்தியைப் பர்வதங்களறியா. இத்தன்மைபோலவே சாதகன், மனோவாக்குக் காயக்களால் உதாரத்வ த்தையடைந்து கோடிலாபம் வந்தபோதிலும் அதனை உபேக்ஷித்து உபகாரசிந்தனையிலேயே நிலைபெற நிற்றல்வேண்டும். உபகாரமே தன து ஸ்வரூபம், பரோபகாரம் ஸ்வரூபத்தின் பகிர்முகவடிவமாகும். இப் படி உத்தமர்கள் உலகில் பிறந்து எண்ணிறந்த பரோபகார கிருத்திய ங்களை இவ்வுலகில் புரிந்து வந்திருக்கின்றனர். கரும்பு தனது மதுர க்தை எல்லோருக்குமளித்து உபகரிப்பதுபோலப் பிரபன்னன் தனது ஞானமாகிய மதுரத்தைப் பிறருக்கருளிப் பரோபகாரம் செய்வான். பர் வதங்கள்மேல் தேவதைகள், வசித்து அவைகளை இரக்ஷிப்பதுபோல உபகாரஞ் செய்பவர்களிடம் இமையவர்கள் குடியிருந்து அன்னோர்க் கொருகுறைவு மணுகாவண்ணம் அவரைக்காத்தளிப்பர். கிருபணத்வ மின்றிப் பர்வதங்கள் உபகாரமளித்தலின் இக்குணத்தைநோக்கி யான் அவைகளைக் குருவாகச் செய்துகொண்டேன். இனி விருக்ஷங்களால் நான் அறிந்து கொண்டதைப் புகல்கின்றேன் கேளாய். சர்வாங்க சர்வ கால சர்வதேசத்தாலும் பராதீன மடையவேண்டுமென்பதை யான் விருக்ஷங்களால் அறிந்துகொண்டேன், விருக்ஷமானது தன்னைச் சம் ரக்ஷணை செய்பவனிடத்தும், தன்னை வெட்டுபவனிடத்தும் தான் என்னும் அபிமானமற்று எப்படி உபேக்ஷையுடன் உருப்பெற்று நின்றி ருக்கின்றதோ அவ்விதமாகவே பிரபன்னன் தன்னைப் பல்லக்கிலேற்றி னலும் சூலத்திற் குத்தினும் உளவுறுதி உடல்காவல் கைவிட்டிருப்பா. ன். உயிருள்ளவைகட்கும் உயிரில்லாதவைகட்கும் உள்ளீடாக ஆத்மா பரிபூரணமாக விளங்கியிருத்தலை முழுதுணர்ந்து பிரபன்னன் பிரம்ம பாவனையுள் படிந்திருப்பான், துக்காதுக்கங்கள் ஊழ்வினைவாறு விடா தென்றேர்ந்து சகலலோகங்களையும் ஆத்மபாவனையுடன் கண்ணுற்றுத் தேகாதி விஷயபற்றற்றுப் பரிபூர ஞானத்தோதத்திலிருப்போன் பிர பன்னன். இன்னொருவிசேடம் யான் விருக்ஷங்களால் தெரிந்து கொண் டேன். விருக்ஷத்தின் கீழ் ஒரு அதிதி வருவானாகில் அவனுக்கு அவ்வி ருக்ஷம் வஞ்சனையின்றிப் பத்ர புஷ்பங்களையும், பழத்தையும், நிழலை யும் காஷ்டத்தையும் கொடுத்துதவும். தன்னை வெட்ட வந்தவனுக்கும் மேற்கூறிய வஸ்துக்களை விகற்பமின்றிக் கொடுத்து அவனைச் சந்துஷ் டி செய்யா நிற்கும். விருக்ஷத்தைப் போலப் பிரபன்னனும் நல்லோர் தீயோர் யாவர்வந்து தன்னையடையினும் அன்னோரிடத்துச் சமபாவனை யுடனிருந்து அவருக்குத் தாரக போஷணைகளைப் பராமுகஞ் செய்யா து நல்குவன்.

உ வாயு.

(கடு) ஸ்லோ॥ ப்ராணஸ்யைவஸந்துஷ்யே முனேர்ஜ்ஞானேந்த்ரியப்ரியைஃ।
ஜ்ஞானம்யத்தேனசைவாகீர்யேதவாஜ்ஞனஃ॥ ஈஃ.

தா.—ஜீவர்கள் விடயங்களே ஐம்பொறிகளாற் பற்றினும் நிராசையுடனிருப்பரேல் அவர்களே அகங்காரம் தீண்டாது. பிராணத்திற்குப்பசி அப்பியாசமாகவிருக்கிறது. பசியெடுத்தபோது பிராணன் க்ஷோபிக்கும். அதனால் மனோவாக்குக் காயங்கள் சலனமுறும். இந்தப் பிராணதார நிமித்தம் ஒருவன் தனக்குப் பசி வந்தடையின் அதைத்தணிக்கத்த உணவு அகப்பட்டபோதிலும் அதன்ருசியை நோக்காது அதையருந்துவான். அப்படியே சாதுக்கள் தேகத்தில் அபிமானம் வையாமல் தீமைநன்மை பொருந்திய எவ்வித விடயங்களையும் நிராசையுடன் சேவித்துவருவர். இந்திரியங்கள் சலனமுறின் ஞானதாரணைதடம்குன்றும். ஆதலின் இந்திரியங்கள் சலனமுறுதிருப்பதற்கு ஆகாரத்தை மிகாமலும் தாழாமலும் சமமாகப் புசித்தல் வேண்டும். பிராணனுல் இந்திரியங்களுக்குத் தாருட்டியமுண்டாம். பிராணத்தால் தேகம் சலனமடைகிறது. தேககர்மம் பிராணனே விட்டில்லாவிடினும் பிராணன் அலிப்தமாகவிருக்கும். இந்தப் பிராணனுடையஸ்திதி யெவ்விதமெனில் தான் சர்வத்தையும் செய்து அவைகளில் ஆசக்தியில்லாமலிருக்கிறது; பிரம்மாதி தேவர்களின் சரீரங்களையும் பன்றி முதலான தேகங்களையும் பாலித்துக்கொண்டு ஏற்றக் குறைவின்றிச் சமமான பாவத்தால் நிற்கின்றது. இராசாவைப் பிரதிபாலிக்க வேண்டும், ஈனனைக் கைவிடல் வேண்டும் என்கிற எண்ணம் அதனிடத்தில் கிடையாது. ஸ்தானபேதத்தால் அபான சமான உதான வியானனென்னும் நாமங்களைப் பெற்றிருக்கிறதேயல்லது தன்னுடைய சுபாவமான ஏகத்வத்தை என்றும் விடுவதில்லை. இவ்விதமாகவே சாதுக்கள் அந்தஸ்துக்களையும், வர்ணவர்ணங்களையும், அதமோத்தம குணங்களையும் நினைவு கூர்தலின்றித் தமது பூரணபாவத்திலேயே நிலையுன்றி நிற்பர்.

(கசு) ஸ்லோ॥ விஷயேஷ்வவிசேஷ்டோயோ நானாதர்மேஷுஸர்வதஃ।
குணதோஷஜ்ஞதாத்மா ஸவிஷஜ்ஞேவாயுவத் ॥ ஈட.

(கஎ) ஸ்லோ॥ பார்த்திவேஷ்விஹதேஹேஷு ப்ரவிஷ்டஸ்தர்குணாச்ரயஃ।
குணைர்நியுஜ்யதேயோகீ கந்தைர்வாயுரிவாத்மதிருக் ॥ ஈஏ.

தா.—வாயுவானது பின்னப்பட்டதுபோலத் தோன்றியபோதிலும் தான்மாத்திரம் ஒருபடித்தாய் என்றும் நிற்றல்போல, யோகியும் டலவியாபாரங்களில் ஈடுப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஒருமையைச் சாதித்த

ல்வேண்டும். இவ்வாயுவானது, எல்லாவற்றையுந் தடையின்றி ஸ்பரிசித்தபோதிலும் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட பொருட்களின் குண குணங்களால் தனது சுவரூபங் கொஞ்சமேனும் பங்கப்படாது நிற்றல்போல் சாதகனும் விடயபோகங்களைப் புஜிக்கும்போது தானவைகளுக்கு அன்னிய னென நன்குணர்ந்து அவை வயப்படாது விளங்கல் வேண்டும். ஒருவன் இந்திரிய வயத்தனகிலன்றே குணதோஷங்களணுகும். அவற்றின் வயப்படானகில் குணதோஷங்கள் அவனை ஒட்டா. வாயுவானது வஸ்திரம், சந்தனம், ஸ்திரி, புட்பங்களென்னும் வஸ்துக்களின்மேல் சதாதாக்குறினும் அவ்வப் பொருட்களின் மயமாகாது என்றும் பரிசுத்தமாய் வேறாய் நிற்றல் போல, சாதுக்களும் விடய போகங்களை யருந் துங்காலத்து அவையிற்றின் வயமாகாது தாமரை இலை மேற்படிந்திருக்கும் நீர்த்துளியைப்போல வேறாகவே சம்பந்தமற் றிருப்பார்கள். காற்றானது, சுகந்தத்தின் மீது வீசின் சுகந்தம் வொவ்வொருவீளையில் வரும். அதனிடம் விருப்பமில்லாதபோது தோன்றாது. அதுபோலவே ஆத்மாவை அறிந்த சாதுக்கள் தேகாதிகளுடனிருந்தாலும் தேககுணாச்ரயங்கள் அவைக்கவையே அனுபவிக்கின்றன. தேக இலகூயித்தைப் பொருந்தாதால் ஆத்மாவுக்கு அவைதோன்றா. சர்வ பதார்த்தங்களில் ஆகாயம் வியாபித்தாலும் அலிப்தமாயிருத்தல்போலச் சாதுக்களுக்கும் ஆத்மஸ்திதி அப்படியே யாகும்.

ஈ - ஆகாயம்.

(கஅ) ஸ்லோ॥ அந்தர்ஹிதஶ்சேந்திரஜாலமேஷு ப்ரஹ்மத்வபாவேனஸமன்வயேன।
வ்யாப்தாவ்யவச்சேதஸமஸ்வபாவோ முனிர்நபஶ்யேத் விததஸ்யபாவமேத்॥ ஈஅ,

தா.—அசங்கத்வம், அபேதத்வம் நிர்மலத்வம் ஆகிய இவைகள் ஆகாயத்தின் குணங்களாம். ஆகாயத்திற்கு விஷயத்தில் சமத்வமிருந்தும் அசங்கத்வ முண்டாகிப் பேதமின்றி அபேதத்துடனிருப்பதால் ஆகாயத்தைக் குருவாகச் செய்துகொண்டேன். பாம்புக்கும் கீரிக்கும் பையுண்டி ஆகாயம் இவ்விரண்டிற்கும் இருதயுவாசகமாக விருக்கிறது. ஆகாயத்திற்குப் பகையும் உறவு மில்லாததுபோலப் பிரபன்னர்களுடைய ஸ்திதியும் அப்படியே யிருக்கவேண்டும். ஆகாயம் எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருக்கிறதுபோலப் பரமாத்மாவின் வியாபகத்தைச் சாதுக்கள் பிரமபாவனையால் நோக்கவேண்டும். ஆகாயம் எல்லாப் பதார்த்தங்களிலிருந்தாலும் அதனிருப்பு எல்லாருக்குந் தோன்றுவதில்லை. அவ்வண்ணமே பிரபன்னர்கள் தரிசன திரிசியங்களுக் கதீததசையிலிருப்பார்கள். ஆகாயத்திற்குச் சலத்தினாலும் அக்னியினாலும் விச்சின்னம் நேரிடாது. அப்படியே சாதுக்களும் துவந்தாதீதர்களா யிருப்பா

ர்கள். ஆகாயம் ஒரு பெரிய மடியில் மூழ்கி யிருப்பதுபோல் தோன்றி னும் அம்மடியின்னீரால் அது நனைக்கப்படுவதில்லை. பிரபன்னர்களும் தேகாதி விஷயங்களில் மூழ்கியவர்கள்போலத் தோன்றினும் அவைக ளில் தாக்கம் றிருப்பார்கள். துஷ்டர்கள் ஆகாயத்திற்கு மை பூசமுயல, ஆகாயம் அம்மாலின்யத்தை யடையாது தங்கள் கை மையாவது போலச் சாதுக்கள்மேல் குணதோடங்கள் ஒருவன் கூற யத்தனித் தால் அக்குண தோடங்கள் அவனைப் பொருந்துமே யல்லது சாதுக் களைப் பொருந்தா. சமஸ்த ஜனங்கள் ஆகாயத்தினுள் ளடங்கியி ருந் தாலும் அவர்களின் குணம் ஆகாயத்தில் ஒட்டுவதில்லை. இவ்வாறே சகல கர்மங்கள் பிரபன்னர் செய்யினும் அக்கர்மங்களின் பலாபலன் கள் அவர்களைச் சேருவதில்லை. கடத்திலிருக்கும் ஆகாசத்தைக் கடாகா சம் என்று நவில்வர். கடத்திற்கு வெளியில் பார்க்கில் ஆகாய மெங்கும் நிறைந்திருக்கின்றது. இவ்வண்ணமே தேகத்திலிருக்கும் சைதன்னி யம் ஆத்மாவென்று சொல்லப்படும். இந்தத் தேகத்தை மித்தியாரூப அநித்யத்தால் பரிணம முடையதாகப் பார்க்கின் பரமசித்தே பரிபூர ணமாய் விளங்கும்.

(௬௬) శ్లో॥ తేజోబన్నమయోర్భవై స్త్వేషాం వ్యోమాయనేరితైః।

నస్వప్నాత్మనభస్తద్వ త్కాలస్యైర్గుణైరుమా॥ ౧౯.

தா---பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயுக்களின் விகாரங்கள் ஆகாய த்தையடையா. இடி முழக்கம் ஆகாயத்திலுண்டாயினும் ஆகாயம் அலி ப்தமாகவிருக்கும். அப்படியே சாதுக்கள் ஆத்மசமரசத்திலிருப்பதினால் பிரகிருதியினலுண்டாகும் குணங்களுக்கு வேறுகவேயிருப்பார்கள். சிந்தாமணி கிடைத்ததாகவும், பிறகு அது பாழ்ங்கிணற்றில் வீழ்ந்த தாகவும் ஒருவன் சுவப்பனங்கண்டு பிறகு சாக்ரா அவஸ்தையில் அ தைப்பற்றிச் சிந்திக்காததுபோல, ஆத்ம இலக்ஷியத்தையடைந்த ஒரு பிரபன்னன் தனது தேகசங்கத்தைப்பற்றிச் சிந்தியான். தேகத்திற்கு நைஜமான ஜராமரணங்களையும் நோக்கான். தேகங்களுக்குப் பிறப்பு இ றப்புக்களையுண்டாக்கும் மிகுசாமர்த்தியமுள்ள காலன் பிரமாதிதேவ ர்களைப் பக்ஷிப்பவனையும் சாதுக்கள் அடிபணிவான். மின்னலொளி ஆகாயத்தில் பிரகாசித்தபோதிலும் ஆகாயம் அதினல் பேதிக்கப்படுவ தில்லை. அவ்வாறே சத்வகுணத்தால் பிரகாசிக்கப்படும் ஞானவிருத்தி யினல் யோகிகள் சலனமடையார். யோகிகள் விஞ்ஞானசுவரூபிகளா தலால் ஞானவிருத்தியையும் கைக்கொள்ளார். சூரியோதயமான பிறகு தீபவொளி அனுவசியமாவது போலச் சகசானந்தம் கைவந்தபிறகு

ஞானவிருத்தி எற்றிற்கு? சத்வகுணம் ஸ்வஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக் கிறபடியால் சாதுக்கள் அக்குணத்தையும் கைக்கொள்ளார். ரஜோகு ணம் வந்தடையினும், அவர்கள் கர்மநிஷ்டராகார்கள்; ஒருவேளை த மோகுணம் பொருந்தினும், சுவானந்தபோதமென்னுங் கல்லோலத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவர்களாதலால் குரோத மோஹங்களால் கலங்கார்கள்.

ச - ஜலம்.

(உ) ஸ்லோ॥ ஸ்வச்ச்ரக்ருத்தீர்த்தஸ்நிக்தோ மாதுர்யஸ்தீர்த்த பூனராணாம்।
முனிர்புனாத்யபாம்மித்ர மாஹோபஸ்பர்சகீர்தனை॥ ஏ0.

தா.—ஜலத்தின் சுபாவம் நிர்மலம். ஜலம் பொருட்களின் அழுக்கைப் போக்கி நிர்மலமாகச் செய்தபோதிலும் நான் அழுக்கைப் போக்கினே னென்று அகங்கரிக்கிறதில்லை. அதுபோலவே சாதுக்கள் சத்பாவத்தால் தங்களை யாச்ரயிப்போருடைய அஞ்ஞான மலினத்தை நீக்கியபோதிலும் தாங்கள் பெரியர் என்னும் அகங்காரத்தை மேற்கொள்ளார். தங்களிடத்தில் வரும் எல்லாருடனும் சாதுக்கள் சாந்தத்தை வகித்து இனிய வசனங்களுடன் சம்பாஷிப்பரேயன்றி வன் சொற் கூறார். நீரின் சுவபாவம் படிந்திருக்கும் மலினத்தை நீக்குமே யல்லது மறுபடியும் மலினம் அணுகாவண்ணம் செயயச் சக்தியற்றது. ஆனல் சாதுக்களோ, கிருபா நோக்கினல் தம்மைத் தஞ்சமென வடைந்த சீவர் களின் அஞ்ஞான மலத்தை வேரோடே களைந்து இன்னொருதரம் முளை க்கவொட்டாமற் செய்ய வல்லமையுள்ள புனிதர்கள். தண்ணீர் ஏதோ ஒருவேளை சுகத்தைத் தந்து ரசனேந்திரியத்திற்கு மாத்திரம் மதுரத் தை யுண்டாக்குகிறது. பிரபன்னர்கள் அவ்வாறன்றி எக்காலத்தும், சர் வேந்திரியங்களுக்கும் ஆனந்தத்தை யளியாநிற்பர். தண்ணீரருந்தித் தாகம் நீங்கியபின் ஜீவர்கள் தாகத்திற்காக ஜலத்தைக் கோரார். ஆ னல் பிரபன்னர்கள் கொடுக்கும் சுகம் பவரோகந் தீர்ந்துபோவதுடன் அச்சுகத்திலேயே இடையறாது விருக்கச்செய்யும். மேக மூலமாக நீர் பூலோகத்தில் விழுந்து சகலருக்கும் உபயோகமான அன்னத்திற்குக் காரணமாகிறதுபோலச் சாதுக்கள் இகலோகத்தில் அவதரித்துச் சிர வண கீர்த்தனங்களைச் செய்வித்து நிஜஞானத்தால் உலகத்தை யுத் தரிக்கிறார்கள். கங்கை முதலான தீர்த்தங்களின் தரிசனத்தால் பாப விமோசனமாகிறது. பிரபன்னர்களுடைய தரிசனம் பாக்கியோதயமி ன்றி நேரிடாது. யா ரொருவருக்குச் சாதுக்கள் திருவடி தரிசனம் சிக் குமோ அவர்களுடைய பவரோகம் அக்கணமே நீங்கிவிடும். சாதுககள் தரிசன ஸ்பரிசனங்கள் லபிக்காவிடில் அன்னொரு நாமத்தையாகிலும் ஸ்மரிக்க வேண்டும். நாமஸ்மரணை எவ்வனம் பவபந்தங்களைத் தொலைக்

குமெனச் சங்கித்தல் கூடாது. ஏனெனில் பூர்வத்தில் தேவனுக்குப் பெயரில்லாதிருந்தது. அவரிடம் அன்புகொண்ட பக்தர்கள் நாம ரூபாதி சர்வ விலாசங்களையும் தேவனிட மற்பித்தனர். அந்தப் பக்தர்களின் பக்தியே வைகுண்டத்தை ஏற்படுத்தி அதில் பகவானே மேன்மையாக எழுந்தருளச் செய்திருக்கின்றது. ஆதலால் பகவான் பக்தர்மீ திருக்கும் பேரன்பினால் அவர்கள் மதிப்புக் குறையாவண்ணம் அவர்களைப் பரிபாலித்து வருகிறார். அதற்கு நிதரிசனமாகப் பக்தனை பிரகலாதாழ்வான் சொல்லைப் பரிபாலிக்கப் பகவான் நரசிம்ம வடிவங்கொண்டு ஸ்தம்பத்தி னின்று வெளியே வரவில்லையா? பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாகப் பக்தர்களின் துதிக்கிணங்கி (பாஷாண பிரதிமைகளில்) அர்ச்சாவிக்கிரகங்களில் ஆவிர்ப்பவித்திருக்க வில்லையா? ஆதலால் பேரருளாளன் பக்தரைக் கன்னியப்படுத்துவதே தனது தொழிலென இருக்கிறான் போலும்; இது சத்தியமாகலின் பக்தர்களுடைய நாமம் எங்கே யனுசந்திக்கப்படுகிறதோ அங்கே பக்தர்களின் உபகாரம் பிரயோஜனமாகும்பொருட்டும் அவர்களைக் கன்னியப்படுத்தும் பொருட்டும் பகவான் ஓடிவருவார். இவ்விதமாகப் பக்தர் நாமத்தைப் பஜிப்பவன் பவரோகந் தூலையும்.

ருு - அக்னி.

(உக) ஶ்லோ॥ தேஜஸ்வீதபஸாதீப்தோ மஹர்ஷீணாமரிந்தமஃ।
ஸர்வதஶ்சோபயுக்தாத்மா நாதத்தேமலமக்னிவத் ॥ ஏ.

தா.—அக்னிதன் தேஜஸ்ஸால் சர்வபதார்த்தங்களையும் பிரகாசித்துத் தன்னைத் தீண்டவொட்டாமலிருக்கிறது. அவ்வாறே பிரபன்னர் பகவத் பாவனையால் தேஜஸ்ஸுடன் விளங்கியொருவனுக்கும் பிடிபடார். நெருப்புக்கு எந்தப்பிரகாரத்தால் முகமே பாத்திரமாகுமோ அப்படியே பிரபன்னர்கள் எடுத்தற்கும், வைப்பதற்கும் வேறுபாத்திரங்களில்லாதவர்களாய் உதரமாத்திரமாயிருப்பார்கள். அக்னியானது எல்லாப்பொருள்களையும் முன்பு எரித்துத் தன்னைப்போலச் செய்துகொண்டு பிறகு அவைகளைப்பக்ஷிக்கும். சந்தனம் முதலான வாசனைத்திரவியங்களையும், கைப்பு புளிப்பு முதலான சுவையுள்ள வஸ்துக்களையும் பக்ஷிக்கும். பிரபன்னன் தான் அங்கீகரிக்கும் பொருள்களினின்றும் ஆத்மதிருஷ்டியால் தோஷங்களைக்களைந்து நிஜபோதத்தால் ஸ்வீகரிப்பான். போக்கியவஸ்துக்களைப் போகிக்கிறகாலத்தில் ஆத்மபிரதீதியால் போக்தாவானவன் தத்ரூபமேயாவன். அக்கினியில் விழுந்த அழுக்கு அக்னி முகத்தால் நிர்மலமாகிறது. பிரபன்னன் ஸ்வீகரிக்கும் எந்தவஸ்துவாயினும் பரம மங்களமாகின்றது. அக்னிமுகமாக யாகங்கள் லபிக்கின்

றன. அவைகளால் அதிருஷ்டமான பொர்வபோகங்களும் உண்டாகின்றன. பிரபன்னன் கவனீகரித்தவைகளுக்குப் பிரயோஜனம் ஹரிபதமாகும்.

(உஉ) ஸ்லோ॥ க்வசிச்சன்ன க்வசித் ஸ்வப்ன உபாஸ்யஃ ச்ரேயஇச்ச்ஹதாம்।
ஸர்வேஷாமபி பூதானாம் தஹ ஏவ ப்ரியஸ்ததஃ॥ உஉ.

தா.—ஓமகுண்டத்தில் நெருப்புப் பூர்த்தியாகச்செய்து யக்ய சாலையில் தேஜஸ்வுடன் பிரகாசமாகவிருக்க யக்கியம் செய்பவர்கள் தங்கள் யக்கியத்தைச் செய்வார்கள். எந்தெந்த உபாசகர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி எப்பொருட்டுப் பூஜிப்பார்களோ அந்தந்தப் பலன்களை மூன்றின்னுன ஆசுசித்வங்களை நீக்கி அவிஸ்வால் அடைகிறார்கள். அவ்விதமாகவே பிரபன்னர் தம்மிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பவர்களுக்குக் காணப்பட்டு ஏனையோருக்குக் * குப்தர்களாயிருந்து கண்ணுக்குத்தோன்றார்கள். உண்மையான நம்பிக்கையுடன் எவ்வெவற்றை அர்ப்பிப்பாரோ அவைகளால் ஜனங்கள் முழுசுகூத்வத்தை யடைவார்கள். சாதுக்களுக்கு உணவுதந்தவர்கள் தங்கள் சஞ்சிதகிரியைகளனைத்தும் வெந்து நிஜபதத்தில் சுகித்திருப்பார்கள்.

(உஊ) ஸ்லோ॥ ஸ்வமாயயாஸ்ருஷ்டமிதம் ஸதஸல்லக்ஷணம்விபுஃ।
ப்ரவிஷ்ட ஈயதே தத்தஸ்ருஷ்டேர்மாவைஹி ஸிருவை ஹ்ருஷி॥ உ3.

தா.—அக்னிசகசமாக நிராகாரமானபோதிலும் காஷ்டானுரூபத்தால் நீண்டதாயும் உருளையாயும் விளங்குகின்றது. பகவத்பக்தியும் அத்தன்மையதே - ஈஸ்வரன் தனது மாயையால் கற்பிக்கப்பட்ட கற்பனைரூபத்தினுல் வியக்தனுகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறான். கங்கா ஜலத்தில் அலைகளும் கல்லோலங்களும் எப்படித் தோன்றுகின்றனவோ அப்படியே ஜகதாத்மா அகில ஜகதாகாரமாகப் பிரகாசிக்கிறான். சாயாமண்டபத்தில் சித்திரத்திற்குத் தீபப்பிரபை எப்படி விளங்குகின்றதோ அப்படியே ஞானவிதங்களான ஆகாரங்கள் முதலானவைகளில் ஸ்ரீயஃபதி பிரவேசித்துச் சகசமாக அவைகளை ஆட்டுவித்துக்கொண்டு வருகிறான். அவனுலிவ்வாறு ஏற்பாடானஸ்திதியை நோக்குமளவில் ஞானகாரமான வியக்தி தன்னிடத்தில் பார்க்கச்சமவிருத்தியுண்டாகிப் பேதபிராந்தியில்லாதிருக்கும்.

ஊ - சந்திரன்.

(உச) ஸ்லோ॥ விஸர்காத்யாஸ்ச தானாம் தாதாவாதேஹ ஸ்யனாத்மனஃ।
கலானாமிவசந்த்ரஸ்ய காலேனாவ்யக்தவர்த்மனா॥ உச.

---

* மறைவாகயிருத்தல்.

தா.—வளர்பிறையிலும் தேய்பிறையிலும் சந்திரனுடைய கலைகள் விருத்தியும் குறைவுமடைகின்றன. ஆனால் நிஜ சந்திரன் உண்மையில் வளர்வதுமில்லை குறைவதுமில்லை. அப்படியே சாதுக்கள், ஜன்ம நாசாதி ஷட்விகாரங்கள் தேகத்திற்கென்றும், ஆத்மா நிர்விகாரியென்றும், கடம் சுபாவமாக நசித்துவிடுமென்றும், நீரிற் பிரதிபிம்பித்த சந்திரச்சாயை நீர் சலனமடையத் தானுஞ் சலனமடைவதேயன்றிப், பிரதான சந்திரன் விகாரதோஷங்களின்றி நாசோத்பத்தி ரகிதனென்றும் நன்குணர்ந்து, தாங்கள் தேகத்தோடு கூடியிருப்பினும், ஜனனதுக்கமும், சரீரம்போனால் மரணதுக்கமு மடையாதிருப்பர். காலன் நாசோத்பத்தியை யுண்டாக்குபவனுதலால் தேகத்தினிடத்து அவன் சாமர்த்தியஞ் செல்லுமல்லது ஆத்மஸ்திதிக்கு அவன் கர்த்தனுகான்.

(உடு) శ్లో॥ కాలేనహ్యోధవేగేన భూతానాంప్రభవాప్యయౌ।
నిత్యావపీనదృశ్యేతే ఆత్మనోగ్నేర్యథార్చిషాం ॥ ౨౫.

தா.—காலபுருடன் என்னும் நதி மகாவேகமுடையது. அது சூக்ஷ்மமாகப் பிரவகிக்கும்போது (ஐம்) பூதங்களென்னும் அலைகளையுடைய ஜன்மங்களைப் பங்கப்படுத்தும். பால்யம், யௌவனம் வார்த்திக்கியங்களால் ஜனன மரணங்களென்னுங் கல்லோலங்கள் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும். ஆயுளின் குறைவால் சுவர்க்காதி உலகங்கள் நசித்துப் போகின்றன. இந்திரனும் இறந்துபோவான், பன்னகங்கள் பாதாளத்தில் பங்கமாகின்றன. இவ்வண்ணம் காலம் என்னும் நதியின் வேகத்தால், இந்திராதி தேவர்களும் அங்கபங்கங்களுற்று அல்லும் பகலும் அல்லலுக்குட்பட்டவராவார். மகாப்பிரளயத்தில் பிரமாதிகளும் அப்பிரவாகத்தில் சிக்குறுவர், காலனுடைய சூக்ஷ்மகதியை யுலகத்தவர் கவனிக்கிறதில்லை. பால்ய யௌவன வார்த்திகத்தால் பிரத்தியக்ஷமாக நமது தேகத்தைக் காலன் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டிருப்பதால் அவன் எக்கணமாயினும் அதற்கு நாசமுண்டுபண்ணும் வல்லமையுள்ளவனென்று உலகத்தார் காண்கிறதில்லை.

எ - சூரியன்.

(உசு) శ్లో॥ గభైర్నానుపతత్తే యథాకాలంవిముంచతి।
నతేషుయుజ్యతేయోగీ గోభిర్ఞాపయతోవిభుం ॥ ౨౬.

தா.—சூரியன் தன் கிரணங்களால் ஜலத்தை ஆவியாக்கி மேலேறச்செய்வித்துப் பிறகு அதை உலகத்தாருக்கு வருஷமாகப் பொழிவிக்கவும் செய்கிறான். ஜலத்தை ஆவியாக்கிய லக்ஷணம் அப்போது யாவருக்கும் புலப்படுவதில்லை மழை தாரைதாரையாய் வருஷிக்குங்காலத்தில்

தான் அவ்விஷயம் புலப்படுகின்றது. இவ்வாறே யோகிகளும் உலகோரிடத்துத் தாம் பெற்றவை அற்பமாயினும் வெகுமுகமாக அவர்களிடத்து, அவர்கள் மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்வார்கள். சாதுக்கள் ஆத்மாராமராகி எவருடைய பிரசாதத்தைச் சேவிப்பாரோ அவருடைய கர்மங்களைப் பூர்த்திசெய்து மூடிவில் நிஷ்காமத்தை அவலம்பிக்கச்செய்து அவரை மோக்ஷத்திற்குக் கொண்டுபோவார்கள். இவ்வண்ணம் தமது யோகபலத்தால் இந்திரியங்களுடைய மூலமாக விஷயங்களைச் சேவித்துக் கிருபாபலத்தால் உலகினர்க்கு எதை யளிப்படரோ அது அபிவிர்த்தியடையும் சாதுக்களுக்கு எதைக் கொடுத்தபோதிலும் அல்லது அவர்களிடத்திலிருந்து எதைப் பெற்றுக்கொண்டபோதிலும் சூரியன், ரஸத்தை வற்றச்செய்து பின்பு கொடுக்கும்போது அலிப்தனுயிருப்பதுபோலச் சாதுக்களும் ஆசக்தியுடையவர்களா யிரார்.

(உஎ) ஸ்லோ॥ ஜ்ஞ்ய தெஸ்வேநஜ்ஞேந வ்யக்திஸ்யவத்தஸ்ய ।
லக்ஷ்ய தெஸ்தூலமதிபிரஜ்ஞாவஸ்திதோர்ஜுவத் ॥ ஏ.

தா.—ஒரு தடாகத்தில் சூரியப் பிரதிபிம்பம் தோன்ற அதைப் பாமரர்கள்கண்டு சூரியன் தண்ணீரில் மூழ்கிவிட்டான் எனக்கூறுவர்கள். யோகியினிடத்தில் தேககிர்த்தியங்கள்கண்டி அந்தயோகி விஷயங்களில் மூழ்கியிருக்கின்றனென உலகினர் அபிப்பிராயங் கொள்ளுகின்றனர், இதுதவறு. தேகபுத்தி சாதுக்களுக்கில்லை. சூரியப் பிரதிபிம்பம் சலத்தில் தோன்றிச் சலம் சலனமடையத் தானும் சலனமடையுங்கால் சூரியன் சலனரகிதனுய் விளங்கி நிற்றல்போல் தேகத்தில் பிரதிபிம்பிக்கும் ஆத்மச்சாயை தேகத்திற்குரிய சுகாசுகங்கள் வரத் தானும் அவைகளைப் பொருந்துங்கால் யோகி சலனமுறுது அவைகளுக்கு அன்னியத்தைச் சாதித்து வருவான். யோகிகள் தேகதர்மத்தைப் புரியினும் அவர்கள் விஷயங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றார்களென்று மூடர்கள் தம்முடைய புத்தி பேதத்தால் பிதற்றுவார்கள். யோகியினுடைய அபாதிதலக்ஷணமான மர்மஞான மவர்களுக்குத் தெரியாது. இம்மேதினியில் கயிற்றின் பாம்பால் கடிபட்டு மாண்டவர் எவராகிலும் உளரோ? இலர். இவ்விதமாகவே ஆத்மா ஞானகாரமாக இருக்கிறது. மித்தையான சுபாவத்தால் தேகம் மித்தையாகிக் கர்மமூலமாய்ப் பிம்பாகாரமாகத் தோன்றுகிறது. இது அதிஷ்டானத்திற்குப் பாதகமாகாது. ஒருவன் தனது பிம்பத்தை நீரிற் காணில் தான் நீரில் மூழ்கிவிட்டதாகச் சொல்லவொண்ணுது. அதுபோல யோகியும் தேகாதீதமான ஞானரூபியாகையால் தேககர்மங்களில் மூழ்கிவிட்டானென்றுரைத்தல் தகாது. கானனீர் பூர்த்தியைக்கண்டி மூர்க்கன் கரைகடக்க வோடுவதுபோல மித்

தையான இந்தச் சம்சாரத்தைக் கண்டு மூர்க்கன் பயப்படுகிறான், ஆதலால் மண் பொன் பெண்டு பிள்ளை இவைகள் விஷயத்தில் பிரீதி செலுத்தவொண்ணாது.

அ - புறுப்பகுதி.

(உஅ) ஸ்லோ॥ நாதிஸ்நேஹஃப்ரஸங்கோவாகர்தவ்யஃகாபிகேனசித்।
குர்வந்விஂதேதஸந்தாபங்கபோதயாவீனதீஃ ॥ ஆஅ.

தா.—சம்சாரதுக்கத்திற்குப் பீசம்முக்கியமாய் மாதர்மேல் கொள்ளும் ஆசையேயாம். மனிதர்கள் மாதர்மீது மோகங்கொள்வதனால் மக்கள் ஜனிக்கின்றனர். இவர்கள்மீது ஏற்கனவே காதல் பையப்பைய வளருந்தோறும் சுவதந்தரம் குறைந்து பந்தத்திற்குட்பட்டு நாசமடைகிறார்கள். இவ்விஷயத்தைக் கபோதத்தின் கதை நன்குவிளக்கும்.

(உக) ஸ்லோ॥ கபோதஃகச்சனாரண்யேகஸ்சித்வாஸமாஸ்தித:।
கபோத்யாபார்யயாஸார்தமுவாஸகதிசித்ஸமாஃ ॥ ஆச.

தா.—ஆண்புறுவுக்கும் பெண்புறுவுக்கும் ஜனிக்குங்காதல் மிக வியக்கத்தக்கதாகும். ஒரு ஆண்புறுவும் பெண்புறுவும் ஓர் வனத்தில் தகுந்த விருக்ஷத்தைத் தக்கபடிகண்டு அதின்மேல் நெடுநாள் வாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தன.

(உஐ) ஸ்லோ॥ கபோதஸ்நேஹகுணிதஹ்ருதயாகுஹதர்மிணோ।
த்ருஷ்டிம்ருஷ்ட்யாஂகமங்கேனபுத்திபுத்ய்யாபபந்தது: ॥ ஐ0.

தா.—இவ்விரு புறுக்களுக்கும் ஒன்றன்மீது ஒன்றற்கிருந்த காதலிற்கு அளவு கூறுதலரிசையாது. விலாசஸ்திதியால் ஒன்றையொன்று உன்னதோன்னதமாகப் பார்த்துக்கொண்டும் பரஸ்பரமாகக்கீடைகள் புரிந்துகொண்டும், பிரத்தியேகமாக வேறுவேறுவதற்கு மனம்வராமல் ஒருபிராணனைப்போல இரண்டும் இணைபிரியாமல் இரைதேடும்.

(ஊக) ஸ்லோ॥ சய்யாஸனாட்டனஸ்தானவார்த்தாக்ரீடாசனாதிகம்।
மிதுனீபூயவிஸ்ரப்தா சரதுர்வனராஜிஷு ॥ ஐ0.

தா.—இவ்விதமாக இரைதேடிங்கால் பேடைக்குமதுரமான உண்டிஅகப்படில் அதைத்தன் கணவனுக்குக்கொண்டுபோய் அருந்தக்கொடுக்கும், ஆண்புறு தன்மனைவியைவிட்டு வெகுதூரம் செல்லாது. இவ்விரண்டுபக்ஷிகளும் பரஸ்பரமாக எஞ்ஞான்றும் இடைவிடாது, தங்கள் கூட்டினும் கூட்டுக்கயலிலும் இணைபிரியாது தனியிடத்தே தங்கி விநோதமான ஆட்டங்கள் ஆடிக்கொண்டும் இனியமொழிகளை வசனித்

துக்கொண்டும், ஒன்றின்மேலொன்று பரந்துகொண்டும், ஒரு படுக்கையில் சயனித்தும் இரவும் பகலும் தனியிடமிருந்து மைதுன சுகவைபவ விஸ்வாசத்தினல் ஜீவபாவத்தின் ஹிதாஹிதங்களை நோக்காது விஷய சம்பிரமத்தால் வனத்தில் வசித்துக்கொண்டுவந்தன.

(கூஉ) ஸ்லோ॥ யம்யம்வாஞ்சதிஸாராஜம்ஸ்தர்வயம்த்யேநுகம்பிதா।
தம்தம்ஸமனயத்தூர்ணம்கிருச்ரேணாப்யஜிதேம்த்ரியஃ ॥ 3உ.

தா.—பெண்புரு தனக்கு மதுரமான உணவு கிடைத்தால் அதைத் தன் கணவனுக்கு அவன் கேட்குமுன்னமே கொண்டுபோய்க் கொடுக்கும். ஆண்புருவும் அப்படியே அன்னியோன்னியமாய் நடந்து கொண்டுவந்தது. தருமத்தைப் பாராமலும் தினர்களிடம் தயை வையாமலும், ஸ்திரீயினிடமே கிருபைசெய்து, ஜீவனும் பிராணனும்போல ஆண்பக்ஷி வாழ்ந்துவந்தது, சர்க்கரைக்குவியல்மேல் ஈக்கள் உட்காரின் அவைகளையடித்து ஓட்டுவர் - அப்படி அடித்து ஓட்டும்பொழுது உயிர்க்கு ஹானிநேரிடினும் அதைநோக்காது மீண்டும் மீண்டும் சர்க்கரைச்சுவை வேட்டுண்ணப்புகுந்து தங்களுக்குவரும் ஹானியைக்கவனிக்காததுபோலத் துக்கமளிக்கும் விஷயங்களைப் போகிக்கும்போது அவைகளால்வரும் ஜராமரணங்களை நோக்குவதில்லை. முன்னோர்களுடைய வாக்கியங்களைச் சத்தியவான்கள் பிரயாசையுடன் பரிபாலிப்பதுபோல மாதர்சுகத்தை உலகத்தார் பெரும்பாலும் பரிபாலிக்கிறார்கள். ஆத்மோபாசகர்க்கு அந்நியார்ஹ சேஷத்வம் பொருந்தாப்போல உலகத்தோர் மாதரைத்தவிர வேறு சுகத்தைவிரும்பார்.

(கூக) ஸ்லோ॥ கபோதிவ்யவஹம்கர்ஹ்யம்க்ருஹ்ணம்தீகாலஆகதே।
அம்தானிஸுஷுவே நீடேஸ்வயம்யுஃஸனைஹ்சதி ॥ 33.

தா.—இவ்வாறு இப்புருக்களிரண்டும் இன்பக்கலவிகளுடன் ஜீவித்துவருநாளில் பெண்புரு கர்ப்பிணியாயிற்று. கர்ப்பிணியாகவே, உலோபிக்குத் திரவியம் அகப்பட்டாற்போல இப்புருக்களுக்கு ஒன்றின்மீது ஒன்றிற்கு இருந்தகாதல் மிகுதியாயிற்று. மதுபானம்பண்ணின மற்கடம் கூத்தாடுவதுபோல, பெண்புரு கர்ப்பசம்பிரமத்தைத் தன் கணவனுக்குக் காண்பித்துக்கொண்டு லீலாவினோதங்களுடன் தன் பர்த்தாவுடன் வர்த்தித்து வருநாளில் பிரசவகாலம் நெருங்கியது. பேடுமுட்டைகளிட்டது. அதைக் கண்ணுற்ற ஆண்புரு மிகச் சந்தோஷத்தை யடைந்தது.

(கூச) ஸ்லோ॥ தேஷுகாலேவ்யஜாயம்தரசிதாவயவாஹரேஃ।
சக்ருத்விதூர்விபாவ்யாபிஃ கோமலாம்கதனூருஹஃ ॥ 3ச.

தா.—ஸ்ரீஹரியினுடைய மாயை அபாரசாமார்த்தியத்தை யுடையது. இரசம்நிறைந்த அம்மூட்டைகளின்மேல் இரக்கைகளின் சூடு தாங்கத் தாங்க அந்த இரசம் குஞ்சுருக்கொண்டு காலவடைவில் அம்மூட்டைகளினின்றும் கோமலதேகத்துடன் வெளியேவந்தன. இவைகளை அந்தக்கபோதங்கள் கண்டு அகமகிழ்ந்தன.

(ஈடு) ஶ்லோ॥ ப்ரஜாஃபுபுஷதுஃப்ரீதௌதம்பதீபுத்ரவத்ஸலா।
ஶ்ருண்வந்தௌகூஜிதம்தாஸாம்நிர்வ்ருதௌகலபாஷிதை॥ ௩௰.

தா.—அதிககோமலமான குழந்தைப் பருவத்திலிருக்கும் குஞ்சுகளை இந்தப் புறுக்க ளினியமொழிகளால் சந்துஷ்டிசெய்து அவைக ளின்மீது அத்தியந்த காதல்வைத்திருந்தன. எச்சமயத்தில் என்னென்ன அக்குஞ்சுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமோ அதனை ஊட்டி அவைகளி னினிய கூக்குரலைச் செவிசாற்றி மிகக் களிப்படைந்துவந்தன.

(ஈசு) ஶ்லோ॥ தாஸாம்பதத்ரைஃஸ்வைஃகூஜிதைர்ருக்ஷசேஷ்டிதைஃ।
ப்ரத்யூஹ்யமேரதீனானாம்பிதரௌமுதமாபதுஃ ॥ ௩௬.

தா.—இப்புறுக்கள் குஞ்சுகளினுடைய ஆலிங்கனத்தாலும் ஸ்பரிசத்தாலும் மிகச் சந்தோஷமடைந்திருந்தன. குஞ்சுகள் தங்கள் முன் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கக் களிப்புற்றும் இரை கொடுத்தும் அவைகள் தூரம் சென்றிடில் அவைகளைத் தங்கள் கூட்டிற்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தும் தீனத்தன்மையுடைய அவைகளுக்கு யாதொரு தீங்கு மணுகவொட்டாமல் அவைகளை முத்தமிட்டும் இரகஸ்யித்து வந்தன.

(ஈஎ) ஶ்லோ॥ ஸ்நேஹானுபத்தஹ்ருதயாவன்யோன்யம்விஷ்ணுமாயயா।
விமோஹிதௌதீனதியாஃஶகுன்யஃபுபுஷதுஃப்ரஜாஃ ॥ ௩௭.

தா.—விஷ்ணுமாயையால் இப்புறுக்களுக்கு வியாமோஹம் உண்டாகி அக்குஞ்சுகளின் மேலிருந்த சினேகபலத்தால் அப்புறுக்களின் இருதயங்கள் அன்போன்யம் கட்டுண்ணப்பட்டவையாகி அவைகளைப் போஷித்து வந்தன. ஆண்புறுவுக்குத் தன் பெண்டுபிள்ளைகளின்மேல் மோகம் மிகுதியாயிற்று. இவைகளைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்னும் கிலேசம் தன் உட்புகுந்தபடியால் இரைதேடும்பொருட்டு அலைந்து திரியும்.

(ஈஅ) ஶ்லோ॥ ஏகதாஜக்ஷதுஸ்தாஸாமன்னார்த்தௌகுடும்பினாம்।
பரிதஃதானநேதஸ்நிஸ்நிர்னாபேரதுஶ்சிரம் ॥ ௩௮.

தா.—குஞ்சுகள் வளரவளர இரை அதிகம் சம்பாதிக்கவேண்டியதாயிருந்தது. இதனால் இல்லற தர்மம் நடத்துவதில் ஆணும்பெண்ணும் அனுதாபத்துடன் ஒவ்வொருவேளையி லிவ்விரண்டும் இரைக்காகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தன. போதுமான இரை அகப்படுவதில்லாமையால் வேறுவனங்களிலும் வெகுதூரம் சென்று அலைந்து கூட்டிற்கு நேரஞ்சென்று வருவதுண்டு. இவ்வாறு தங்கள் சுவகீய போஷணையைக் குறைத்துக் குஞ்சுகளுக்கு வேண்டுமளவு கொடுத்து அவைகளைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு வந்தன.

(೫೫) ஶ்லோ॥ த்ருஷ்ட்வாதாலப்தகஸ்சித்யத்ருச்சாதோவநேசரஃ।
ஜக்ருஹேஜாலமாதத்யசரதஃஸ்வாலயாந்திகே ॥ ೩೯.

தா.—ஒருநாள் இந்த இரண்டு புறுக்களும் வேண்டுமளவு இரை அகப்படாமையாலும் வெகுதூரம் காட்டிற்குள் பிரவேசித்து இரைதேடிக்கொண்டிருந்தமையாலும் கூட்டிற்கு வரநேரமாயிற்று. அப்போது குஞ்சுகள் பசியால் பீடிக்கப்பட்டவைகளாகி வெளியேவந்து சிரமைபட்டுக்கொண்டிருந்தன. அத்தருணத்தில் பக்ஷிகளைப் பிடிப்பதில் சாமர்த்திய முள்ள ஒருவேடன் தன் வலையை வீசி அவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டான்.

(೫೦) ஶ்லோ॥ கபோதஶ்சகபோதீசப்ரஜாபாஷேஸதோத்ஸுகா।
க்ருஹ்யமாணமாலாயஸ்வநீடமுபஜக்மதுஃ ॥ ೪೦.

தா.—சற்றுநேரத்திற்குள்ளாக வெளியே சென்றிருந்த ஆண்புறுவும் பெண்புறுவும் மிகச் சிரமையுடன் இரையை எடுத்துக்கொண்டு பேரன்புடன் கூண்டை சமீபித்தன. பெண்டீராசை துக்கத்திற்கு மூலகாரணமாகும். அவர் கூட்டுறவால் பிள்ளைகள் பௌத்திரர்கள் ஜனிக்கிறார்கள். இதனால் புருடனுக்கு வருந்துன்பம் எவ்வளவு என்று நான் கூறுவேன்.

(೫೫) ஶ்லோ॥ கபோதீஸ்வாத்மஜாந்வீக்ஷ்யபாலகாந்ஜாலஸம்வ்ருதான்।
தானப்யதாவத்ரோஷஶம்தீர்ஶதோப்ருஶமுஃகிதா ॥ ೪೧.

தா.—குஞ்சுகள் வலையிற் சிக்கிக்கொண்டவஸ்தைப் படுவதைப் பெண்புறு பார்த்தவுடனே தன் தலையை மோதிக்கொண்டு புலம்பியது. வலையில் அழுதுகொண்டிருக்கும் குஞ்சுகளின் அருகில் அடிக்கடி சென்று ஆராமையான துக்கத்துடன் புலம்பிக்கொண்டிருந்தது.

(೫೭) ஶ்லோ॥ ஸாஸகர்ஹ்யேஹகுணிதாதீநசித்தாஜமாயயா।
ஸ்வயம்சாபத்யதஶ்சாபத்தான்ஸ்யம்த்யபஸ்ம்ருதிஃ॥ ೪೨.

தா.—தன் பர்த்தாவுக்குத் துக்கத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு ஆக்கிரந்தத்தால் அழுதுகொண்டு அப்புருஷபக்ஷிக்கு துக்கம் நூறு பங்கதிக முண்டாகும்படி அதனிடஞ் சென்று யழைத்துவந்து வலை யிலகப்பட்டிருக்கும் குஞ்சுகளைக் காண்பித்து அதற்குப் புத்திர சோகத்தால் பைத்தியத்தை யுண்டாக்கியது. பிறகு தானும் தன்மை தீமையைப் பாராமல் மாயாமோஹத்தால் பலாத்காரமாக வலைக்குட் சென்று குஞ்சுகளிருக்கு மிடத்தில் விழுந்தது.

(சஉ) ஸ்லோ॥ கபோத்ச்சாத்மஜான் பத்தான் க்ஷுத்ப்யதிகான் ப்ரியான்।
பார்யாஞ்சாத்மஸமாதீனோ யலாபாதிமுஃகிதஃ ॥ ஏ3.

தா.—தனது மனைவியும் குஞ்சுகளும் தற்செயலாய் வலையில் அக ப்பட்டுக்கொண்டதைக் கண்ணுற்ற அந்த ஆண்புரு துக்கசாகாத்தி லாழ்ந்து தனது பிராணனைக் காட்டிலும் பிரியமான பாலக்கர்களும் அனுகூலரூபமா யாத்மசமமான மனைவியும் இறந்துபோவதை ஆரா மையான துக்கத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

(சக) ஸ்லோ॥ அஹோ மெஷ்யதாபாயமல்பபுண்யஸ்யதுர்மதேஃ।
அதృப்தஸ்யாகృதார்தஸ்யகృஹஸ்தைர்விர்கோஹதஃ ॥ ஏ4.

தா.—அறம்பொரு ளின்பங்களுக்காதாரமான கிரகஸ்ததருமம் காமதிருப்தி குறைவாகிப் பங்கமுற்றது. பூர்வஞ்செய்த துஷ்கர்ம விதி யினல் நான் கிருதார்த்தனுகாமல் போயினேன். திரிவர்க்கமிலலாமற் போயிற்று நான்காம் புருஷார்த்தம் மிகுந்திருக்கிறது. ஆசிரம தர்மம் போனலென்ன. இந்த நான்காம் புருஷார்த்தத்தை யடைவதற்குச் சித்தத்திலிருக்கும் விஷயவாசனையை மறித்தல்வேண்டும். நான் பூர் வத்தில் அற்ப புண்ணியத்தைப் புரிந்திருக்கவேண்டும். அதினற்றன் என்னுடைய இல்லறதர்மம் இவ்வாறு குறைவுற்றது. பரலோகசாத னத்தை யடையவும் சக்தியமற்றிருக்கிறேன்.

(சஎ) ஸ்லோ॥ அனுகூலாஸ்துகுலாசயஸ்ய மேபதிர்தேவதா।
ஸ்வர்யாதிஸாதுகுஃ ஸ்வைர்யைர்கృஹேமாம்சంత్యజ్యపுత்ரைஃஸ்வர்யாதிஸாதுகுஃ॥ ஏ5.

தா.—ஸ்திரீ புருஷருடைய சுபாவங்கள் தர்ம பிரவிர்த்தியில் அனுகூலமாயிருக்குமாயின் பரலோகசாதனமாம். இவ்வாறன்றி ஸ்திரீ யானவள் தன்கணவனைத் துரோகஞ்செய்து வெளிப்பட்டாளாயினும், அதிக சண்டாளியாக விருக்கினும், குரோத முதலிய குணங்களை உ டையவளா யிருந்தானும், வாயாடியாக விருந்தாலும் சுகுமாரியாய் வி லாசினியாயிருந்தாலும் இல்லறம் சீருறநடத்த முடியாதாகையால் அ

ந்த ஸ்திரீ புருஷருக்குப் பரலோகஞ் சித்திக்காது. என் மனைவியோ இத்யாதி துர்க்குணங்களையுடைய வளல்லள் இல்லறதருமம் நடத்துவ தில் எனக்கு அனுகூலமாகவே யிருந்தாள். அவள் தர்மகுணமுள்ள பத்தினியாகையால் என் தர்மசிந்தனை யாவற்றையும் ஆதரித்து வந்தா ள். என்னையன்றி அவள் வேறு தெய்வத்தைக் காணவில்லை. என்னை விட்டு ஜலபானமும் செய்யாள். என் சொற்குமீறி நடவாள். இல்லற தர்மத்திற்கு அனுகூலமான இத்தகைய நற்குணங்களைப் பொருந்திய என்மனைவி புத்திரசகிதமாக என்னையும் இல்லறத்தையும் விட்டேகிச் சுவர்க்கம் புகுந்தனளே! ஆ! கெட்டேன்.

(சசு) ஸ்லோ॥ ஸோஹம்ஶூந்யோக்ருஹோதீனோ ம்ருததாரோம்ருதப்ரஜ:।
ஜிஜீவிஷேகிமர்த்தம்வா விதுரோமுக்தஜீவிதம்॥ ೪೬.

தா.—என்மனைவி மரித்தாள், என்மக்களும் இறந்தனர். இனிநா னிருப்பது எற்றிற்கு? துக்கத்தால் என் பிராணன் போய்விடும் உல கத்தாருக்கு என் முகத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு இனிமேல் நான் எப்படிச் சஞ்சரிப்பேன். சம்சாரசுகம் என்னை விட்டுப்போயிற்று என் னை மூர்க்கனென்று உலகினர் ஏய்ச்சுவர். தனியேவசிப்பதும் நிந்தைக் கு இடமானது. சிரார்த்தாதிகள் செய்யவும் ஒண்ணுது. யாருமில்லாத வீட்டில் தனியே இவ்வுலகில் இருப்பது பரமதுக்கமாகும்.

(சஎ) ஸ்லோ॥ தாம்ஸ்துதைவாவ்ருதாந்ருத்யுர்ப்ருத்யுர்ப்ரஸ்தாவசேஷ்டதம்।
ஸ்வயம்சகர்ஷணாயத்தம் ஹர்யன்னப்யுபஸர்பதி॥ ೪೭.

தா.—இவ்வாறு கூறிக் கதறி யழுது அந்த ஆண்புருவும் விவே கத்தை யடையாது சினேகத்தாலுண்டாகிய பெரும் பாசக்கயிற்றாற் கட்டுண்டதாகித் தன் மனைவியும் மக்களும் காலபாசத்தால் சேஷ்டை யற்றவைகளாக விருக்கக் கண்டு தானும் அவ்வலையின் மத்தியில் விழு ந்து உயிரைப் போக்கிக்கொண்டது. குமிழ்பாசத்தாற் கட்டுண்ட இவ்வுலகினர் யாவரும் புழுக்கள்போலத் தங்களுயிர்க்கு ஹானியைத் தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

"பிறப்பெனுமுவரிச் சுழியதாமெழிலார்
பெண்டிராதிய வுயிர்ச்சார்வுஞ்
சிறப்புறுபுவியாதிய பொருட்சார்வும்"

தீரஞ்சிக்காமல் அவைகளை அபிவிர்த்தி செய்துகொண்டு தங்கள் புருஷா ர்த்தத்திற்கு ஹானியைத் தேடிக்கொள்ளுகின்றனரே யன்றித் தங்கள் விவேகத்தைக்கொண்டு ஜன்ம மிருத்யுக்களின் நிவர்த்திக்குப் பாடு

படார். ஸ்திரீ புத்திரர்கள் நிமித்தம் பிராணனை விடுவர். பகவானுடைய பதவியை யடையும் நிமித்தம் ஒரு சாதனமுங் கைக்கொள்ளார்.

(சஅ) ஸ்லோ॥ தம்லப்ஸ்யாலுப்தகஸ்ஸாரஸ கபோதம்க்ருஹமேதினம்।
கபோதீகாகபோதம்ச சித்தார்த்தஸ்ப்ரயயௌக்ருஹம்॥ ௪௬.

தா.—குரூரமுடைய வேடன் குடும்பசகிதமான புறாக்கள் வலையில் விழுந்தஉடனவைகளைத் தோளின்மீது சுமந்துகொண்டு தன் காரியம் சித்தியானதால் மிகு களிப்புடன் தன்னிருப்பிடமேகினன். சிசுக்களின் சங்கடம்பொறுது பெண் புறு பிராணத்தியாகஞ் செய்துகொண்டது. இதை ஆண்பக்ஷி கண்டிருந்தும் விவேக ஞானியத்தாலும் மாண்டது.

(சகூ) ஸ்லோ॥ ஏவம்குடும்பஷாம்தாத்ம த்வம்த்வாராமஸபத்னிவத்।
புஷ்ணகுடும்பம்க்ருபணஸ் ஸானுபம்ஹோவஸீததி॥ ௪௯.

தா.—குடும்பசம்ரக்ஷணையில் ஆசைவைத்து விஷயவாசனைகளிலாழ்ந்தவராகி ஸ்திரீ போகங்களில் மிகப் பிரமைகொண்டு கபோதப் பக்ஷிகளைப்போல இவ்வுலகினர் தம் வாழ்நாளை வீணாளாகப் போக்கிவருகின்றனர்.

(சும) ஸ்லோ॥ யம்ப்ராப்யமானுஷம்லோகம் முக்தித்வாரமபாவ்ருதம்।
க்ருஹேஷுக்ருத்யவத்க்ருத்ஸ்மாரூடம்ப்ருத்யுதம்விதுஃ॥ ௫௦.

தா.—ஒருவன் கர்மபூமியில் வந்து உத்தமதேகத்தை யடைந்து, அக்ரவர்ணத்திற் பிறந்தும் முத்தியடைவதற்கு ஹேதுவாகிய கிர்த்தியங்களைச் சர்வகாலமுஞ் செய்யாமல் ஜன்மத்தை வீணாக்கினன். பிராம்மணனேயப்படியிருந்தால் இதரவர்ணத்தாரைப் பற்றி என்னென்றுரைப்பது. கல்வித்திறமையுடன் ஒருவன் வைராக்கியத்தை யடைந்தால் அது மிகவும் அருமையானதே. வித்வாம்சனுகிச் சிச்னைகரங்களுக்கு ஆசக்தனனால் பாக்கிய ஹீனனுவான். மானிடதேகமெடுத்து இல்வாழ்வின் நிலையாமையை யுணராது அதில் ஆசையுறின் கபோதப்க்ஷியைக் காட்டிலும் அதிதுக்கத்தை யனுபவிப்பன்; புருஷார்த்தத்தையும் மறந்து விடுவன். விஷயசுகத்தால் ஒருவன் எப்பொழுதும் திருப்தியடையானென்று புராணங்களும் ஸ்மிருதிகளும் ஓலமிடுகின்றன. விஷயபோகங்களை நச்சி அவைகளை யருந்தவருந்த தேகம் விழுந்துவிடுகின்றது. இந்த நரதேகத்தின் பெருமை ஆச்சரியகரமானது. இதனிடம் இராமநாமத்தை ஜெபிக்கும் அப்பியாசமுண்டானால் நான்கு முத்திகளும் அதற்கு தாசர்களாகிவிடும். அத்தன்மையான தேகத்தை விஷயசுகங்களுக்கு வினியோகிக்கிறார்களே! விஷயபோகங்களை அருந்த

அருந்த ஆவைகளின்மேல் ஆசை அதிகரிக்குமேயல்லது அடங்காது. தாகங்கொண்டவன் கானல் நீரால் எப்படிச் சாந்தியடைவான்? அழி யாச்சுகத்தை யடையவேண்டுமென்னு மாசை யாவரிடத்துங் குடிகொ ண்டிருக்க அச்சுகத்தையடைய விஷயாபிமுகமான தேகாபிமானத்தை விடுங்கோள் விடுங்கோள்! அதனால் சாந்தியையும் சமாதானத்தையு ம டைந்து பிறவிக்கடலை நீந்துவீர்கள். ஆதலால் விஷயாசக்தியைவிட்டுச் சத்பாவத்தால் ஸ்ரீ ஹரியைப் பஜியுங்கள் பஜியுங்கள். கலியுகத்தில் மோக்ஷசாதனத்திற்கு யாகயோகத்தியாகங்கள் எவையும் வேண்டியதி ல்லை. லஜ்ஜையைவிட்டு ஸ்ரீ ஹரிநாம கீர்த்தனை செய்வதே சுகசாதனமா கும். அதனால் மோக்ஷ இலக்ஷுமி காலில்விழுவாள். பகவான் பிரத்தி. யக்ஷுமாகப் பிரசன்னமாவார்.

(குக) ஸ்லோ॥ సుఖమైంద్రియకంరాజ స్వర్గేనరకమేవచ ।
దేహినాంయద్యథాదుఃఖం తస్మాన్నైచ్ఛేత్తదుద్భవ॥ ౫౧.

தா.—விஷய சுகங்களை யளக்கும் சொர்க்கம் நரகசமானமாகும். இதிலெந்த வித்தியாசமுமில்லை. ஊர்வசியுடன் போகிக்கும் இந்திரனுக் குச் சுவர்க்கத்தில் என்ன சுகமுளதோ அதேசுகம் அமேத்தியத்தில் பெ ண்பன்றியுடன் சஞ்சரிக்கும் ஆண்பன்றிக்கு மூளது. சாதுக்களிதைக் கண்டறிந்து கனவிலும் இகலோக பரலோக போகங்களை இச்சியார். பிரேதத்தை எவரேனும் ஆலிங்கனஞ் செய்வரா? அவ்வாறே சாதுக்க ளும் விஷய சுகங்களில் தோய்தலில் நேய முட்கொள்ளார். உயிரோடி ருக்கும் சர்பத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் அதனருகே செல்லவாகிலும் இன்னுமதைக் கையாற் தொடவாகிலும் யாவர்க்கு மூடல் நடுக்கமுறுவ துபோல் துங்கமாதவர்கள் விடயபோகங்களை விரும்பார். துக்கங்கள் பழயவினைக் கீடாக கோராவிடினும் தம்மை வந்தடைவதுபோல இந்தி ரிய சுகங்களை யிச்சிக்காதிருக்கினும் அதிருஷ்டமாகவரும் போகங்களை யனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்று துக்கத்தை யிச்சியாததுபோல விஷ. யவாஞ்சையைவிட்டுப் பாரமார்த்தத்தைப் பெறவேண்டும். கேவலம் பாரமார்த்தபரனால் ஆகாரமில்லாமல் தேகத்தை எப்படி நிறுத்தக் கூடும் என்னுஞ் சங்கை தோன்றும். அதற்காக மலைப்பாம்பை யான் குருவாகச் செய்துகொண்டேன்.

கூ. மலைப்பாம்பு.

(குஉ) ஸ்லோ॥ క్వాసంసృమృష్టంవిరసం మహాన్తంస్తోకమేవవా ।
యదృచ్ఛయైవాపతితం గ్రసేదాజగరోక్రియ॥ ౫౨.

தா.—மலைப்பாம்பானது ஒருதொரு வுத்தியோகமுஞ் செய்யாமல் தன்னிடத்திலேயே படுத்திருந்து சுபாவமாகத் தன் வாயைத்திறக்க அதில் எதுவந்து விழுந்தபோதிலும் அதை ருசிபாராமல் புஜித்து ஜீவித்துவரும், தைரியத்தை யெக்காலும் விடாது சந்தோஷத்துட னிருக்கும். பிரபன்னர்களும் அங்ஙனமே நிசாத்ம நிலையிலிருத்தலால் தன்னிடையே வருமவையை விருப்பு வெறுப்பின்றி ரசனாசக்தியின்றி யருந்தியிருப்பர். மலைப்பாம்பு வாயைத்திறந்த சுபாவமாகவிருந்து காற்றை யருந்தித் தன்னுடலைப் போஷிக்கும். பிரபன்னரும் வாதாசனம் பண்ணிக்கொண்டு வர்த்திப்பார்கள். ஆகாரம் கிடைக்கவில்லையே யென்றும் வியாகூலமடையார், கொஞ்சம் என்றும் அதிகம் என்றும் நன்று என்றும் தீது என்றும் புகலார். சுபாவமாக வெது சித்திக்கிறதோ அதைச் சாவகாசமாக உண்ணுவார்கள்.

(குஈ) ஸ்லோ॥ சயிதாஹிநிஷ்சேஷ்டநி நிராஹாரோ ந்வபக்ரமஃ ।
யதிநோபநமேத்தாஸ்ய மஹாஹிரிவதிஷ்டதுக் ॥ ஈ3.

தா.—மலைப்பாம்பு தனக்கு வெகுகாலம் யத்ருச்சாஹாரம் கிடைக்காவிட்டால் தாரணையை விடாமல் தன் ஸ்தானத்திலேயே கிடக்கும். அப்படியே சாதுக்கள் தங்களுக்கு நெடுநாள் அன்னம் அகப்படாவிடினும் நித்திரையின்றிப் படுத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நித்திரையில்லாவிடினும் இரவும்பகலும் உறங்குவர்போல் உலகினருக்குத் தோன்றுவார்கள். தேகத்தின்பொருட்டுப் பிச்சையெடுக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்யார். அதிருஷ்டவசமாக எந்தெந்தக்காலத்தில் எது தமக்குக் கிடைக்கின்றதோ அதையுண்டி திருப்தியடைவார்கள். அதனால் அவருடைய நிஜபோதம் தாரணையால் குன்றாது விளங்கும்.

(குச) ஸ்லோ॥ ஓஜஸ்ஸஹோபலயுதம் விபுத்வாத்தேஹமகர்மகம் ।
சயாநோவிசேஷ்டநித்ரஶ்ச நேஹேதேந்த்ரியவாநபி ॥ ஈ4.

தா.—மலைப்பாம்பு மிகப்பராக்கிரமும் பலமும் உடையதாயினும் வேலை யொன்றுமின்றி அசையாது வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும். அப்படியே யோகிகள் சரீரபலமிருந்தும் சூக்ஷ்மபுத்தியிருந்தும் இந்திரியபடுத்வ மிருந்தும் ஆகாரநிமித்தமாக யாதொரு சிந்தனையுங் கொள்ளார்; மனோவாக்குக் காயங்களுக்கு யாதொரு தொந்தரையுங் கொடார், அன்னோர்க்குச் சாக்கிர சுவப்பனங்கள் கிடையா. சமூத்தியை விட்டு நித்திரித்திருப்பார்கள். நிஜத்வத்தால் நிஜத்தில் கிடந்திருப்பார்கள்.

ஙு - சமுத்திரம்.

(குடு) ஸ்லோ॥ துரதிக்ரமணோ கம்பீரோ துர்விகாஹ்யோ துரத்யயஃ ।
அநந்தபாரோ ஹ்யக்ஷோப்யஃ ஸ்திமிதோதததிர்வரவஃ ॥ ஈ5.

தா.—சமுத்திரத்தை நான் குருவாகச் செய்து கொண்டேன். அது பூர்ண கம்பீரமாயும் நிருமலத்தையடைந்து சதாப் பிரசன்னதை யாயிருக்கும். அப்படியே யோகிகள் பூர்ண சாந்தத்தை வகித்து நிருமல த்தையுடையரா யிருப்பார்கள். மலினத்தையுடைய நதிசலம் சமுத்தி ரத்தில் கலந்தமாத்திரத்தில் தனது மலினம் போய் நிருமலத்தை யடைகின்றது. அப்படியே சேகாதி பிரபஞ்சத்தால்யோகிகள் கருமங்க ள்செய்யினும் அவைகள் நிர்மலத்தை யடையும். ஜலத்தால் சாகரம் கம் பீரத்தை யடைகிறதுபோல மாதவர்கள் ஸ்வானுபவத்தால் கம்பீரமாயி ருப்பார்கள். பாரமான வஸ்துக்கள் கடலிலே மூழ்கிவிடுவதுபோலத் தம்மையடைந்தவரின் சமுசாரபாரத்தை யோகிகள் ஒழித்து விடுவர்.கள். கப்பல்மூலமாக நடக்கும் தனவான்களுடைய விவகாரத்தைச் சமுத்திரம் மீறித் தடைசெய்யாததுபோலச் சாதுக்களும், அரசர்கள் தேவர்கள் மனிதர்கள் இவர்களுடைய விவகாரங்களுக்கு மாறுக எந்த க்காரியத்தையுஞ் செய்யார். தாம்ரபர்ணி என்னும் நதி சமுத்திரத்தில் சங்கமமாகுமிடத்தில் முத்துக்கள் உற்பத்தியாவதுபோலச் சாதுக்களு டன் சிரத்தையுடன் கூடினவர்கள் முமுக்ஷுக்களென்னும் முத்துக்க ளாய் ஏற்படுவர். சாகரத்தில் பிரவாக மில்லாமல் சலம் நிச்சலமாயிருப் பது போல யோகிகளும் மிருத்யு பயமின்றிச் சஞ்சலமற்றிருப்பார்கள். சமுத்திரம் அவ்வவ்விடத்தில் பூரணமாகிப் பிரவாக மற்றிருக்கிறது; அப்படியே யோகிகளும் பிறப்பிறப்பின்றிச் சதா பரிபூரணமாயிருப்பா ர்கள். யோகிகளுக்கும் சமுத்திரத்திற்கும் இருக்கிற மேற்கூறிய குண ங்களைவிடச் சில விசேஷகுணங்கள் யோகியரிடத்தில் உண்டு. எப்படி எனில் கடல் நீர் சலனமடையும், உப்பாயிருக்கிறது, அடித்தடித்து க்ஷோபிக்கும் பர்வகாலங்களில் மாத்திரம் பூரிக்கும். யோகியரோ இவ்வாறன்றி என்றும் நிச்சலமாயும் யாவர்க்கும் மதுரத்தை யளிப்பவ ராயும் க்ஷோபிக்காமல் சதானந்த பூரணராகியும் இருப்பார். பரவைப் பானஞ்செய்யும் மழையினீர் வீணுகிவிடுகிறது. அத்தன்மையல்லாது சாதுக்கள் அற்பப்பொருளைக் கிரகித்தாலும் அதனல் பலவேதனை நி வாரணையாகும் பிரயோசனம் லபிக்கும். ஆதலின் முமுக்ஷுக்களான, வர்கள் பகவத் பக்தர்களைப் பஜிக்கக்கடவர்.

(குசு) ஶ்லோ॥ சமுத்ரகா மோஹீனோவா நாராயணபரோமுனிஃ।
நோத்ஸர்ப்பதிசுஷ்யேத சரித்பிரபாசாகரஃ॥ ஈ.

தா.—கார்காலத்தில் காணறுகள் பெருக்கெடித்து மிதமிலா ஜல த்தைச் சமுத்திரத்தில் கொண்டுவந்து செலுத்துங்காலத்துப் பூரிப்பும், கோடைகாலத்தில் வறட்சியினல் நதிகள் தன்னிடம் சங்கமமாகாததி

ஞல் வாட்டமுமின்றிச் சமுத்திரம் விளங்குதல்போலத் துங்கமாதவர்க ளும் தமக்குப்பொருள் சமூநத்தி வந்து சேரும்போதும் அது தம்மை விட்டு நீங்கும்போதும் சுகமும் துக்கமுமின்றி நீ நானெனும் துவந் தா துவந்தங்களுக் கதீதமாகிய தமது நிலைகுலையாது விளங்கி நிற்பார் கள். தரித்திரமும் சம்பத்தும் அவர்கள் சித்தத்திற்குச் சமானமாக விருக்கும். பொருள் சம்பவித்தகாலத்தில் தேகத்தின் மீது அகங்காரம் வைத்து நான் தனவானென்று கர்வங்கொண்டும், மிடிவந்து பொருந்து ங்காலத்து யான் தரித்திரன் என்று மெலிந்துங் கூறார் ; பிரபஞ்சத்தி லாசக்தியற்றிருப்பர்.

ஈஈ. விட்டிற்பூச்சி - பதங்கம்

(ருஎ) ஸ்லோ॥ దృష్ట్వాస్త్రీయందేవమాయాం తదాభైరజితేంద్రియః।
ప్రలోభితఃపతత్యంధే తమస్యగ్నౌపతంగవత్ ॥ ஈ஑.

தா.—குணமயமான தேவமாயையே, சகுணரூபமான ஸ்திரூபத் தைத் தரித்துப் பிராணிகளை ஸ்திரீசுகத்திற் போகிக்கச்செய்வதற்கு விருப்பமுடையவளாகித் தன் சித்திரமான விலாசங்களாலும், பார் வையென்னும் பாணங்களாலும், புருடனுடைய தைரியமென்னும் கவசத் தைப் பேதித்து இருதயக்குகையிற் சஞ்சரிப்பாள். கன்னிகையரின் நோக்கினது கொடுமையானது புருடர்களைப் போகமென்னும் காராக் கிரகத்தில் விழும்படி செய்யும். ஸ்திரீபோகத்தினுடைய சுகம் கேவ லம் துக்கரூபமானது மதுரமான விஷத்தை வாயிலிடின் அது பரிபா கமாகும்போது பிராணவஸ்தை யுண்டாகும். தீபத்தின் அங்கசங்கத் தால விட்டிற் பூச்சி என்னசுகத்தைக் கண்டது ? ஏதோ பெருஞ்சுக மு திக்குமென வெண்ணித் தீபத்தை யணைந்து தன்னுயிரை இழந்துவிடு ம். இது இப்படி யிறந்ததைக் கண்ணுற்ற மற்ற விட்டிற்பூச்சிகளும் அ வ்வாறே பிராணத்தியாகஞ் செய்துகொள்வதை நாம் பார்த்திருக்கிறே ம். இந்தப் பதங்க ஞாயத்தான் மாதர்மோகத்தை இச்சித்து அவரு டைய உறவால் புருஷார்த்தத்தை யிழந்து ஒருவன் மோசம்போவதை உலகத்தார் கண்டும் தாங்களும் அவ்விதமாக விவேகமில்லாமல் பெ ண்டீராசை கொண்டு புருஷார்த்தத்தை இழந்து அந்தத் தமவெனும் நரகத்தில் விழுகின்றனர்.

(ருஅ) ஸ்லோ॥ యోషిద్ధిరణ్మయ్యఃపుంసఃస్త్రవ్యోపమాయాఃసృజతేప్రమాథీ।
ప్రలోభితాత్మాహ్యపభోగబుద్ధ్యాపతంగవన్నశ్యతిమృత్యుమృచ్ఛతి॥ ஈஒ.

தா.—பிரஜைகளை அதோகதியி லுய்க்கும்பொருட்டு ஸ்திரீகளை யும், சுவர்ணத்தையும், வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும், மாயை

நிருமித்திருக்கிறது. ஸ்திரீ ஒருத்தியே தன்னை நச்சினவர்களை நரக த்தி லுய்க்கப் போதுமானவள். இவள் வலைக்குள் பின்னும் இறுக்கிச் சிக்கிக்கொள்ள, நரகஹேதுவான பொன்னையும் ரத்ன பூஷணங்களை யும் துகிலையும் மாயை சிருஷ்டித்திருக்கிறது. இவைகளை ஒரு இளம்பா வைத் தன் மேனியிலணிந்து கொண்டு, பிறைதுதலில் சிந்தூரத் திலக மிட்டுக் கயல்விழியோடு புருடரெதிரில் வந்தால், அவர்கள் வியாமோக தை யடைவார்கள். சரீரத்தில் பிசாசத்தினை லாவேசமுண்டாகிய ஒரு வன் மதுபானஞ்செய்யின் அவனுக்குப் பிரமை யதிகரிப்பதுபோல, மோகமென்னும் மத்தியபானத்தில் உன்மாதத் திரவியங்களைக் கலந்து அந்த இரசத்தைத் புருடனருந்த அப்பொழு தண்டாகும் மயக்கம். இத்தன்மையதென நாவால் நவிலற்பாலதோ? இவையாவும் இந்திரியங் களைக்கவரவல்ல மாயையின் சேட்டையேயாகும். ஆதலின் இந்திரிய நிக் கிரக மில்லாரை இம்மாயை பாதிக்கும். கோவிந்தன்மீது அபாரபிரீதி வைத்திருக்கும் தாசர்களின் சந்நிதியில் மாயை சேட்டியாது, அவர்களை ப் பகவான் இரகூஷிப்பார். ஹரிசனங்களுக்கு விமுகரானவர்களை மாயை தன் வயப்படுத்திக்கொள்ளும்.

கஉ - தேனீ.

(நுகை) ஶ்லோ॥ ஸ்தோகம்ஸ்தோகம்க்ரஸேத்³க்³ராஸம் தே³ஹோவர்தேதயாவதா।
க்³ருஹானஹிம்ஸன்னாதிஷ்டே த்³வ்ருத்திம்மாதுகரீம்முனிஃ॥ ஸ்ரு.

தா.—தேனீ புஷ்பங்கள்தோறுஞ் சென்று அம்மலர்களுக்கு ஹா னிசெய்யாமல் தேனை நுகர்தல்போல் சாதுக்களும் இல்லந்தோறும் புகு ந்து குடும்பிகளுக்கு யாதொரு தீங்குஞ் செய்யாமல் அன்னம்மாத்திரத் திற்குப் பைக்கியமேற்றுண்டி தமது பிராணதாரத்திற்குமாத்திரம் பசி யைத் தணித்துக்கொள்ளுவார்கள். இவன் துர்ப்பலன் இவன் சமர்த்தன் என்னும் வித்தியாசங்களை மனதிற் கொள்ளார். தாமரைப் புஷ்பத்தின் மதுரத்தை வேட்டு அதிலேயே தங்கி அஸ்தமனம் நெருங்கும்போதும் அதைவிட்டு நீங்கிவர மனமில்லா அளியானது மலர்குவிய அதிலகப்ப ட்டுக்கொண்டு நாசமுறும். காஷ்டத்தைத் தொளைக்கவல்ல வண்டு கம லத்திலிவ்வாறு அகப்பட்டு வீகின்றமையின் சாதுக்கள் ஓரிடத்திலே யே தங்கினால் விஷயபோகங்களுக் குட்பட்டு ஸ்வரூபநாசத்தை விளக் கும் பந்தம் உற நேர்வர்.

(சுஅ) ஶ்லோ॥ ஸாயந்தனம்ஸ்வஸ்தனம்வா நஸம்க்³ருஹ்ணீதபிக்ஷுகஃ।
மக்ஷிகாஇவஸம்க்³ருஹ்ணன் ஸஹதேனவினஶ்யதி॥ ஙo.

தா.—பிச்சை யேற்றுண்ணுஞ்சாதுபுருஷன் இரவிற்கும் பகலைக்கு ம் வேண்டுமென்று சேகரித்து வைத்தல் கூடாது; சங்கிரகமிருந்தால்

நாசமடைவான். இந்த விஷயத்தில் தேனீயை நான் குருவாகச் செய்து கொண்டேன். தேனீ வெகு கஷ்டப்பட்டுத் தேனைத் தன்கூண்டில் சேகரித்து வைக்கும். வேடர்கள் ஈக்களை யோட்டிவிட்டுத் தேனை யெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஆதலின் பிரபன்னர்களும், பக்தர்களும், சன்னியாசிகளும், யோகிகளும், சஜ்ஜனர்களும் எந்தப்பொருளையுஞ் சம்பிக்கையுடன் சேகரிக்கவேண்டுமென்னும் பாவனை கொள்ளக்கூடாது; ஏனென்றால் காலக்ரமத்தில் அது நாசமுறும். ஆகவே, சத்கர்மத்தையே சதாகாலமும் புரிந்து அதனையே சேகரிக்கவேண்டும். இந்த மர்மத்தை யறியாமல் ஜனங்கள் அதமர்களாகித் தம் காமத்தால் நாசத்தையடைகிறார்கள். திரவியம் விநாசத்தினுடைய பலம்; நாசத்திற்கே மூலம். விசேஷ நாசத்திற்கு மூலம் ஸ்திரி என்றறிந்துகொள். எப்போதெப்போது இவைகளின் மீது காதல் அதிகரிக்கின்றதோ அந்த அளவு சமூசாரவியாதி அதிகரிக்கும் இது திண்ணம். பெண்டீர் பொருள் இவ்விரண்டு விஷயத்திலும் எவன் தன் மனதைச் செலுத்தாமலிருக்கின்றனனோ அவனே இவ்வையகத்தில் ஜனர்த்தன ஸ்வரூபனுவான்; எல்லாரைக்காட்டிலுஞ் சுகமடைய நிச்சயித்தவனுவான். ஆதலின், ஸ்திரி இச்சையை விடவேண்டும்.

(சுக) ஸ்லோ॥ நதேயம்னோபஶ்யேயஞ்ச லப்தைர்யத்முகஸஞ்சிதம்।

ஶுத்தேதரபிதச்சான்யோ மதுஹேவாரர்தவித்முஶு॥ ௬௧.

தா.—தானுமனுபவியாமல் தருமமும் செய்யாமல் தனது மனைவி மக்களுக்கும் கொடாமல் தேனீ மிக வருத்தத்துடன் தேனைச் சேகரிக்கின்றது. இவ்வளவு கஷ்டத்துடன் சேகரிக்குந் தேனை வேடர்கள் ஈக்களுக்கு மிகுந்த உபத்திரவத்தை யளித்துப் பல உபாயங்களால் கைப்பற்றிக்கொண்டு காவடிகளில் சுமந்துபோய்த் தனவான்களின் உணவின் பொருட்டு விற்கிறார்கள்: அப்படியே தாமு மனுபவியாதுந் தமது உற்றூர் பெற்றூர்களுக்கும் கியாமலும் பிறருக்குத் தானதருமஞ் செய்யாமலும் ஒருவன் தனத்தைச் சம்பாதித்துச் சேர்ப்பானுனல் அதில் சிறிதுகள்வரால் அபகரிக்கப்படும், சிறிது இராஜதண்டனைக்குச் சேர்ந்துவிடும், மிகுந்ததை நீதிநெறி தவிர்ந்தவர்கள் கைப்பற்றுவார்கள். ஆதலின் நற்குணசீலர்கள் திரவியத்தைச் சேர்க்கும்படியான லோபத்தை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

(சுஉ) ஸ்லோ॥ ஸுகுஃகோபார்ஜனைர்வித்தை ராஜாஸானாம்ருஹோஷு।

மதுஹேவாக்ரதோஶுஜே யதிவைக்ருஹமேதினாம்॥ ௬௨.

தா.—ஒரு கிரகஸ்தன் சிரமத்துடன் திரவியத்தைச் சம்பாதித்து இந்தத் திரவியத்தைக்கொண்டு வீட்டிற்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களைச் சேகரித்து அன்னத்தைப் பாகம் செய்வித்துச் சுவகீயமாகப் போஜனஞ் செய்வான். போஜனம் செய்யுங்காலத்தில் சன்னியாசியாகிலும் பிரம்ம சாரியாகிலும் அன்னத்தைக்கோரித் தன்னிடம்வரின் அவர்களுக்கு வேண்டிய உண்டியை முன்பளித்துப் பின்பு தான் உண்ணல்வேண்டும். அதிதிவிஷயத்தில் ஒருவன் பராமுகனாயிருப்பானாகில் அவன் செய்த சகல புண்ணியங்களுக்கும் ஹானிநேரிடும். எவனொருவன் போஜனகாலத்தில் வரும் அதிதிக்கு முன்பு அன்னம் அளிக்கிறானே அவனே சுவதர்மத்தை இரகூஷிக்கிறவனாவான்.

౬౬ - தும்பி.

(சுஉ) శ్లో॥ అణుభ్యశ్చమహద్భ్యశ్చ శాస్త్రేభ్యఃకుశలోనరః।
సర్వతఃసారమాదద్యా త్పుష్పేభ్యఇవషట్పదః॥ ౬3.

தா.—தும்பியானது, சாராம்சமான வாசனையை நுகரக்கருதிச் சிறுபுஷ்பமானாலும், பெரிய மலரானாலும், அதனிடத்திற்கேகிச் சுவையையுண்ணுமாப்போலச் சாதுக்கள் சாஸ்திர திருஷ்டியால் விவேகத்தையடைந்தவராகிச் சிறிது பெரிது என்று பாராமல் வேதாந்தங்களிற் சொல்லியிருந்தாலும், புராண ஸ்தோத்திரங்களிற் சொன்னாலும், பண்டிதர் சொன்னாலும், சாதாரணமானவர்கள் சொன்னாலும் சாரத்தைக் கிரகிக்கிறவராகியெவ்வெப்பொருட்களிலும் பிரமஸ்திதியைக்கண்டு களித்திருப்பர். கற்புடைய மங்கை தன் கணவனுக்குப் பிரீதியுண்டாக்கும் நிமித்தந் தனது மாமி மாமன்மார் செய்யுங் குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் போலும் பாலும் நீரும் கலந்திருந்தால் அன்னப்பக்ஷி பாலமாத்திரம் கிரகிப்பதுபோலும் விவேகிகள் சாரமானதை மாத்திரம் கிரகிப்பார்கள். சர்வபூதத்திலும் பகவத்பாவனை யன்றே முக்கியமான சாரம்? இந்த நிஷ்டை எவனுக்குண்டோ அவனுக் கபாயஞ் சுவப்பனத்திலுங் கிடையாது.

౬౮ - ஈ.

(சூச) శ్లో॥ సాయంతనంశ్వస్తనంవా నసంగృహ్ణీతభిక్షితం।
పాణిపాత్రోదరామత్రో మక్షికేవనసంగ్రహీ॥ ౬౮.

தா.—வீடுகளிலிருக்கும் ஈக்கூட்டங்கள் சர்க்கரை இராசியில் உட்கார்ந்து வேண்டியமட்டுங் கைகளாலெடுத்துச் சாப்பிடுகின்றனவே யொழிய இராக்காலத்திற்கேனும் மறுநாளைக்கேனும் வேண்டுமென்

னுஞ் சிந்தனை மனதிற் கொள்வதில்லை. அப்படியே சாதுக்களும் கிடைத்த பிச்சையைக் கையிற்கொண்டு வாயிற்போட்டுக்கொள்ளுவரேயன்றிச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்னுஞ் சங்கற்பம் அவர் மனதிலுதியாது, பிச்சைக்காகக் கரபாத்திரமன்றி வேறுபாத்திரமும் அவரிடத்தில் கிடையாது.

சுரு - யானை.

(சுரு) ஸ்லோ॥ ததாபியுவதீம்பிக்ஷு ர்ந்ஸ்ப்ருஶேத்தாரவீமபி ।
ஸ்ப்ருஶத்கரிவபத்ப்யேத கரிண்யாலம்ஸம்ஸ்ருதஃ ॥ ஏ.

தா.—பெண் யானையின் அங்கசங்கத்திற்காக ஆண்யானை கட்டுப்பட்டுப் போகின்றது. மனிதர் கண்ணுக்குத் தோற்றுத மதயானை பெண்யானையின் சங்கத்தை இச்சிப்பதனால், மனிதன் கையிலகப்பட்டு அங்குசத்தால் அடிபட்டு அவனுக்குப் பயந்து கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றது. பெண்யானை சங்கத்தால் ஆண்யானை சுவாதீனத்தை யிழந்து அளவில்லாத துன்பத்தை யடைதலின், சுவதர்ம நிஷ்டரான சன்னியாசிகள் ஸ்திரீகளைப் பார்த்தமாத்திரத்தில் தூரமாய் ஓடிப்போகவேண்டும். மாதர்கோஷ்டியையும் அவர் தரிசனத்தையும் சன்னியாசிகள் அறத்தவிர்தல் வேண்டும். தாம் ஓடும்போது கட்டையாற் செய்த பெண்பதுமையொன்று தம் காலிற்படினும் அதை யுற்றுப்பார்ப்பதும் தவறுகும். உஷாகன்னிகை யென்பவள் சுவப்பனத்திற் கண்ட அனிருத்தனைச் சித்திரரேகை மூலமாக வரவழைத்துக்கொள்ளப் பாணாசுரன் அம்மங்கையைச் சிறைச்சாலையி லிட்டான் அவளை விடுவிப்பதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்வரச் சாம்பமூர்த்தி அவரை எதிர்த்தபடியால் கோரமான யுத்தமுண்டாயிற்று. அப்போதும் அந்த மாது கனவிற்கண்ட புருஷனை விடாதிருந்தாள். அப்படி ஸ்திரீக்குக் கட்டுப்பட்ட புருடன் எங்ஙனம் விடுதலையடைவான். புருடனென்று பேர்பெற்றுப் பெண்களைப் பணிவானுக்கு முத்தி எங்ஙனம் சித்திக்கும். ஸ்திரீசங்கம் அநர்தகதிக்கு ஹேதுவானது. இதற்குஜயமில்லை.

(சுசு) ஸ்லோ॥ நாதகச்சேத் ஸ்த்ரியம்ப்ராஜ்ஞஃகர்ஹ்யாந்ந்ருத்யுமாத்மனஃ ।
பலாதிதைஃஸஹஸ்யேதகதைரன்யைர்ஹரோயதா ॥ ஏஏ.

சா.—ஒரு ஆண்யானை பிடியுடன் கிரீடிப்பதைப் பலமுள்ள மற்றகளிறுகள் பார்த்தால் இந்த யானையைத் தாம் சுவகீயபலத்தால் துறத்திவிட்டுப் பெண்யானையுடன் பலாத்காரமாகப் புணர யத்தனிக்கும். அப்போது அவைகளுக்குள் பெரும் போருண்டாகி ஒன்றை ஒன்றடித்து மடிந்துவிடும். அகலியையைச் சேர்ந்ததற்காக இந்திரன் கௌத

மரால் சாப மிடப்பட்டான். உடலும் உயிரும்போல் மிக அன்னியோன் னியமாயிருந்த சுந்தோப சுந்தர்கள் என்னும் இரண்டு சகோதரர்களும் திலோத்தமையின் மேல் ஏககாலத்தில் மோகங்கொண்டு அவளைக் கைப்பற்றுவதி னிமித்தம் ஒருவரை யொருவரடித்துக்கொண்டு மாண்டனர். இது பூர்வகாலத்தில் நடந்த கதை. இப்படித் தேவர்களும் மனிதர்களும் மிருகங்களும் ஸ்திரி சங்கத்தால் துக்கத்தை யடைகிறார்கள் என்பது பிரஸித்தம். குல ஸ்திரி சங்கம் வீட்டின்மேல் ஆசையை விளைவித்துக் கலக்கத்தையுண்டாக்கும். அதிலும் வேசியர் சங்கம் துன்பத்தையுண்டாக்கி மரணத்தையே நல்கும். மிதமான ஸ்வஸ்திரி போகமே ஒருவனுக்குப் பாதகத்தை விளைவிக்குமாயின் ஒருவன் பிறன்மனைவி முதலானாருடன் கூடின் உன்மத்தனாகி அதோகதியடைவான் என்பது திண்ணம். புருஷன் பரத்தையர்கள் நரகரூபரென்னும் நிர்ணயத்தில் நாட்டமுடையவனாகவேண்டும்.

கசு - மான்.

(சுஎ) ஶ்லோ॥ க்ராம்யகீதம்நசृணுயா த்யதிர்வ்நசரஃக்வசித் ।
ஶிக்ஷேத்வரிணாத்பத்தா ந்ருʼமோஹிதாமோஹிதாத் ॥ ஙஉ.

தா.—பரத்தையர் இனியகுரலால் பாடுங் கீதங்களைக் கேட்பவர்கள் பந்தத்திற்காளாவார்கள். மான்கள் தீப்பந்தத்தைக் கண்ணினால் கண்டு மணியோசையைக் காதினாற்கேட்டவக்கணமே மெய்ம்மறந்து நிற்குமளவில், அவைகளை வலைஞர் வலையில் எளிதில் பிடித்துவிடுவார்கள். மிருகங்களே இப்படி யோசையினால் மயக்கப்பட்டால் கணிகையரின் கீதங்களைக்கேட்டு யார்தாம் மோகிக்கார். ருசியசிருங்கமகருஷி தபசிகளில் மிகச் சிரேஷ்டர். பிறந்தது முதல் ஸ்திரிகளைக் கண்ணினாற்கண்டிலர். ஸ்திரிகளிவ்வாறிருப்பரென்றுந் தெரியாது இங்ஙனம், வெகுகாலம் வனத்திலேயே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்க, ரோமபதமகாராஜாவினால் அனுப்பப்பட்ட வேசையர்கள் இவர் ஆச்சிரமத்தை யணுகவே, ருச்யசிருங்க முனிவர் இவர்களும் தன்னைபோன்ற தபசியர்களென மதித்து வந்தனை வழிபாடுகள் செய்தனர். பிறகு இந்த வேசையர்கள் அதிக நுட்ப சூழ்ச்சியான கானங்களால் தங்களை மோகிக்கும்படிச் செய்தனர். ஸ்திரிவாசனை சங்கம் முதலான ஒன்றுமில்லாதவரே வேசிகளால் மயக்கப்பட்டார்.

(சுஅ) ஶ்லோ॥ ந்ருʼத்யவாத்ரகீதானி ஜுஷதாம்க்ராம்யயோஷிதாம் ।
ஆஸாம்க்ரீடனகோவஶ்ய ஋ஷ்யஶ்ருʼங்கோம்ருʼகீஸுதஃ ॥ ஙஏ.

தா.—கட்டுப்பட்ட குரங்கைப்போல வேச்யாஸ்திரிகளுடைய ஆடல் பாடல்களைக் கண்டு புருஷர்கள் அவர்கள் மீது இச்சைவைப்பார்

கள். கலிக்கோட்டு முனிவர் திருஷ்டிதோஷத்தினுலேயே ஸ்திரிகள் வீபப்பட்டு அவர்கள் கோஷ்டியிலேயே வர்த்தித்தார். காருடக்காரனி டமிருக்கும் குரங்குகள் ஸ்திரிகளுடன் எப்படி விளையாடுமோ அப்படி யே புருஷனும் ஸ்திரியைக் கண்டமாத்திரத்தில் பிரமாதமான காமவெ றிகொண்டு விவேகத்தை விட்டுத் தவத்தின் மேன்மையைமறந்து பிரம சரிய சங்கற்பத்தையறுத்துவிட்டு ஸ்திரிகளுக் களுரூபமாகி ஆடிக்கொ ண்டிருப்பான். ஒரு குடும்பிக்கு வேச்யாஸ்திரியினுல் வருஞ் சங்கடத்தி ற்குச் சமானம் வேறுன்றில்லை ஆதலின் கட்டழகிகள் தரிசனம் ஸ்பரி சனம் வேண்டாம் வேண்டாம். எத்தகையோர்க்கும் அவர் சினேகங் துக்கத்தையே விளைவிக்கும். வேசைகளின் கானத்தைச் செவி பெக்கா லத்தும் பானஞ்செய்யக்கூடாது. இது உபசாரவார்த்தை யன்று, கட்டு ரையெனக் கொள்ளவேண்டும். எவ்விடத்தில் பரமார்த்தமாக ஹரிகீர் த்தனை ஹரிகதை குருபக்தியுடனே நடக்கிறதோ அவ்விடஞ்சென்று கேட்டு ஞானத்தை யடையவேண்டும். இராம காமத்தைச் செபித்தல் வேண்டும்

கள - மீன்.

(சுகு) ஸ்லோ॥ ஜிஹ்வயாதிப்ரமாதின்யா ஜனோரஸவிமோஹிதஃ ।
ம்ருத்யுமுச்சத்யஸத்புத்தி ர்மீனஸ்துபடிசைர்யதா ॥ ௬௯.

தா.—திரவியத்தைச் சேகரஞ்செய்தல் துன்பத்தை விளைவிக்கும். மாதர்மேல் மனம்வைத்தல் அதோகதியை உண்டாக்கும். ருசியான உணவின்மே லபேக்ஷைவைத்தல் மரணத்தைவிளைவிக்கும். எவனுக்கு ரசனேந்திரியப் பிரீதியுளதோ அவன் அனர்த்தத்தையும் துக்கத்தையும் போகிக்க வேண்டியதாயிருக்கும். மச்சங்கள் இரசமாதுர்ய வேட்கை யால் தூண்டிற்களின் முட்களி லகப்பட்டு மாள்கின்றன. ருசியுள்ள வை பார்வைக்கு உத்தமமாகத் தோன்றுகின்றன. ஆனுல் அவைக ளுள் வியாதிகளென்னும் தூண்டின் முட்கள் குப்தமாக விருக்கின்ற ன. ரசனேந்திரியமுடையவன் பவரோகத்தி லுழன்றுகொண்டிருப்பான். அன்னேன் சபுத்தியை யெப்படி யுடையவனுவான். இந்திரியங்களுக் குப் பலம் ரஸனேந்திரமாயிருக்கும். ரசனத்துவரா ருசிபதார்த்தங்களின் ரசத்தைக் கொள்ளுங்கால் இந்திரியங்களுக்கு உன்மத்த லக்ஷண முண்டாகிறது. ரஸனேந்திரியத்தை ஜயிக்காவிடில் பவவியாதி தொ லையாது.

(எ0) ஸ்லோ॥ இந்த்ரியாணிஜயந்யாசு நிராஹாராமனீஷிணஃ ।
வர்ஜயித்வாத்வரஸனம் தன்னிரன்னஸ்யவர்த்ததே ॥ ௭0.

தா.—சாதகர்கள் ஆகாரத்தைக் குறைத்து இந்திரியங்களைச் செயிக்கிறார்கள். நல்லுணவில் மனதைச்செலுத்தினால் அபேக்ஷையுண்டாகி, யதைப் புசிக்கவேண்டியதாய் வரும். அப்படி யருந்துவதினால் இந்திரியங்களுக்குப் பலமுண்டாகிறது. ஆதலின் இந்திரியங்களின் வலியைக் குறைக்கவேண்டுவோன் உணவைக் குறைத்தல்வேண்டும்.

(எக) ஸ்லோ॥ தாவஜ்ஜேந்த்ரியோனஸ்யா த்விஜிதான்யேந்த்ரியாணிவை ।
நஜயேத்ரஸனம்யாவ ஜ்ஜிதம்சர்வஞ்ஜிதேரஸே ॥ ஈ0.

தா.—உணவைக் குறைக்காமல் இந்திரியங்களைச் செயிக்க முடியுமென்பது பொய்வார்த்தையாகும். ஒருவன் இரசபதார்த்தத்துடன் அன்னத்தை யுண்டபிறகு தனது கர்மத்தில் சாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும். இரசனேந்திரியத்தைச் செயிக்காவிடில் ஜிதேந்திரியத்தையடைவது பொய்யாகும். இரசனேந்திரியத்தைச் செயித்தால் விஷயங்களுடையமார்க்கந்தப்பும். விஷயானுபவ முடிவில் மதுரத்வத்தை ஆத்மாவில் ஐக்கியம் செய்தால் இரசனேந்திரியத்தை முற்றுஞ் செயித்ததாகும். சகலமும் மதுரத்தினுடைய மதுரமாயிருக்கிறது. அந்த மதுரம் எந்த மதுரத்தையொட்டியிருக்கின்றதோ அதனுலேயே இரசனம் வசமாகும். பின்பு இரசனேந்திரியத்தின் அபாயம் பாதிக்காது. எவன் ரசனேந்திரியத்தைச் சமூலமாக ஜயித்திருக்கின்றனனோ அவனே பிரம்மானந்தத்தைப் புஜிக்கிறவனுவான்.

கஅ - பிங்களை வேசி.

(எஉ) ஸ்லோ॥ பிங்களானாமவேச்யாஸீ த்விதேஹனகரேபுரா ।
தஸ்யாமேசிக்ஷிதங்கிஞ்சி ந்நிபோதநரபனந்தன ॥ உ0.

தா.—ஓ அரசனே! வேசியை நான் குருவாகச் செய்துகொண்டேன். அவளால் நான் கற்றுக்கொண்ட இலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன் கேளாய். விதேஹ நகரத்தில் பிங்களை யென்னும் ஒரு பொதுமகளிருந்தாள். அவள் விருத்தியைக்கண்டு நான் வைராக்கியத்தை யடைந்தேன்.

(எஙு) ஸ்லோ॥ சாஸ்வரிண்யேகதாகாந்தம் சங்கேதஉபஸேத்யதி ।
அஹந்தாலெபஹிர்த்வாரி பிபதீரூபமுத்தமம் ॥ ஊ3.

தா.—விரோதிவர்க்கமில்லாமல் சுவேச்சாசாரத்துடன் அந்திவேளையில் அனேகவிதமான ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு வீட்டுத் தலைவாசற்படியில் நின்றவண்ணம் தன் குலாசார தர்மானுகூல்யமாக வேசியானவள் தன் வீட்டின்வழியா யேகும் புருடர்களிலுத்தமமானவனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

(எச) ஸ்லோ॥ மார்கமாச்ச்ரிதோவிக்ஷ்ய புருஷாந்புருஷர்ஷப ।
தாந்ஸுல்கதான்வித்தவதஃ காந்தான் மேர்த்தகாமுகா ॥ ௨௪.

தா.—காமுகரான தனவந்தர்களுடைய திரவியத்தைக் கைக்கொ ளளும் நிமித்தம் அப்பொதுமகள் தன் வீட்டின்வழியாகச் செல்லும் பு ருடர்களைக் கண்ணினால் மயக்கிக் காமச்சேட்டைகளைக்காண்பிப்பாள்.

(எடு) ஸ்லோ॥ ஆர்தேஷ்வபயதாதேஷு ஸாம்கேதோபஜீவனீ ।
அஸ்யந்யவித்தவான்ஸோபி மாமுபேஷ்யதிபூரிதஃ ॥ ௨௫.

தா.—வழியே போகும்புருடர்கள் தன்னைப் பார்க்கும்படிசெய்ய அவர்களை நோக்கித் தாம்பூலம்பெற்றுக்கொண்டு போம் என்று கூறு வாள். சில புருடர்களைப்பரீக்ஷித்து மோஹானுகுணமான அமர்யாதை யாகச் சொல்லுவாள். சில புருடர்களைப்பார்த்து வியாமோக நிரூபண மான சொற்களைக் கூறுவாள். இவள் கூறுஞ் சொற்களைச் செவிகொள் ளாது தங்கள் வேலையின்மேல் கவனத்துடன் செல்லும் புருடர்களை நிந் தித்துக் கொண்டிருப்பாள். ரூப ஈனனை உபேக்ஷித்திருப்பாள். திரவி யவான் தன்னிடம்வந்து கைப்பிடித்துக் காமார்த்தியை அளிப்பானென் று அபேக்ஷித்திருந்தாள்.

(எசு) ஸ்லோ॥ ஏவம்துராசயாக்ராந்தா நிராசார்யவலம்பதி ।
நிர்கச்சந்தீப்ரவிசதி நிஶிபம்ஸமபத்யத ॥ ௨௬.

தா.—இவள், புருடர்களைத் தன் காமவலையிற் சிக்கிக்கொள்ளச்செ ய்து அவர்களிடத்திலிருக்கும் தனத்தைக் கரிக்கும் துராசையுடையவ ளாய்ச் சற்றுநேரம் வாசற்படியண்டை நின்றுகொண்டும் சற்றுநேரம் வீட்டிற்குட்சென்றும் இவ்வாறு தெருவாசற்படிக்கும் வீட்டிற்கும் வரு வதும் போவதுமாக விருந்தாள். நமி இராத்திரியும் ஆய்விட்டது. புரு டர்கள் வரும் வேளையும் தப்பிப்போய்விட்டது. ஆதலால் பிங்கலை மிக விசனமுற்றாள்.

(எஎ) ஸ்லோ॥ தஸ்யாவித்தாஶயாஶுஷ்ய த்வக்தாயாதீனசேதஸஃ ।
நிர்வேதஃபரமோஜஜ்ஞே சிந்தாஹேதுஃஸுகாவஹஃ ॥ ௨௭.

தா.—புருடர்கள் வரவை அவ்வேசை வெகுநேரம் எதிர் நோக்கியு ம் அவர்கள் வாராமையால் மிக வெறுப்படைந்தாள். அவள் வதனம் வாட்டமுற்றது, வாய் உலர்ந்துவிட்டது, திரவியம் வரவில்லையே யென் னுஞ் சிந்தை அவள் மனதுட்புகுந்து வாட்டியது. இவ்வாறு தனக்குச் சம்பவித்த ஆறாத்துபரத்தைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யத்தொடங்கவே அவளுக்குச் சுகஹேதுவான பரமவைராக்கிய முண்டாயிற்று.

(எச) ஸ்லோ॥ தஸ்யாநிர்விண்ணசித்தாயா கீதம்ருணயதாமய ।
நிர்வேதலக்ஷணாபாஷாநாம் புருரவஸ்யயதாஹ்யஜ: ॥
நஹ்யங்காஜாதநிர்வேதோ தேஹபந்தஜிஹாஸதி ॥ ௨௮.

தா.—விஷய சுகத்தை நாடியிருந்த அப்பிங்களைக்கு அதனை யறுக்கும் வைராக்கிய முண்டாகி விவேகத்துடன் கூடின கீதங்களைப்பாடத் தொடங்கினள். ஓ அரசனே! அதை யுனக்குச் சொல்லுகிறேன் சிரத்தையுடன் கேள். வைராக்கிய புத்தியில்லாப் புருடனை ஜன்மமரணங்களாதியினாதிகள் அடிக்கடி தொந்தரை செய்யும். அனுதாப மெவனுக்கில்லையோ அவன் மனதில் விவேகமுதியாது. ஆதலால் அவன் சமுசாரத்திற்குத் தொண்டுபட்டு ஆசாபாசங்களாற் கட்டுப்படுவான். மோகமமதைகளாகிய வன்முடியானது அவனைத் தேகபுத்தியிலிறுக்கி அல்லும்பகலும் விஷயாடம்பரத்திலேயேசேர்ப்பிக்கும். விவேக நேத்திரமு மூடப்படும் அதனால் விதிபூர்வகமான மார்க்கத்திலிருக்காமல் வழி விட்டுப்போவதால் இருளடைந்த கிணற்றில் விழுந்து திரும்பியெழுந் திருக்க உபாயமறியாமல் துக்கத்தில்முழுகுவன். ரீச சாதியின் நிந்திய கருமங்களிவ்வண்ணமென் றறியக்கடவாய். வேசைக்கு வைராக்கியமுண்டானதால் தேகக்கட்டையறுக்கும் திருத்தமான வாக்கியங்களாற் றிகழலுற்றாள்.

ஐஎல உவாச.

(எக) ஸ்லோ॥ அஹோமே மோஹவிலஸிதம் பஶ்யதாவிஜிதாத்மந: ।
யோகாந்தாதஸதஃகாமம் காமயேயேநபாலிதா ॥ ௨௯.

தா.—பொய்யான மோகத்தை நான் விஸ்தரிக்கச் செய்துகொண்டேன். என்னறியாமையை என்னென்றுரைப்பேன். அந்தக்காரணத்தை நியமத்தில் வைக்காமற்போனேன். பிரமை அதிகமாயிற்று. சத்துக்களல்லாதவர்கள்மேல் காமத்தை மனோஹரமென்று வெண்ணிச் செலுத்தினேன். ஸ்திரிக்குப் புருஷசுகம் வேண்டிய காலத்துப் புருஷன் அருகிலிருந்தால் அபேக்ஷிக்க வேண்டியிருந்தது அப்படியில்லாதபோது நான அபேக்ஷித்தது அவிவேகமாகும். எக்காலும் யான் அசாதுக்களையே பஜித்துவந்தேன்.

(அ0) ஸ்லோ॥ ஸந்தம்ஸமீபேரமணம் ரதிப்ரதம்வித்தப்ரதம் நித்யமிமம்விஹாய ।
அகாமதம்ருஷ்டமயாதஶோகமோஹப்ரதம்துச்சமஹம்பஜேஜ்ஞா ॥ ௩0.

தா.—சத்புருஷனுடைய பிராப்தி என் சமீபத்திலிருந்தும் அதை யுறியாமல் போனேனே! எவனுடன் நான் ரதிசெய்தேனோ அவன்அக்கா

லத்திலுண்டான காமநோயை நிவர்த்தி செய்தனனேயொழிய மறுபடி அந்நோய்வராவொட்டாது செய்ய அவனுக்குச் சக்தி கிடையாது. ஆதலின் என்றுமழியாச் சுகத்தைத்தர வல்லவன் அலௌகீகனான பகவான் ஒருவனேயாகும். ரதிசுகத்தின்பொருட்டுப் புருஷர் சகல ஐசுவர்யத்தையும் சந்தோஷமாக விரயஞ்செய்து ஸ்திரிகளுடன் ரமிப்பர். சர்வஜனங்களின் இருதயத்திலிருந்து அவர்களை ரமிக்கச்செய்பவன் பகவான் ஒருவனே. இவ்வண்ணமானவனை விட்ட என்னுடைய இந்த அறியாமையை என்னென்றுரைப்பேன். காமத்தைக்கொடாத புருஷரைக் காமப்பிராப்தியுடன் தினமும் பஜித்தேன். புருடர்களே தங்கள் காமத்தைத் திருப்திசெய்ய வல்லவரல்லாஞல் என்னைக் காமத்தினின்று மெப்படி விடுதலைசெய்வார்கள். அத்தகைய புருடர் சேர்க்கையென்னும் மோகத்தால், பரமதுக்கத்தை யானடைந்தேன். புருடர்கள் மேலிருக்கும் மோகமானது பயத்திற்கும் சோகத்திற்கும் ஆதிவியாதிகளுக்குங் காரணமாயிற்று.

(அக) ஸ்லோ॥ அஹோமயாஜ்ஞரிதா பிதோவ்ருதாஸாம்கேத்யவ்ருத்யாதி
விகர்ம்யவார்யா । ஸ்த்ரீணாந்ந ராதர்ஷ்ருஷாந்ருசோச்யா
ஸ்த்ரீலேவி துரலிவாத்மனேஷ்வலி ॥ ஈ எ.

தா.—ஜாரபுருஷனுடைய சுகத்தை யிச்சித்த நான் மூடத்தன்மையுள்ளவள். மீண் பரிதாபத்தை யடைந்தேனல்லவா? என்க்கு நானே துக்கத்தை வகித்துக்கொண்டேன். ஸ்திரியினிடம் இசைவைக்கும் புருஷர் நாதமர். அதனிலும் பரத்தையர்மீது காதல் வைக்குமவன் அதமாதமனுவான். இவனிலும் கொடியன் கிருபணன். இவ்வண்ணமான புருடர்மேல் நான் இச்சைவைத்திருந்தேனல்லவா? இதனல் வெகு நிந்திதமான விருத்தியை அவலம்பித்தேனல்லவா? வியபிசாரரூபமான யோனித்துவாரா ஜீவனஸ்திதி மிக இழிவான்தன்றே? எந்தப்புருடனுக்குத் தேகத்தை விற்றனனே அந்தப் புருடன் அத்தியந்த ஈனன், சுகுணமொன்று மில்லாதவன், அன்னே னிலக்ஷணத்தை யென்னென்றுரைப்பேன். விலைமாதரிடம் வித்தமே முக்கியமாகும், அது இல்லாவிடில் காமபூர்த்தி செய்யார்கள். இத்தன்மையோருடன் சுகத்தைக் கோருகிறவன் பரம துக்கத்தையடைவான். ஜாரபுருஷன் முகத்திலும் விழிக்கவொண்ணுது, அவனுடன் சேர்தலுந் தக்கதல்ல. இப்போது இவையாவையும் நினைக்க எனக்கு மிக அருவெறுப்பும் வாந்தியு முண்டாகின்றன. சித்தவிருத்தி மலினமாயிற்று. ஆதலின் புருடன் சாங்கத்தியம் யான் இனி வேண்டேன் வேண்டேன்.

(౫౬) శ్లో॥ యదస్థి భిర్న్మ లితవంశ వంశ్యస్థూణంత్వచారోమనఖై ర్వినద్ధం ।
క్షరన్న వద్వారమగారమేతద్విణ్మూత్రపూర్ణం మదపైతి కాన్యా॥౫౬.

తా.—మానిడశరీరం యెలుంబుకలిన పంచరం, తొక్కు మయిర్ నకంగళాలే మూడప్పట్టిం సర్మత్తాల్ వర్ణం పూచప్పట్టిం ప్రాణుపాన వాయుక్కళిన్ సంచారత్తిర్కుత్ తువారంగళే యుడైయతాయుం, కుటుమియుడైప్ శికరముడైయతాయుం, నాడికళాల్ కట్టప్పట్టతాయుం, మలమూత్తిరంతంకుం పాండమార్కియుం ఇవైకళుడైయ ప్రవాకం తుర్క్కంత్తత్తై యుడైయతాయుం, ఎత్తనైతరం కుఱైవిలుం నిరుమలత్తై యడైయామల్ ఇరుకిన్ఱతు. ఇత్తకైయతేకత్తై మలపాండమెన ఉణరాతు వేళై వేళైక్కు అనై ఆలింగనంచెయ్వతిలేయే మోచం పోనేనే!

(౫౭) శ్లో॥ విదేహానాంపురేహ్యస్మి న్నహమేకైవమూధవీ ।
యాన్యమిచ్ఛంత్యసత్యస్తా దాత్మదాత్రీమమచ్యుతాత్ ॥౫౭.

తా.—విదేకపురత్తిల్ నాన్ ఒరుత్తిదాన్ మూడత్తనత్తై యుడైయవళాకి ఇరుదయత్తిలిరుక్కుం శ్రీహరియైవిట్టు అసాదుక్కళాన మనిదరుడన్ వియపిచరిత్తుక్కొండ్టిరుందేన్. ఇవ్వణ్ణమాన మనిదర్ ఎత్తనైపోడన్ నాన్ పోకిత్తేనో అరికిలేనే! పకవానుడైయ రతియుండ్టాకుంపోదు చాచువిదమాన చుకం లపిక్కుం. పురుషర్కళిల్ పురుషోత్తమరాన అచ్చుదన్ చమీపత్తిలిరుంతు వీర్యత్తై విడామల్ రమిత్తుక్కొండు ఆత్మానందత్తై యళిత్తుక్కొండ్టిరుక్కిరార్. ఇప్పడి ఇరుదయత్తి లిరుక్కుమవనై మఱందేనల్లవా? కామురుకళుడైయ చేర్క్కైయాల్ తుక్కమే మేవియతు. ఇవర్కళ్మేల్ మూడత్తనత్తాల్ ఇదుకాఱుం ప్రేమై వైత్తిరుందేన్. ఇప్పొళుదు ఇవర్కళ్ నట్పై యఱవేతుఱందేన్. అచ్చుదనుడైయ చేర్క్కై ఇప్పొళుదు ఎనక్కుణ్టాయిరుక్కిఱతు. అచ్చుదనళిక్కుంజ్ చుకత్తైప్ పోకిక్కుం తోఱుం ఎన్నుళ్ళత్తి లదిచయమాన విన్పముణ్టాకిఱన్దు.

(౫౮) శ్లో॥ సుహృత్ప్రేష్ఠతమోనాథ ఆత్మాచాసంశరీరిణాం ।
తంవిక్రీయాత్మనైవాహం రమేనేయథారమా ॥ ౫౮.

తా.—ఇరుదయత్తిలిరుక్కు మెన్నుడైయ నాయకన్ చుకప్పీతిక్కుప్ పిరియనాన వచ్చుదన్. అవన్ చర్వాత్మన్, ఆత్మనాదన్, అప్పడిప్పట్ట వనై నాన్ విలైక్కువాంగిక్ కొండు పరమానందత్తై యడైవేన్. పెరియ పిరాట్టియైప్పోలచ్ చర్వకాలంగళిలుం చర్వదేచంగళిలుం చర్వరుపంగళుడనుం పోకిప్పేన్.

(அடு) ஶ்லோ॥ கிமுத் ப்ரியம் தேவ்ய ஜனோ யமேகமனாரகஃ ।
ஆத்யந்தவந்தோ பார்யாயா தேவாகாலஃ க்ருதாஃ ॥ ஏசி.

தா.—இருதயத்திலிருக்கு மச்சுதனேவிட்டு மனிதனே யிச்சிப்ப தால் துவிதபயமும் காலபயமும் எப்போதுமுண்டாகும். எவன் பயத் தினால் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறானே அவன் தன்மனைவிக் கெப்படிச் சுகத்தை யளிப்பான். எல்லோரும் காலநேமியிலகப்பட்டவராதலால் சதானந்தத்தை யளிக்க வல்ல ஒருமனிதனேயுங் காணேன். இனித் தேவர்களும் சுராதிபதியான ஆயிரங்கண்ணனும் மனிதர்போலவே காலநேமியிலகப்பட்டு மரணத்தை யடைகிறார்கள், தங்கள் மனைவியருக்கு எப்படிச் சுகத்தைக் கொடுப்பார்கள்?

(அசு) ஶ்லோ॥ நூனம்மே பகவான் ப்ரீதோ விஷ்ணுஃகேனாபிகர்ணதஃ ।
நிர்வேதோயம்புராயாயா யந்நோதஃஸுகாவஹஃ ॥ ஏட.

தா.—இந்த ஜன்மத்தில் நான் இதுவரையில் செய்தது யாவரும் துஷிக்கும்படியான துஷ்கர்மமே. ஆயினும் புருஷோத்தமன் என்மீது கிருபைசெய்ததால் இந்தவிவேகம் எனக்கு இப்பொழுதுண்டாயிற்று. பதிதபாவன னெனும் அவன் விருது என்மீது பிரயோஜனத்திற்கு வந்தது, கொடியதுராசை வியபிசாரத்தையடைந்து யோனித்துவாரத்தால் சமுசாரத்தை நடத்திக்கொண்டுவந்தது. இப்போது எனக்கு வைராக்கியத்துடன் கூடின விசாரணை யுண்டானது ஸ்ரீ ஹரியினுடைய கடாக்ஷத்தினலன்றே? ஒருவேளை இது பூர்வஜன்ம விசேஷமென்றால் யோனித்துவாரா கர்மவாசனை எனக்கு வராதிருக்கவேண்டும். அப்படியில்லை, ஆனதால் நான் மகாபாபி. பதித பாவனனை ஜகந்நாதன் என்மீது கருணைபுரிந்து விவேக வைராக்கியத்தை யருளினன். அதினல் என்னுடைய துராசை என்னை விட்டோடியது. பாக்கிய வீனனுக்கு வைராக்கிய முண்டாகாது.

(அள) ஶ்லோ॥ மைவம்ஸ்வர்மந்மதாத்மாயாஃ க்லேசநிர்வேதஹேதவஃ ।
ஏனாஸுபந்தம்நிர்த்ய புருஷஃசமமுச்சதி ॥ ஏ2.

தா.—துக்கஹேதுவான துவித கோட்பாடுள்ள ஒருபுருடன் குரோதமுடையவனுகி விவேகமற்று மந்த பாக்கியனுவான். விவேகத்தைக் கூடின வைராக்கியத்தை யுடையவன் உற்றார்மேலிருக்கும் சினேகத்தைச்சேதித்து நிஜபதத்தை யடைவான். புருஷன் நிதானகுணத்தை யுடையவனுய் விவேக வைராக்கியங்களைக்கொண்டு பிரசன்னனுகிச் சமாதானமடைவான். பூர்வம் நான் பாக்கிய வீனியாயிருந்தேன். மகா

புருஷனுல் நான்பாக்கியசாலியானேன். அந்தப் பாக்கியத்தால் எனக்கு வைராக்கியமுண்டாயிற்று. திரிலோகத்திலும் மேன்மையடைந்தேன்.

(அஅ) ஶ்லோ॥ தேனோபகृதமாயாய ஶிரஸாக்ராம்யஸங்கதாஃ ।
த்யக்த்வாமராஶாஃசரணம் ப்ரபன்னாமித்மதீஶ்வரம் ॥ ೮೮.

தா—பகவான் என் மீது கிருபைசெய்து நிஜவைராக்கியத்தை யெனக்கிந்து எனது துராசையை நீக்கியருளினது மன்றி வேச்சை தர்ம த்தையும் போக்கடித்தார். இந்தப் பேருபகாரத்திற்காக நான் நன்றியு ள்ளவளாகி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய கமலபாதங்களைச் சரணம டைகிறேன்.

(அ೦) ஶ்லோ॥ ஸந்துஷ்டாஶ்ரத்தஶ்யேஶ த்யதாலாபேனஜீவதீ ।
விஹராம்யமுனைவாஹ மாத்மாராமேனவை ॥ ೮೯.

தா.—கண்ணபிரான் திருப்பாதகமலங்களில் அடைக்கலம் புகுந்த பின்னர் இந்தப் பிறவியிலேயே சகஜ சந்துஷ்டியாகச் சீவிக்கக் கட வேன். முனீஸ்வரர்க ளனுபவிக்கும் ஆத்ம சுகத்தை நான் யென் நாயக ரான ஆத்ம ராமருடனே போகிக்கிறேன். பிரமதேவன் முதலாய தேவ ர்களை யொருவிப் பகவானுடைய பஜனையிலேயே எனக்குப் பிரியமுண் டாயிருக்கிறது. திருபாமூர்த்தியான ஸ்ரீ ஹரிகர்த்தராகித் துராசாரமு டைய ஜட ஜீவர்களாகிய எம்போலியர்மீது கிருபாகடாக்ஷஞ் செய்து பவசாகரத்தி னின்றுங் கரையேறச் செய்யும் பேரருளுடையோராத லால் அவரைச் சரண்புகும்படி எனக்குப் புத்திகொடுத்தருளினர்.

(க೦) ஶ்லோ॥ ஸம்சாரகூபேபதிதம் விஷயைருஷிதேக்ஷணம் ।
க்ரஸ்தம்காலாஹினாலோகம் கோந்யஸ்த்ராதுமதீஶ்வரஃ ॥ ೯೦॥

தா.—சமுசாரம் பாழ்ங்கிணருகும், விஷயங்களென்னுங் குருட் டுப் பார்வையால் யான் மந்தபுத்தி யுடையவளாகிக் குருடரில் குருடி யாகிச் சமுசாரமாகிய பாழ்ங்கிணற்றில் விழுந்து விட்டேன். கற்பனை யென்னுஞ் சலத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். விஷயவாசனை யென்னுங் கல் லோலங்களால் கீழ்மேலாகப் புரட்டப்பட்டிருந்தேன். டம்பம் மதம் மு தலான ஜலசரங்களா லடியுண்டேன். நாஸ்திக மென்னும் நீர்க் குமிழி மேலே தோன்றியது. துக்க மென்னுங் கற்களிற் சிக்குண்டிருந்தேன். ஆசை யென்னுஞ் சேற்றி லமிழ்ந்திருந்தேன். நிந்தனையென்னுஞ் சூல த்தாற் குத்துப்பட்டுத் துவேஷமென்னுங் கல்லாலடியுண்டேன். காம மென்னுங் கொடியால் அகமும் புறமுங் கட்டுண்டேன். குரோதமென்

னும் வலை மேல்விழுவே, வியாமோஹம் என்னும் முதலை என்னை இழுத்துக்கொண்டு போயிற்று. காலமென்னும் மலைப்பாம்பு என்னைச் சர்வாங்கமுங் கடித்து என்னுடலில் அதன் விஷத்தைப் புகட்டியதால், வர்ப்பக்கடியினல் விஷமேறினவனுக்கு வெல்லம் கசப்பாயிருப்பதுபோலும், வேம்பு தித்திப்பதுபோலும், ஸ்வரூபநாச ஹேதுவான விஷய போகங்கள் இன்பமாகவும். அமிர்த இரசமான ஞானம் துக்கமாகவும் எனக்கிதுகாறு மிருந்தது. கிணற்றிற்குள் வாசஞ் செய்பவருக்கு வெளிப்புறந் தெரியாது. கிணற்றின் வெளியிலிருப்பவர்களுக்கு அதினுள் ளிருப்பது புலப்படாது. இவ்வாறு கிணற்றிற்குள் வீழ்ந்திருக்குமவர்கள் வெளியிலிருக்குமவரைக் காணுர். ஓ! இருடி கேசனே! ஜீவர்களை வெளியிலெடுக்க வல்லவிட எவராகிலு முளரோ? மகாபாபியான என்னிருதயத்திலிருக்கும் ஓ பகவானே! ஓ கிருஷ்ணனே! ஓ நாதனே! சமுசார வியாதியை நீக்கி யென்னைச் சீக்கிரத்தில் இரக்ஷிக்க வருள் புரியும்

(கக) శ్లో॥ ఆత్మైవహ్యాత్మనోగోప్తా నిర్విద్యేతయదాఖిలాత్ ।
అప్రమత్తఇదంపశ్యేద్ వ్యోమవల్లోకవాసనాజగత్ ॥ ۶۵.

தா.—சர்வ பதார்த்தங்களைச் சர்வகாலத்திலும் விசாரித்துப் பார்க்குமளவில் ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவே இரக்ஷகமென்று திருடமுண்டாகியது. திருடவைராக்கியத்தால் இந்திரியங்களுக்குச் சேதனத்வமில்லாமற் போயிற்று. * கான்ற சோற்றினை ஒருவனிச்சியாதது போல விஷயங்களைக்கண்டு ஆசக்தியடையேன். இவ்வுலகமும் திக்குகளும் காலமெனும்வர்ப்பத்தால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. தகப்பன் பாட்டன் புத்திர பௌத்திரர்கள் மரிப்பதை எப்போதும் கவனித்துப்பார்க்கில் காலநேமியில் சரா சரங்கள் யாவுமுட்பட்டு நசிக்கு மனித்தியத்வம் யாவர்க்கும் நன்கு தோன்றும். இவ்வனித்தியத்வம் மனதிற் பட்டமாத்திரத்தில் வைராக்கியமுதிக்கும். வைராக்கியமில்லான் காமனை நிராகரிக்கவல்லவனுகான். மத்தியலோகம், சுவர்க்கலோகம் இவ்விரண்டின் அநித்தியத்வத்தை நன்கு ஓர்ந்தாலன்றி ஜீவன் விச்சரத்தியடையான் என்று கீதங்களைப் பாடினனென அவதூதர் சொல்லலுற்றுர்.

బ్రహ్మణోవాచ.

(கஉ) శ్లో॥ ఏవంవ్యవసితమతి ర్దురాశాంకాంతర్షభాం ।
ఛిత్వోపశమమాస్థాయ శయ్యాముపవివేశసా ॥ ۶۶.

---

* கக்கின.

தா.—இந்தப் பிரகாரமாக அந்த வேசி தன் புத்தியினுல்விசாரனை செய்து துக்கத்தைத் தரும் ஆதி வியாதிகளுக்குக் காரணமான பரபுருஷ சங்கமத்திலிருக்கும் துராசையைச் சேதித்தாள். அந்த உபாதி ஜன்ம மரணங்களுக்குக் காரணமாகித் துக்கங்களை யனுபவிக்க ஹேதுவாயிருந்தது. விவேக பலத்தால் வைராக்கியத்தைக் கைக்கொண்டு துராசைக்கு மூலகாரணத்தை நீக்கி ஆத்மசுகத்தை யடைந்து நித்திய சுகத்தை யளித்தவன் தன்னிருதயத்திலிருக்கும் நாயகனென்று தெரிந்துகொண்டு அவனை ஆச்ரயித்து இந்த விகற்பங்களைவிட்டு அனுபவரசத்தால் தத்காலத்திலேயே சுகத்தை யடைந்தாள். சொல்லைக் கைக்கொள்ளச் சொல் போயிற்று. வெட்கத்தைக் கைக்கொள்ள வெட்கம் போயிற்று. திருச்யம் திரஷ்டாவி னிடமடங்கிற்று. விஷயங்களின் வழி மறைந்துவிட்டது. பாவாபாவங்கள் பரந்தோடின. நான் நீ யென்னும் பாவனையகன்று சமரசம் சித்தித்தது. இவ்விதமாகச் சமாதி யென்னும் படிக்கையில் நிஜசுகமாகச் சயனித்தாள்.

(கூஉ) శ్లో॥ ఆశాహి పరమందుఃఖం నైరాశ్యం పరమంసుఖం।
యథాసంఛిద్యకాంతాశాం సుఖంసుష్వాపపింగలా॥ ೯೩.

தா.—ஆசையினுல் லோலத்வமும் தீனத்வமும் மமதையும் சோகமும், மஹாதோஷமும் க்லேஷ பாவமும், அதர்மமும் இவையெல்லாமுண்டாகும், ஆசையானது இதைத்திண்டலாம் இதைத் தீண்டக்கூடாது என்னும் பகுத்தறிவை மறைக்கும், காலவேளையைத் தெரிந்துகொள்ளும் சக்தியைக் குன்றச் செய்யும், நீசர்சேவையைச் செய்யும்படிஏவும், இறந்தவர்களைக் கூடவிடாமல் பிசாசமாகப் பிறக்கச்செய்யும், பெரியோர்களுக்கு ஓர்வேளை ஆசைசனிக்கின் அவர்களைக்கூட இழிதொழிலைப் புரியச்செய்யும். ஆசையானது தேவர்களையே தன்னியர்களாகச் செய்விக்குமென்றால் இதர ஜனங்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ. ஆகையால் ஆசை சுகமறியாது. எஞ்ஞான்றும் எல்லோருக்கும் துன்பத்தையே யளிக்கும். எவனுக்கு ஆசை சமூலமாகப் போய்விட்டதோ அவனே பரம சுகத்தை யடைந்தவனவன். பிரமதேவர் முதலானோர் அவன் திருவடிகளை வந்திப்பார்கள். அஷ்டமாசித்திகளு மவனுக்கூழியஞ்செய்யும், சுத்தபாவனை யுண்டாகும். ஆசையற்றவன்வாக்கைப் பூபதியும் சுரபதியும் பரிபாலிப்பர். நிராசையே சத்புத்தி. நிராசையே விவேகநிதி. நிராசையுடையவர்களைநான்கு முக்திகளும் வந்திக்கும். நிராசையே தீர்த்தங்களுக் கெல்லாம் தீர்த்தமாகும். மூமுக்ஷுவினுடைய அர்த்தமாகும். பாரமார்த்திகத்திற் கிருப்பிடமாகும். நிராசையுடையவனுக்கு வைராக்கியம் தாசியமாகும். பகவான் இத்தகைய நிராசை

யுடையவனைப் பார்க்கச்சிந்தித் திருப்பார். நிராசையினிடம் ஆதி (மூலே விசாரம்) இராது. நிராசை சச்சிதானந்த பதவியில் கலக்க ச்செய்யும். நிராசையுடைய புருடனிடம் பகவான் விரைவாக வந்து தா னின்னனென்ற ரூபநாமங்களே மறந்து அவனுக்குச் சேவைதருவார். இ ப்படிப்பட்ட நிராசையைப் பிங்களே யடைந்து ஜாரபுருஷ வாஞ்சையை விட்டுப் பாவனத்தை யடைந்தாள். எல்லா ஜாதிகளுக்கும் ஈன வர்ன த்தளாகி நிந்திக்கப்படுவதாகிய கர்மத்தைச் செய்துவந்த அந்த வேசி வைராக்கியத்தால் இவ்வண்ணமான ஸ்திதியைப்பெற்றாள். ஆதலால் நிராசையை விடப் பாரமார்த்திகத் திற்குரிய சாதனம் வேறொன்றுமில் லே. இதாசாதனங்கள் நிராசையை யுண்டாக்கச் சாதனங்களாகும்.

௬௯-ஞ்ரரம்

(கூச) ஶ்லோ॥ பரிக்ரஹோஹிதுஃகாய யத்யத்வை)யத்மனஃனாம் ।
அனந்தஸுகமாப்நோதி தத்வித்வான்ந்ய ஸ்வகிஂசனஃ ॥ ௬௯.

தா.—எவனிடத்தில் பரிக்கிரகிக்கும் சுபாவமுண்டோ அவனுக் கு இரவும்பகலும் துக்கமே சம்பிராப்தமாகும். குடும்ப பரிக்கிரகத்தில் ஆசக்தியுண்டாகிப் புழுப் பக்ஷிகள் பிராணனே விட்டன. கிரகஸ்தன் வீட்டைச் சம்பாதித்துக் கல்லுலும் மண்ணிலும் மமத்வ முண்டாகிக் கட்டைக்கும் கொம்புக்கும் கலக முண்டுபண்ணிக்கொண்டு ஆப்தர் களைக் கைவிடுவான். சங்கத்தை விட்ட சன்னியாசிக்கும் பரிக்கிரக முண் டாகும், அது எப்படி யெனில் சிஷ்ய சம்பிரதாயஞ்சேர்ந்து சாஸ் திர புத்தக சங்கிரக வசமாகி மடத்தினுடைய வாசை சமூசாரத்தை விட்டவனுக்கு முண்டாகும். அந்த மடம் சீடர்களுக்கென்றுரைத்து தைரியத்தை யடைந்து பரிக்கிரகத்தின் உபசமனத்திற் காக அபரிக் கிரகம் செய்வார்கள். இவ்வாறு அத்துறவி, மடத்தின் சிஷ்ய சம்பிரதாய வசமாய் விடுவான். சிஷ்யர்கள் கலகத்தை த்தாங்களே யுண்டாக்கிச் சன்னியாசி பரிக்கிரகஞ்செய்தா ரென்று ரைத்து விரோதத்தை யுண் டாக்குவார்கள். பரிக்கிரகித்தவன் கோமண மில்லாதவன் - அம்மடத் திச் செடிகளே வைத்துப் போஷிக்குமளவில் யாராகிலும் ஒருஇலையைப் பரித்தால் அச்சன்யாசி அவர்களுடன் சண்டையிடுவான். இதுதான் பரிக்கிரக மென்னும் விலங்கு. இது எல்லாரையும் துக்கத்திலாழ்த்திப் பீடிக்கச்செய்யும். இப்படி யனுபவ மாகின்றதால் இதை யறிந்த ஞா தாக்கள் வைராக்கியத்தை யடைந்து பரிக்கிரக ஆசக்தியை விட்டுஅ கிஞ்சனத்வத்தை யுண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். பிரபஞ்ச மகித்திய மானது, அதிலே சங்கிரகம் எது சாசுவிதமென்று விசாரித்துக் கொள் ளவேண்டும். பரிக்கிரகங்களுக் கெல்லாம் தேகப் பரிக்கிரகம் முக்கிய

మానవెన్ను వీవేకికళ్ కండ్టరిఁవార్కళ్. ఎవ్విడం దేకప్పరిక్ కిర కం మిత్తై యామో అవ్విడం అనంత సుకముండ్టా యిరుక్కుం.

(కూ) శ్లో॥ సామిష కురరంజఘ్ను బలినోమెనిరామిషాః।
తదామిషంపరిత్యజ్య సనుఖంసమవిందత ౧౫.

తా.—కురరంగళ్ (కఱుప్పు మూక్కుం సివన్తకాల్కళైయు ముడైయ అన్నపక్షిగళ్) విణ్ణెతమాక ఓసైచెయ్తు కొణ్డిరుక్కుం తరు ణత్తిల్ ఓరుమామిసత్ తుణ్డైక్ కణ్డన. అప్పక్షిగళిల్ లొన్ఱు పఱన్ తోడి మూక్కిల్ లెడిత్తుక్ కొణ్డతు. ఇతనైప్పిడిక్ కిక్కొళ్ళ అణ్గిరున్త మఱ్ఱప్ పక్షిగళ్ అతన్పిన్ పఱన్తోడ, అప్ప క్షియుం అన్తత్తుణ్డైక్ కొడుక్క మనమిల్లాతతాగి ఇవైగళుక్క కప్పడాతు విరైవాగప్ పఱన్తుచెల్ల వతైక్కణ్ట వప్పక్షిగళ్ అతనైప్ పలవాఱు హిమ్సిక్కత్తొడఙ్గిన. సిలపక్షిగళ్ అతనై మేలుఙ్గీళుప్ పఱన్తు సుఱ్ఱిక్ కొణ్డన. సిలమూక్కినుల్ అతైక్ కుత్తిన. సిల ఇరక్కైగళినుల్ అతనై మోతిన. వేఱుసిల అతనై నకఙ్గళాఱ్ కీఱిన. ఇన్తవాతనైయైప్ పొఱుక్క ముడియాత పోతిలుం వాయిల్ మామిసత్ తుణ్డిరున్తతాల్ అన్తప్పక్షియాల్ కూచ్చల్ పోడవుం ముడియవిల్లై. మామిసత్తుణ్డై యిఴన్తువిడవు మనమిల్లై. పిఱకు పిన్ వరుమాఱు అతు యోసిత్తతు. ఇన్తప్ పక్షిగళ్ ఎన్నినమాయిరున్తుం ఎన్నై యేన్ సిఱితుం సినేకితభావమిన్ఱి ఇవ్వాఱు వరుత్తుకిన్ఱన? ఎన్వాయి లిరుక్కుం మామిసత్తుణ్డిఱ్ కల్లవా ఇప్పక్షిగళ్ ఎన్నై ఇవ్వాఱు వరుత్తి అపాయత్తిఱ్ కుట్టుపత్తుకిన్ఱన? ఆతలాల్ ఇమ్మామిసత్తుణ్డై కీళే పోట్టు విడువతు నలమెన్ఱు తీర్మానిత్తు అవ్వాఱే చెయ్తతు. మామిసత్తుణ్టు కీళే వీళ్న్త వుటనే అతనై హిమ్సిత్తుక్కొణ్డిరున్త అన్తప్ పక్షిగళ్ యావుం అతనై విట్ట కన్ఱన. పిఱకు ఇన్తప్ పక్షిగళ్ అన్త మామిసత్తుణ్డైక్ కైప్ పఱ్ఱిక్కొళ్ళత్ తమక్కుళ్ ఒన్ఱోటొన్ఱు సణ్టైయిటత్ తలైప్ పట్టన. ఇన్త మామిసత్తుణ్డైత్ తియాగఞ్చెయ్త పక్షియానతు విన్తై యాగప్పార్త్తుక్కొణ్టు తియాగత్తినుఱ్ పనక్కు నేరిట్ట పరమ సుకత్తై యనుపవిత్తుక్కొణ్ డిరున్తతు. మెత్తై మేటైగళ్ తనం తానియం వస్తిరం ఇరత్తినం పవళం పుత్తిరన్ పెణ్సాతి ఇత్తియాతి సముతాయత్తైప్ పరిక్కిరిక్కిఱతఱ్కుక్ కారణం తేహ పుత్తి. ఇన్తత్ తేకపుత్తి అపిమా నత్తాల్ పలప్పట్టిరుక్కిఱతు. ఒరు పెరియ విరుక్ష త్తిన్వేరైవెట్ట అతు కీళే విళువతు పోలత్ తే కాపి మానత్తై విడుపవర్కళుక్కుప్ పిరపఞ్చ మఴిన్తుపోం. అపిమానత్ తిఱ్కు జీవనం తేకపుత్తి. తేకపుత్తియినుటైయ సేర్క్కై పరిక్కిర

கத்திற் கிருப்பிடமாயிருக்கும். இவ்வண்ணமாக ஒன்றிற் கொன்று காரணமாகவிருக் கின்றது. இந்த வபிமானம் நீங்கிய வக்கணமே பரம சுக முதயமாகும். இதற்கைய மின்று. தேகாபிமானத்தை விடா விடில் துக்கமே சம்ப் விக்கும். இதுதிண்ணம். பரிக்கிரகத்தியாகத் திற்குமுன்பு அபிமான ரகித சித்திபெறல் வேண்டும், இல்லாவிடில் விடம்பனமாகும். அபிமானத்தியாகத்துடன் சகலசுகமும் கைகூடும்.

உபி - பாலகன்

(கூசு) ஸ்ரீ॥ నతేమానావమానాస్తో నచింతా గేహపుత్రిణం।
ఆత్మక్రీడమాత్మరతి ర్విచారామిహబాలవత్ ॥ ரூ.

தா.—பாலகனுக்கு யான் எனது என்னுமபிமானங் கிடையாது. உயர்வு தாழ்வான அந்தஸ்துகளைப்பாலகன்நோக்குவதில்லை. குழ ந்தை மானுபிமான மின்றிச் சர்வ காலமும் சுகமாகவே விளையா டிக்கொண்டிருக்கும். பாலகன் இதரமனிதர்மேல் அபேக்ஷையான கித் தனக்குத்தானே இன்பத்தை யுண்டாக்கிக் கொண்டு வீட் டைப்பற்றியும் தேகத்தைப் பற்றியும் யாதொரு வியாகூலமு மின்றி அபிமான மற்றச் சுவபாவ மாகவே நிச்சிந்தையா யிருப்பான். இவ்வாறே சாதுக்களும் பிரபஞ்சத்தில் சத்திய புத்தி யில்லாத படியால் மானுவமானங்களைச் சமமாகப்பார்ப்பார்கள். வீடு! மனைவி, பிள்ளை முதலானோர் மேல் அவர்களுக் கிருக்குஞ் சிந்தை யினைத்தும் மித்தை வாக்காயிருக்கும். ஏனெனில் தங்கள் உடலில் சத்யத்வபுத்தியிருக்கு மாயின் சிந்தனைக்கு மூலமாயிருக்கும். கற்பனையே சமுசாரபந்தத்திற்கு மூலகாரணமாம். இந்தக் கற்பனை மனதினுடையது. இந்த மனது ஸ்வ ரூபத்திலேக்கியமானால் பேரறிவாய்ச் சகலவிடங்களிலும் பார்க்கப்படு ம். சாதுக்கள் இவ்வாறு ஸ்வரூப அனுசந்தானத்தால் தேகாபிமான ரகிதர்களாகிச் சுகித்திருப்பார்கள். இந்தச் சுகப் பிரார்ப்தியைப் பார்த் து மனது முதலான இந்திரியங்கள் உபரதி யடைந்து ஸ்புரணமில்லாது விளங்கும். இதை நிவிர்த்தி யென்றுரைப்பர் சான்றோர். அந்த ஸ்வ ரூபமே மனதிலிருந்து வெளிஸ்பூர்த்தி இல்லாததை வ்யுத்தானதசையென் றும் ஸ்திரமாகச் சாதகர்கள் கூறுவார்கள். உப்பு, சலத்துடனே சேர் ந்து சமரசமானும்போலச் சித்தம் ஸ்வரூபத்தில் ஏகீபாவமாகிச் சகச மான நிஜரூபத்தை யடைவதாகும். அவ்வண்ணமானவனுக்கு மானு வமான மெவ்விடம்? பெண்பிள்ளை முதலானவைகளிலாசை யெவ் விடம்? மனது ஸ்வரூபத்தால் மறைபட்டுச் சமாதானமடைகிறது. இவ்விதம் மனது இல்லாமல் ஒரு மாதவன் புரியுங் கிர்த்தியங்கள் பால

சேட்டைகள் போன்றிருக்கும். அன்னென் தெய்வயோகத்தால் சலனத்வமுண்டாக விருத்தி சூன்னியனாகி வர்த்திப்பான்.

(கூஎ) ஸ்லோ॥ த்வாவேவசிந்தயாமுக்தா பரமானந்தஆப்லுதௌ।
யோவிமுஷ்டோஜடோபாலோ யோகுணேப்யஃபரம்கதஃ॥ ஏ2.

தா.—சிந்தையின் சுழி பெரியதாகும். அதில் பிரம்மாதிகளும் மூழ்கிப்போவார்கள். அந்தச் சுழியில் இருவர் முக்தர் இருப்பார்கள். அவர்களுக்குத் துவிதபாவனையும் மானபிமானங்களுமில்லை. அகத்திலேயே சுகசம்பன்னராயிருப்பார்கள், மனதில்லாமல் விவகரிப்பார்கள். அவர்களுள் ஒருவனுக்குத் துக்கம் இனிமேலுண்டாகும். மற்றொருவன் சுகதுக்கங்களை ஜயித்தவன். முற்கூறப்பட்டவன் அறியாமையினால் சுகியாயிருப்பான். மற்றவன் நிஜஞானத்தில் சுகமடைந்து நிலையுன்றியிருப்பான். பாலகனுடைய ஸ்திதியைப் பார்க்குமளவில் அவனுடைய தேகத்தில் வாசனைகள் உள்ளடங்கியிருப்பதாகத் தெரியவரும், அவை யங்குரித்தால் அபாயத்தை விளைவிக்கும். பிரபன்னர் அப்படியாகாமல் குணாதீதராயிருப்பதால் சுகதுக்கங்களென்னும் வார்த்தை யவர்களுக்குக் கிடையாது. தேகத்தில் ஜீவனிருக்கையில் குணாதீதர்கள் எப்படி ஆவார்களென்றால், சாதகர்கள் சாதுக்களைச் சேவித்துச் சத்வகுணத்தையடைந்து ஞானத்தைச் சாதித்து ரஜோ தமோகுணங்களைச் சேதித்து விடுகின்றனர். இதனால் துன்பமான மோஹமமதைகள் அவர்களை விட்டகலுகின்றன. இவ்வண்ணம் உத்தமமான சத்வத்தைப் பெற்று உபசமனத்தையடைகிறார்கள். விசேஷமாக விறகு எங்கிருக்குமோ அவ்விடங்களில் நெருப்பு உல்லாசமாகப் பிரகாசிக்கும். காஷ்டங்களில்லாவிடில் அக்னி சன்னிஜதேஸ் வில் ஒடுங்கும். குணசம்பந்தமான அவஸ்தைகளை யோகிகள் இவ்வாறு கண்டறிந்து குணாதீதராகிறார்கள். அவர்களைப் பிரளயகாலத்திலும் சம்சாரம் பாதிக்காது. அளவில் சுக ஸ்வரூபானுபவிகளாதலால் தேகத்தோடி கூடினும் தேகாதீதர்களாகிச் சிந்தையென்னும் சுழியிலகப்படார்.

உக - குமாரி.

(கூஅ) ஸ்லோ॥ க்வசித்குமாரீத்வாத்மானம் வ்ருணானா க்ருஹமாகதா।
ஸ்வயம்தானர்ஹயாமாஸ க்வாபியாதேஷபந்துஷு॥ ஏ3.

தா.—தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் கன்னிகையான ஓர் குமாரத்தியை வீட்டிற்குக்காவலாக வைத்துவிட்டுக் குலதேவதை யாத்திரைக்காக வெளியூரிற்குச் சென்றனர். அக்கன்னிகையின் விவாகமுகூர்த்தம் முன்னமே நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தது. இவளைக் கொள்ளப்போகும் தன

வந்தர்களான வேதியர் அவள் தாய் தந்தையர்க ளில்லாத காலத்தில் வீட்டிற்கு வந்து "யார் வீட்டில்" என்று வினவினர்கள். அக்கன்னி கை வெட்கத்தினல் மௌனத்தையடைந்து தன் முகத்தை யவர்களுக் குக் காண்பிக்காமல் உள்ளிருந்த வண்ணமே அவர்களுக்கு ஆசனம் சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூல முதலியவை யளித்து மௌனமாகவே உபசாரங்களைச் செய்தனள். இதைக்கண்ட பிராம்மணர்கள் கல்லியா ணப்பெண் ஒருத்தியே வீட்டிலிருக்கிறாள் என்று தெரிந்து கொண்டா ர்கள்.

(೫೫) శ్లో॥ తేషామభ్యవహారార్థం శాలీన్రహసిపార్థివ ।
అవఘ్నంత్యాఃప్రకోష్ఠస్థాశ్చక్రుఃశంఖాఃస్వనంమహత్ ॥ ೯೯.

தா.—வந்தவர்களுக்கு அடிசில் நல்கவேண்டிய திருந்ததால் அக் கன்னிகை பானையிலிருந்த அரிசியை எடுத்து உரலில் போட்டுக் குத்த வேண்டியதா யிருந்தது. அரிசி குத்துங்கால் தன் கையிலணிந்திருக் கும் வளையல்கள் கலகலவென ஒலிக்குமே யென இதைத் தடுக்கும் சூழ்ச்சியை யுன்னலாயினள்.

(೧೦೦) శ్లో॥ సాతజ్జుగుప్సితంమత్వా మహతీవ్రీడితాతతః ।
బభంజైకైకశఃశంఖాన్ద్వావ్ద్వావాణ్యోర్గతాసుమత్ ॥ ೧೦೦.

தா.—தா னணிந்திருக்கும் சங்குவளையல்களின் ஓசை தன்னைப் பார்க்கவந்தவர் காதில் பட்டால் தனக்கு ஈனமாகுமென்று சிந்தனை யடைந்து பின்வருமாறு யோசிக்கலாயினள் "என்கையிலிருக்கும் வளை யல்களை ஒடிப்போனுகில் கல்யாண முகூர்த்தத்திற்கு அசுபமாகும். என் பர்த்தாநூற்றாண்டு உயிருடனிருக்கவேண்டும். ஆதலின் வளையல்களை உடைத்துவிடுவது மூடத்தனம். ஒவ்வொருகையிலும் ஒவ்வொரு வளை யலை வைத்துவிட்டு மற்றவைகளைக் கழற்றிப் பத்திரப்படுத்துவதே நன் றெனத் தோற்றுகிறது" என்று அறியாத கன்னிகையாயினும் நல்ல தீர் மானத்தை யடைந்து அவ்வண்ணமே செய்தாள்.

(೧೦೧) శ్లో॥ ఉభయోరప్యభూద్దోహ్యవఘ్నంత్యాఃస్మశంఖయోః
తత్రాప్యేకంనిరభిదత్తేకస్మాన్నభవతీధ్వనిః ॥ ೧೦೧.

தா.—இரண்டு வளையல்கள் ஓரிடத்திலிருந்தாலன்றே ஒலியுண் டாகுமென்று நன்குணர்ந்த அம்மாது ஒவ்வொருகையில் ஒவ்வொருவ ளையலைத் தவிர மற்றவைகளைக் கழற்றிவைத்துவிட்டு அரிசிகுத்த வார ம்பித்தாள். அப்போது ஓசையுண்டாகாமலிருந்தது.

(கo۷) ஸ்லோ॥ அஸ்யோத்ருமிமம்தஸ்ய உபதேசமரிந்தம ।
லோகானுசரன்னே தாம்லோகதத்வவிவித்ஸயா ॥ ۱o۲.

தா.—ஓ அரசனே! அக்கன்னிகை செய்த ஓர் சூழ்ச்சியால் நான் ஒன்று கற்றுக்கொண்டேன். நீ அரசனை படியால் எல்லாரையுங் தொழிலாளராகச் செய்து கொண்டு "நான் சமர்த்தன், சத்துரு சம்ஹாரன்" என்று கூறுகிறாய். இது கர்வத்தினால் வரும் மித்தியாவாக மாகும். காமக்குரோதாதி பகைவர்களை வெல்லாமல் நான் சத்துருசம்ஹாரன் என்று கூறுவது ஒவ்வாததாகும். சாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள அரிட்டவர்க்கத்தை வென்றலால் சமூசாரத்தில் விரோதிகளிராரர். அந்தக்கன்னிகை ஏகாந்தத்தில் செய்த சங்கதி எனக்கு எப்படித் தெரியவந்தது என்று கேட்பாயாகில் சொல்லுகிறேன் கேள். விஜனஸ்தானத்தில் ஆதனத்தில் திடமாக உட்கார்ந்து குருவாக்கியத்தில் விசுவாசம்வைத்துத் தத்வத்தியானஞ் செய்யும்போது ஆத்மபாவனையால் ஜனங்களிடத்திலும் வனங்களிடத்திலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு திருடமாகப் பார்க்கும்போது திருசிய தரிசனத்தில் திருசியத்வ மின்றித் திரஷ்டத்வ மூண்டாகிக் குருத்வ குணத்தை யங்கீகரிக்கச் சைதன்னியப் பிரகாசமாக ஜகம் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும். இப்படி நிஜதிருஷ்டியால் சராசரங்களில் சஞ்சரிக்கத் தற்செயலாக அந்தக் கன்னிகை தன் வீடயல் விஷயமாகச் செய்த சங்கதி யெனக்குத் தோன்றியது. அதை ஸ்வஹிதத்திற்காகக் குறிப்பு வைத்துக் கொண்டேன். இதை இன்னும் விரிவாகச் சொல்லுகிறேன் கேளாய்.

(கo۸) ஸ்லோ॥ வாஸேபஹுனாம்கலஹோ பவேத்வார்தாத்வயோரபி ।
ஏகஏவசரேத்தஸ்மாத்குமார்யாஇவகங்கணஃ ॥ ۱o۳.

தா.—பலர் கூடியிருக்குமிடத்தில் கலகம் உண்டாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இருவர் ஏகாந்தத்திலிருந்தால் வெகுவிதமான சொற்கள் உரையாடுவார்கள். எவ்விடம் வீண்பேச்சால் காலயாபனமாமோ அவ்விடம் ஸ்வகீயபலன் ஒன்று மிராது. ஆதலின் கங்கணங்களைக் கழற்றிய குமாரியைப்போல நான் ஒருவனுகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டுவருகிறேன். ஒருவனுயிருப்பதினுலேதான் ஏகாக்கிர லக்ஷணத்தைச் சாதிக்கிறேன்.

(கoஅ) ஸ்லோ॥ மனஏகத்ரசம்யுஜ்யாஜ்ஜிதச்வாஸோஜிதாசனஃ ।
வைராக்யாப்யாஸயோகேனக்ஷ்ரியமாணமதம்த்ரிதஃ ॥ ۱o۴.

தா.—வைராக்கியமின்றி அப்பியாசஞ் செய்தால் விஷயங்களென்னும் திருடர்கள் வெளிவந்து காமத்தில் வீழ்த்தி நிஜக்ஞானத்தைக்

கொள்ளைகொண்டு போவார்கள். விவேகமென்னும் தீபத்தை யேற்றி அஞ்ஞானமென்னு மிருளையோட்டி வைராக்கியத்தின் பலத்தால் முத் திரைகள் என்னு முபாயத்தைப்பற்றி, பிராணபானன்களின் வித்தியா சங்களை வெகுகால வப்பியாசத்தினாற் கண்டறிந்து அவைகளைப் பிறகு ஒருமிக்கச்செய்து ஆதனத்தில் திருடமாக உட்கார்ந்து மனதை ஆத்ம ஸ்தானத்தில் வைக்கவேண்டும். சமதமங்களுடன் பிரத்தியாகாரத்தா ல் மனதை யேகாக்கிரஞ் செய்து உல்ஹாட யந்திரத்தினால் ஷட்சக்க ரங்களைப் பேதித்து வைராக்கிய வஜ்ரகவசத்தைத் தரித்துக்கொண்டு தியானமென்னும் வாளைப்பிடித்துச் சந்தேகங்கள் யாவையும் தகுஞான த்திற் சேதித்து அச்சிரத்தையைப் போக்கி, நித்திரையைத் தனக்கடி மையாக்கிக் கொண்டு அல்லும் பகலும் சாவதானமாகவிருந்து யோக மென்னும் *துருக்கமேறி ரணரங்கத்தில் வீரனாகிச் சுபவாசனைகளான நிஜபலமானது முன்னே நடக்க ஞான விருத்தி வெளியாகிக் காமாதிப கைவருடன் பொருது அமர்க்களத்திற் பகைஞரை வென்று அநாகத ஓசையை அனுபவித்து ஆத்மாவினிடத்து ஏகாக்கிரமுண்டாகி அகம் மமதை யென்னுங் காவலாளிகளைக் கொலைபுரியல் வேண்டும்.

(கண்டி) శ్లో॥ యస్మిన్నశోలభ్యభయం యదేతచ్చ్రైశ్రైర్యుంచత్కర్మశేణాన్।
సత్వేనవృద్ధోనరస్తమశ్చవిధూయనిర్వాణముపైత్యనింధనం ॥ ౧౦౫.

தா.—காமக்குரோதாதிகளென்னும் சூரர்கள் தங்கள் புத்திரர்கள் (விஷயங்கள்)ரணக்களத்தில்விழுந்தனரென்னும் அதிகதுக்கத்தைநாடி மரணேன்முகமாக நின்றார்கள், துருக்கத்தின் வார்த்தையைக் கேட்டு வீரர்கள் உல்லாச சித்தமுடையவரா யிருந்தனர், ஆயினும் திரும்பிக் காமாதி சூரர் துருக்கத்தைக் கைக்கொள்ள முன்வரப் பெரியதான கஷ் டத்தைப் பார்த்தார்கள்; கர்மங்களுடைய கோட்பாடு, விதிவாதத்தால் மெதுவாகச் சமூலமாகக் களையப்பட்டு ரஜோகுண தமோகுணங்களா கிய தீக்குழியில் மூடப்பட்டு நிவிர்த்தி என்னுங் கல்லால் சத்வகுணம் திருடமாக மறைக்கப்பட்டுப் புறத்துச் சஞ்சரிக்க வல்லமையில்லாமல் மனதென்னுங் கர்ணிகையில் நின்றுவிட்டது இராம இராஜ்யத்தின் க ளிப்பைப்போல விரோதிகள் யாரும் அகப்படாதிருந்தார்கள். தியான கட்கத்தின் பிடிப்பு விடுபட்டது. சமதிருஷ்டியினால் வைராக்கிய கவசம் விட்டுப்போயிற்று. தியானமும் தியேயமும், தியாதாவும் அகப்படாதி ருந்தார்கள். அதனால் தியானமென்னும் வாள்தரிக்கப் படவில்லை, சத்வ குணம் துன்பமான யுத்தசாமக்கிரியைக் கற்றிருந்தது, விரோதிகளில் லாமையால் அந்தச் சாதனைகளை விட்டு விட்டது. ஆத்மா தன்மயமை

* மலைமேற் கோட்டை,

ன்னுங்குடையைப் பிடித்துச் சமசாம்ய மெனும் சிம்மாதனத்தின்மீது சகஜசமாதானமாக உட்காரும்போது ஜீவபாவ மில்லாமற் போயிற்று; சத்வகுணம் பாதங்களில் விழுந்து சுவயமாக வுபசமித்தது. எப்படி யென்றால், காஷ்டங்களுடைய சேர்க்கையினால் நெருப்புண்டாகிக் காஷ்டங் களெல்லாவற்றையும் எரித்துவிட்டுச் சாந்தி யடைவதுபோல வுத்தம மான சத்வகுணந் தலையெடுத்து ரஜோ தமோகுணங்களை நசிக்கச் செ யது தானும் உபசமித்தது. அவ்விடத்தில் ஞாதிருத்வத்தில் ஞானம் லீனமாகிச் சின்மாத்திர பூரணமாகி யிருந்தது.

உஉ. சரகாரன்.

(வில்லாண்மையுடையவன்.)

(கஅசு) శ్లో॥ తత్రైవమాత్మన్యవరుద్ధచిత్తో నవేదకించిద్బహిరంతరంవా।
యదృచ్ఛయోపనతమవ్యలింగమవ్యక్తమూఢాకృతిరాదదానః॥ ఇంఒ.

தா.—சித்தத்தை நிரோதித்து இப்படிச் சின்மாத்திர பூரணத்தில் அதை வைக்குமிடத்தில் அது சைதன்னிய சுபாவத்தை யடையும். அப்போது உள்ளே பரம சைதன்னியமும் வெளியில் சின்மாத்திர பரிபூரணமுந் தவிர விருத்திக்கு வேறு தோன்றாது. தியானிக்கிறவன் தியானத்தையும் அதற்கு விஷயமான தியேயத்தையும் பார்க்குமளவில் உல்லாசத்தால் மனது உள்ளடங்கும். இது சம்பிரஜ்ஞாத சமாதியா கும். குணங்களில்லாமல் போகானுபவங்க ளுண்டாகும். அவ்விடத் தைச் சமாதி யென்று அறிவுடையோர் கூறுவார்கள். பிரமம் இந்திரிய ங்களுக்குத் தோன்றாது. குணங்கள் போயுங் குணங்கள் பார்க்கின்றன. இது அனுபவிகளுக்கே தெரியு மல்லது வாயாற் சொல்லமுடியாது. இவ்விடத்தில் சாஸ்திர வாதங்கள் பிரயோசனமற் றிருக்கும். வேதங்க ளும் நேதி நேதி என்றாற்றுகின்றன. யோகிகளுக் கல்லாத சமுதாயத்திற் குப் புலப்படாது. அனுபவத்தை யுடையவர்கள் தம்முடைய ஸ்வரூப வியக்தியிற் காண்பார்கள். இவ்விடத்தில் ஹேதுமாத்திர நிருஷ்டாந்த ங்களெல்லாம் சமூலமாக மூழ்கினவாகும். உள்ளும் புறம்பும் சமதரிச னமாகும். இது அனுபவத்தின் நிர்வாணக் குறிப்பு. இந்த இலக்ஷணத் தை மனதிற் றரித்துச் சரகாரனைக் குருவாகச் செய்துகொண்டேன். வில்லை வளைத்து நாணேற்றிப் பாணத்தைச் சந்திக்குமிடத்தில் அனுச ந்தானம் நிருடமாகின்றது. இவ்வளவுக்கே யனுடைய பிரபஞ்சபாவ னை தட்டுப்படும். பேரி, மிருதங்கவாத்தியங்கள், யானை, குதிரை, கா லாட் சைன்னியங்கள் அரசர் முதலான ரதிகர்கள் சரகாரனுடைய கண்ணிற்கும் புலப்படா. பின்னிட்டுச் சேனாபதி யொருவன் வந்து

இவ்வழியால அரசன் போனனு வென்று கேட்குமளவில், அரசன் போனதும் போகாததும் தான் பார்க்கவில்லை யென்றுரைப்பான். சரகாரனுக்குத் தன் குறிப்பிலிருக்கும்போது மற்றென்றுங் தெரியாததுபோலச் சித்தத்தை யேகாக்கிரஞ்செய்தால் பிரபஞ்ச திருஷ்டியை வருவிக்க வொண்ணுது. இதைச் சாதிப்பதற்குச் சர்பத்தைக் குருவாக்கச்செய்து கொண்டேன்.

உங. சர்ப்பம்.

(கoஎ) ஶ்லோ॥ ஏகசார்யநிகேதஸ்யா தப்ரமத்தோ முஹர்முநிஃ।
லக்ஷ்யமாணஆசார்யை ருநிரேகோல்பபாஷணஃ॥ ரoக.

தா—பாம்பு, சாங்கத்தியத்தைச் சகிக்காது. தனிமையாய்ச் சுகமாகச் சஞ்சரிக்கும். எப்பொழுதும் சாவதானமாக விருக்கும். சுவாசத்தை வீணிற்போகச்செய்யாது. சாதுக்களுடைய இலக்ஷணமும் அவ்விதமாகவே யிருக்கும். அவர்கள் துவித சாங்கத்தியத்தைச் சகிக்காராகி ஏகாந்தத்தில் ஏகாங்கியாய் இருக்க விரும்புவார்கள். பிரஜைகளிட மலக்ஷியமா யிருப்பார்கள். துஷ்ட சாங்கத்தியஞ் செய்யார். தம்மை யொத்தவருடனும் நண்புகொள்ளார். சர்ப்பம் தன் தோலைக் கழற்றித் தானதற்கு வேறுக நிற்றல்போல யோகிகளும் தேக சங்கத்திற்கு வேறுகவே யிருப்பார்கள். யோகிகள் ஒரு நிமிடமும் வீண்போகாமல் எக்காலமும் தமது அனுசந்தானத்திலேயே இருப்பார்கள். பாம்பு புற்றிலிருந்து பலாத்காரமாக வெளியாகிறது, மார்க்கத்தில் அது முன்னும் பின்னும் சகலத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். தனது பசியைத் தணிக்கும் வண்ணம் தனக்கு நேர்பமிம் பொருளைப் பக்ஷிக்கும். அப்படியே யோகிகள் யோகபலத்தால் சனங்களுடைய சமூகத்திலாகிலும் அல்லது தனித்தாயினு மிருந்து சஞ்சரிப்பார்கள். இதர ஜனங்களுடைய சவிகல்ப நிர்விகற்ப விசாரங்களை யறியார்கள். இவ்விதமான யோகியைப் பார்த்து, இவர்கள் கர்ம நிஷ்டர்களென்று சிலர் கூறுவார்கள். சிலர் கர்ம பிரஷ்டர்களென் றுரைப்பார்கள். வேறு சிலர் இவர்கள் ஆத்ம நிஷ்டர்களென்று புகல்வார்கள். பாம்பு பேசவே பேசாது. அப்படி பேசினும் மெல்லியு குரலுடன் அற்பசத்தஞ் செய்யும். அவ்விதமே யோகிகள் வாக்குவாதத்தில் ஆதரவை வையார். உள்ளிருக்கும் கிருபாவிசேடத்தால் ஓரோர் வேளையில் மிருதுவானதாகியும், சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கத்தக்கதாகியும் மதுரமானதாகியு முள்ள வசனங்களை யுரைப்பார்கள். இவ்வசனங்கள் அற்பமானபோதிலும் சங்கற்ப விகற்பங்களைப் பரிச்சேதிக்கும். அவைகளின் இலக்ஷணத்தைச் சத்திய சங்கற்பரான சாதுக்களே யறிவார்கள்.

(கo அ) ஸ்லோ॥ கிருஹாரம்போமிதாஸ்தாவத் விஷலாச்சிருவாத்மனாம் ।
ஸ்வாபரக்ருதம்வேத்ம ப்ரவிஷ்யனுஷமேஷதே ॥ ஈo ச.

தா.—"உடலிது நமதிடமல வென்றுல் பேணவும்படுமோ இதற்கி டமதாம் பிரிதிவு தன்னே" என்று சான்றோர் கூறியிருக்க, மூடர்கள் தம் மனையாதிகளைச் சாசுவிதமென் றெண்ணுவார்கள். கர்பத்திலேயே மரி த்து உதித்த பாலகனுக்கு ஜாதக மேற்படுத்தி நாமகரணஞ் செய்வது எப்படி நகைக் கிடமோ அதுபோல மண்ணினுலும், கற்களாலுஞ் சே ர்த்துச் சுவரெழுப்பிக் கட்டைகளால் மேல் கூரையைப் போட்டு வீடுக ட்டி அதன் நிலையாமையை மறந்து அதை யென்னுடையது உன்னு டையதென் றுரைப்பது மூடத்தனமன்றோ? செல்லுகள் அநாயாசமா கப் புற்றுகளைச் செய்ய அதில் பாம்பு பிரயாசையின்றிக் குடி புகுந்திரு த்தல்போலச் சாதுக்களும் தேகாபிமானமும் வீடி என்னு மபிமானமு மின்றி அன்னியருடைய வீட்டில் வாசஞ் செய்து சுக சம்பன்னராயிரு க்கவேண்டுமேயன்றித் தமக்கென ஓர் கிருகம் புதுக்கிக்கொள்ளக் கூடாது. இது சத்தியமெனக் கொள்ளவேண்டும்.

(கoஉ) ஸ்லோ॥ ஏகோநாராயணோதேவ: பூர்வஸிருஷ்டஸ்வமாயயா ।
ஸம்ஹருத்யகாலகலயா கல்பாந்தஇதமீச்வர: ॥ ஈo ச.

தா.—நாராயண என்னும் பதத்தால் நரர்களுக்கு ஆஸ்ரயஸ்தா னமாக இருக்கப்பட்டவனென்றதாகும். நாராயணனே உயிர்களுக்கெ ல்லாம் உயிரானவன். சகலருக்கும் சுவாமியானவன். பூர்வத்தில் உபக ரண சாமக்கிரயை யொன்றுமில்லாமல் அவரே தமது மாயையால் ஜகத் தை நிர்மாணம் பண்ணினர். மாயை தன்னிடம் கணக்கில்லாத ஜீவசா மக்கிரியை வைத்துக்கொண்டதாகி அவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு கிரீ டிக்கிறது. நாராயணன் நிஜமாயையை வீக்ஷித்து அதைக் கிரீடிக்கும்ப டிசெய்து தாம் ஓட்டாமல் அலிப்தராயிருக்கிறார். தண்ணீரிலிருக்கும் தாமரைதன்னை நீர் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தபோதிலும் அதில் எப்படி யொட்டாதிருக்கிறதோ அவ்வண்ணமே *சிச்சத்தாவின் வியாபகத்தில் மாயை ஆனந்தத்துட னிருக்கிறது. மாயைக்கெது அதிஷ்டானமோ அ துவே அதற்கு நிவாஹஸ்தானமாகும். இவ்வண்ணமாக நாராயணனே மாயைக்கு நியந்தாவாக விருக்கப்பட்டவன். ரஜோகுணத்தால் சிருஷ்டி செய்து சத்வகுணத்தால் பரிபாலித்துக் கற்பாந்தகாலத்தில் காலரூப னுகி யாவற்றையுஞ் சங்கரிக்கிறன். இதனுல் நாராயணன் ஈஸ்வரரூப னென்று சொல்லப்படுவான்.

---

* சித்தும், சத்துமாயிருக்கும் வஸ்துவியாபகம்.

(ககo) శ్లో॥ ఏకమేవాద్వితీయోభూ దాత్మాధారోఖిలాశ్రయః ।
కాలేనాత్మానుభావేన సామ్యంనీతాసు శక్తిషు ॥ ౧౧o.

(ककక) శ్లో॥ సత్వాదిషూపాధిపురుషః ప్రధానపురుషేశ్వరః పరావరాణాంపరమ ।
ఆస్తేకైవల్యసంజ్ఞితః కేవలానుభవానంద సందోహోనిరుపాధికః ॥ ౧౧౧.

தா--இவ்வண்ணமாகக் காரியமும் காரணமும் தானேயாகி ஒரு வனான நாராயணன் குணகுணங்களை நிரசித்து இரண்டற்றவனாகிச் ச ஜாதிய விஜாதிய பேதமில்லாமல் பிரகிருதி புருஷர்களுக்கு ஈஸ்வரனாகி நிர்த்தாரகனாயிருப்பான். பிரகிருதி புருஷர்களை மனதற்ற மனதினாலே யாவன் கற்பித்தானோ அவனே ஈஸ்வரன். ஈஸ்வரனுடைய சாமர்த்திய த்தால் பிரகிருதியும் புருஷனும் வர்த்திக்கிறார்கள். பிரகிருதியை யசை ப்பிக்கும் சாமர்த்தியம் புருஷனுக்குளதாதலால் பிரகிருதியை யவன் மனைவியென் றுரைப்பார்கள். பராபரங்களிற் சேர்ந்த பிரமதேவன் மு தலான தேவர்களும் மனுமுதலான ஸ்தாவராந்தக ஜீவர்களும் இத்தப்பு ருஷனுடைய நியமனத்திலிருப்பார்கள். எவனுடைய ஆக்கினையினால் வாயு தனது மிதந் தப்பாமல் வீசுகிறதோ, சமுத்திரம் தன்னெல்லையைத் தாண்டாமலிருக்கிறதோ, சூரியன் தன் தினமானத்தை யதிக்கிரமிக்கா மலிருக்கிறானோ, பிராணவாயு பன்னிரண்டங்குலத்தைக் கடந்து ஓட வாதிருக்கிறதோ மேருபர்வதம் தன்னிருப்பிடத்தை விட்டுக் கிளம்பா தோ அவ்வண்ணமானவன் சுயம் நிராதாரமாக விருந்து விசுவசித்தவர் களுக்கு ஆதாரமாகிறான். சத்வாதிகுண சக்திகள் காலகதியால் பிரகிரு தியைச் சூழ்ந்து அதனைச் சமமான ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவந்தது. அப் பிரகிருதி ஆலம்விதையில் விருக்ஷம் அடங்கியிருப்பதுபோலக் குணங்க ளற்ற ஸ்தானத்தில் ஓதமைப்படும், அனேகவிதமான அலங்காரங்க ளால் பின்னமாகிப் பூர்வரூபமானபொன் எப்படியிருக்குமோ அதுபோ லும், குளிர்காலம் கழிந்த பிறகு பீஜங்கள் பூமியில் லீனமாவது போ லும் பிரகிருதி லீனமாகிக் கேவலம் சுகமூர்த்தியே மிஞ்ச யிருப்பான். இப்படி நிரூபாதிகனையும், சத்தியக்ஞானந்த சுவரூபனையும் நிரமலனையு மூள்ளவன் நாராயணனே.

(ककఒ) శ్లో॥ కేవలాత్మానుభావేన స్వమాయాంత్రిగుణాత్మికాం ।
సంక్షోభయన్ సృజత్యాదౌ తయాసూత్రమరిందమ ॥ ౧౧౨.

(ककఓ) శ్లో॥ తామాహుస్త్రిగుణవ్యక్తిం సృజంతీంవిశ్వతోముఖం ।
యస్మిన్ప్రోతమిదంవిశ్వం పటసంసరతేయథా ॥ ౧౧౩.

தா.—தான் தன்னுடைய ஆத்மமாயையைப் பார்ப்பதனால் அது கிரியாசக்தி யுடையதாகித் திரிகுணவியக்தியினால் அகங்கார மூலமாகச்

சிருஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஜகம் உண்டாவதற்கு இதே மூல மாகும். குணகுணக் கோட்பாடுகளால் தேவர் மனிதர் பன்னகர்களுக்கி டமாய் ஊர்த்வமத்திய அதோபாகங்களாக ஜகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக் கிறது. பிரமாண்டமென்னுஞ் சத்திரத்தில் பிராணிகளுடைய பிண்டங் கள்வர்த்திக்கின்றன. பிண்டபிரம்மாண்டங்களின் நிதானம் கிரியாசக்தி யால் செய்யப்பட்டுளது. ஜீவன் சமுசாரம் செய்யும் பொருட்டு ஆறுவி காரங்களைச் சரீரத்திலுண்டாக்கி அதன்மீது பசிதாக முதலான ஆறு லக்ஷணங்களைச் சிருஷ்டித்திருக்கிறான். இத்தக்கிரியாசக்தி சூத்திரத்தி னால் ஜகம் இவ்விதமாய் நடந்து வருகிறது, இதனில் திடமான கட்டுத் தேகாபிமானம். மாயை, இதனைச் சனங்களுக்குக்கொடுத்து அநிவாரமான வாசனையை யுண்டாக்கிச் சமுசாரத்தில் பிரவர்த்திக்கச் செய்து நானாயோனித் துவாராவாக ஜனிக்கும்படி செய்விக்கிறது. தந்தையின் சுக்கிலமும் தாயின் சுரோணிதமும் ஜடராக்கினி ஜ்வாலையினல் வெ குகாலம் சேர்க்கப்பட்டு அவயவாங்குரங்களுண்டாகிக் கரசரணாதிகளு டைய தேகத்தை யடைந்து வயிற்றில் கர்ப்பமாகவாகின்றன. இவ் வித கருப்பாசயப்பையில் ஜீவன் தங்கியிருக்கும்போது நானாவித துக் கத்தை யனுபவிக்கவேண்டியதா யிருக்கிறது. அத்துயரத்தை யெண் ணுங்கால் அளவிலாப் பயமுண்டாகிறது. யோனித் துவாரமாக ஜனி ப்பது ஜீவனுக்குக் கொடிய நரகமாகும். இப்படி உலகில் ஜன்மித்து சு வர்க்கமென்னுஞ் சிறைச்சாலையில் பிரவேசித்தால் தேகாபிமானத்தால் கீழே விழாதிருப்பானே? சுகதுக்கங்களின் சேர்க்கையால் திரிகுணங் களென்னும் விலங்கு வாய்த்திருக்கிறது. இத்தவிலங்கினல் கட்டுப்பட்டு அநேகதுக்கங்களை யனுபவித்தது போதும். அவித்தையை யுலகத்தார் விடார். இது மாயையினுடைய மகத்தான வேலையாகும். ஓ அரசனே! நீ அனுதாபத்தைக் கொண்டு அபிமானமென்னுந் தர்பத்தைச் சேதித் தால் உனக்குப் பயமிராது உன்னுடையஸ்திதி திரும்பும். சிச்சத்தி பிர கடித்தபோது அவித்தையென்னு மிருள்போய் ஞானமென்னும் சூரிய னுதயமாவான். தேகாபிமான ரகிதத்துடன் காமாதி பகைஞர்கள் நாச முறுவார்கள். அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் ஒரு புருஷனைச் சிரச்சேதஞ் செய்தால் கைகால்கள் தமக்குத்தாமே விழுந்துவிடுகின்றன போலும் யென்னும் இந்தச் சம்வாதத்தால் இருவரும் பிரம்மானந்தத்தை யடை ந்தார்கள்.

உச - சிலந்திப் பூச்சி.

(ககச) ஸ்லோ॥ யஷோர்ணநாபிர்ஹ்ருதயாது மூர்ணாம்
தந்துப்ரதந்தம் ஸ்வமுகாத்ப்ரஸூத்யே
தயாவிஹர்த்யாத்மபூயஸ்தாம் ப்ரஸத்யேவமஹேச்வரஃ॥ ஸ்ரீ:

தா.—சிலந்திப் பூச்சி தனது சுபாவத்தால் இருதயத்திலிருக்கும் நூலை முகத்திலிருந்து வெளிக்கெடுத்து அதனை விஸ்தாரமாகச் செய்து தன்னுடைய லீலையால் அதின் பேரிலேயே விளையாடிக்கொண்டிருக்கும். நூலைவிஸ்தரிக்கச்செய்து விளையாடுவது பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்துக்கொண்டு பின்பு தன் இருதயத்தில் நூலை இழுத்து அடக்கிக்கொண்டு அத்துவிதகலையைக் காண்பிக்கும். இவ்வண்ணமாகச் சர்வேசுரன் ஒருவனே யிருந்து ஜகத்தை யுண்டாக்கிக் கடைசியில் சம்ஹரித்து நிஜாத்ம பாவனையால் நிர்விகாரனுயிருப்பான். இந்த இலக்ஷணத்தின் நிர்த்தாரணையைப்பற்றிச் சிலந்திபூச்சைக் குருவாகச் செய்து கொண்டேன்.

(ककऊ) श्लो॥ यत्रयत्रमनोदेहीधारयेत्सकलंधिया।
स्नेहाद्द्वेषाद्भयाद्वापि याति तत्तत्स्वरूपतां॥ ೧೧೫.

தா.—மனோவாக்குக்காயங்களால் எந்தவஸ்துவைப்புருஷன் ஏகாக்கிரமாகத் தியானிக்கிறனே அந்தரூபமே தானுவான். சிநேகத்தினுலாகிலும் பயத்தினுலாகிலும் அல்லது துவேஷத்தாலாகிலும் எவனுக்குத் திருடமான தியான முண்டாகிறதோ அவன் தியானிக்கப்படும் பொருள் தானுவான் என்பது நிச்சயமாகச் சொல்லக்கூடும்,

(ककॠ) श्लो॥ कीटःपेशस्कृतंध्यायन्कुड्यांतेनप्रवेशितः।
याति तत्सात्म्यतांराजन्पूर्वरूपमसंत्यजन्॥ ೧೧೬.

தா.—குளவியானது புழுவைக்கொண்டுவந்து மண் கூண்டில் வைக்குமளவில் அந்தப்புழு மரணபயத்தால் நிரந்தரம் குளவியையே தன்மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்க அந்தத் தீவரதியானத்தால் கீட சரீரத்தைவிட்டுக் குளவியாகிக் கூண்டினின்றும் வெளியே பறந்துபோவதை நாம் கண்டிருக்கிறோமல்லவா! குளவி ஜடபதார்த்தத்தை யொத்தது, கீடமும் அவ்வண்ணமானதே. ஆயினும் குளவியைத் தியானிக்கக் கீடம் குளவிரூபத்தை யடைகிறது. பகவான் சடபதார்த்தமல்லன். அவன் பிறப்பிறப்பில்லான், சித்ரூபன், சுகமளிக்கும் தாதா. அதிகாரியான சேதனனும் ஞாதா. ஒருவன் பகவானைத் தியானித்தால் அவனும் பிறப்பிறப்பில்லானுகிச் சித்ரூபமடைந்து சுகஸ்வரூப மாவனென்பதற்குத் தடையில்லை. கீடத்திற்குக் குளவிவடிவம் வருவது தீவரதியானத்தினுலேயே. விசாரிக்குமளவில் இரண்டும் மூடங்களே. ஜடம் ஜடத்தை வேதிக்கிறது. பகவத்தியானம் அவ்வண்ணமான தல்ல. தியானிக்கிறவன் பகவதம்சரூபமுடையவனுகையால் தியானத்தால் பிரமை மாத்திரம் நசித்துப்போக அனுயாசமாக அந்தரூபத்தை யடைகிறன். எவ

னுக்குச் சைதன்னியஞான மில்லாமல் தேகவிருத்தி யுண்டாயிருக்கிற தோ அவன் பகவத் பிராப்தி யடையமாட்டான். அவனுடைய பிறப்பும் அவனுடைய தியானமும் அவனுடைய ஞானமும் யஜனயாஜனங்களும் தர்மாசரணங்களும் வியர்த்த மாய்விடும்.

(ககஎ) ஶ்லோ॥ ஏவம்குரு க்ஷயே நேஹ மேக்ஷிதாமதிஃ।
ஸ்வார்தோஹ்யக்ஷிதாம்புத்திம் சரணமேவதத்ப்ரபோ ॥ ௧௦ஃ

தா.— ஓ அரசனே! இத்தனைக்குருக்கள்களால் என்விவேகத்தைக் கொண்டு நான்எதைக் கற்றுக்கொண்டேனோ அதையுனக்குரைத்தேன். நிஜபுத்தியினுடைய வியுத்பத்தியினுல் ஏதுயுக்தியை நான் கற்றுக்கொண்டேன். அதையுனக் கனன்னிய பிரீதியுடன் சொல்லுகிறேன். இருபத்துநான்கு குருக்களுக்கெல்லாம் குருவானது விவேகவைராக்கிய விசாரணையேயாம். இதற்கு நிலையானது இந்த நரதேகம், அதற்காக இந்தத் தேகத்தை நான் குருவாகச் செய்து கொண்டேன்

(ககஅ) ஶ்லோ॥ நேஹோகுருர்மமநர க்தி விவேகஹேது
ர்பிப்ரத்ஸத்வனிதனம்ஸதே தார்ஜ்ஜரட்ம் ।
தத்வான்யனேவிமுசாமி யதாததாபி
பாரக்யமித்யவஸிதோ விசராம்யஸங்கஃ ॥ ௧௧ச

தா.—அத்தேகம் இரண்டுபிரகாரமாகக் குருவாயிருக்கும். தேகத்திற்குச் சமமான கெட்டபதார்த்தம் உலகில் எங்குமில்லை. அதைப் போல நல்லபதார்த்தம் எவ்வுலகிலும்கிடையாது. கெட்டதைவிடவேண்டும் அப்போது தான் மோக்ஷசுகம்கை கூடும். இந்தத் தேகத்தைநல்லதென்று போகித்தால் அவசியம் நரகத்திற்குப் போகவேண்டியது. இதை விடாமலும் போகிக்காமலும் மத்தியபக்ஷமாகப் பங்கிடுமிடத்தில் ஆத்மசாதனத்திற் கனுகூலமாகும். பாரமார்த்திகத்தைப் பெறநாட்டங்கொண்டாராகி வீட்டில் வசித்துக்கொண்டு தேகாசக்தி இலக்ஷணம் புத்தியிற்படவொட்டாமல் தேகம் நிலையற்றதென்றெண்ணி அநித்தியமானவதின்மேல் ஆசைவையாது முழுமூடர்க்களாய்ச் சஞ்சரிக்கவேண்டும். எவனுக்கு இவ்வித விரக்தியுண்டாகிறதோ அவனே விவேகியென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்வண்ணமாக விவேகவைராக்கியவிரக்தி நரதேகத்தில்தானுண்டாகும். மற்றெந்தத் தேகத்திலும் இவ்விவேகமுதியாது. கேவலம் சிச்னோதரங்களுக்கே இந்தத்தேகத்துடன் வியவசாயஞ்செய்து கொண்டிருப்பார்கள். பிரம்மசாயுஜ்யத்தையடைய இந்தத்தேகம் நிதானமாகவிருக்கும். இதற்காகவே தேவர்கள் மானிட சென்மம் எடுக்க விரும்புகிறார்கள். நரதேகம் பாவனமா

னது என்று எண்ணுங்கால் வெகுநிந்தியமாகும். யோனித்துவாரமாக ஜனனமடைந்தது மரணமடையும், இதற்கையமில்லை. சர்ப்பத்திலிருக்கும்போதே மரணத்திற்குச் சூசனையுண்டாகும் தேகத்திற்கு நித்தியம் மிருத்யு உண்டாகிக் கொண்டிருக்கப் பாலப்பருவத்தைத் தாண்டி யௌவனப்பருவத்தை யடையும்போது தன் மரணத்தைமறந்து சாதுரியமும் லௌகிக யூகையுமடைந்து நான் பூரணபலசாலியானேனென்று கர்வத்தையடைவது வெகு தவறு. யௌவனதசைக்குப் பின்பு கிழத்தனம்வந்து மரணகாலம் நெருங்கும். மிருத்யு வரும்பொழுது உடல் நடுக்கலுறும் மனது சிதறும் கண்கள் பஞ்சடையும் பற்கள் விழுந்துவிடும் இரண்டு காதுகளும் செவிடடையும் உபசாரங்கள் சகியா பக்கத்திலிருக்கும் சனங்கள் இந்தக் கிழவன் இன்னும் சாகவில்லையா என்றுகேட்பார்கள்; சர்வாங்கங்களிலிருக்கும் நாடிகள் தளர்ந்து பயனற்றனவாகும். மரணம் வராத விடத்தில் ஜரையின் விடம்பனம் சொலற்கரிது. தாராபுத்திரர்கள் இஷ்ட பந்துக்கள் முதலானோர் விழுகாவார்கள். பிறந்தது முதற்கொண்டு யாவர் பரிபாலிக்கப்பட்டனரோ அவரே தூரமாவார்கள். கிழத்தனம் வரவே அவன் பேச்சையொருவரும் கேளார்கள், இதுமாத்திரமன்று பரிகாசஞ்செய்வார்கள். வயோதிகர்களைக்கண்டால் நாய்களும் குலைக்கும். ஆசீர்வாதஞ்செய்தது பலிக்காவிட்டால் உலகோர் நிந்திப்பார்கள். ஆதலால் வயோதிகத்தின் துன்ப மித்தன்மைய தென நன்குணர்ந்து தாருண்யதசையிலேயே ஜாக்கிரதையடையவேண்டும். தேகம் ஆறு விகாரங்களுடன் கூடியது. ஒவ்வொருவிகாரத்தில் கோடி யனர்த்தங்கள் கூடியிருக்கும். நெருப்பின்மேல் நெய்யின் தாரையைப்போலப் பசிதாக முதலானவை இத்தேகத்திலுள்ளடங்கியிருக்கின்றன. இந்த விஷயபோகங்களுக்கு மூலம் தேகத்தின்மீதிருக்கும் மமத்வம். இம்மமத்வம் அதிகரிக்கப் பிரபலமான துக்கம் நேரிடும். தேகத்தின் கூட்டறவு துக்கத்தையே யளிக்குமாதலால் அதின்மீது ஆசைவைக்கக் கூடாது ஆதலின் தியாஜ்ஜியாம்சத்தை இத்தேகம் நமக்குக் கற்றுக்கொடுத்து விரக்திக்கு ஹேதுவானபடியால் இதை நான் குருவாக்கிக்கொண்டேன். இது வொருபக்ஷம். தேகமிருந்தாலன்றிச் சாதனையைக் கொள்ளவும் அதினால் அவிஞ்சபதவியை யடையவு முடியாதாகையால் இத்தேகத்தை நான் குருவாக்கிக்கொண்டேன் இது இன்னொருபக்ஷமாகும். இந்தத் தேகம் நமக் குபகாரியும், அபகாரியு மாகும். இதை நன்கு விசாரித்துத் தன் இதத்தை யெவனொருவன் சாதுரியத்துடன்தேடிக்கொள்வானோ அவனே தன்னியனுவான். தத்வ விசாரணை செய்யுங்கால் தேகத்திற்கு மூலம் அஜ்ஞானமென நன்கு புலப்படும். நிரூபம் காண்கிலாமை பிரகிருதி சம்பந்தமாகும். பிரகிருதி திரிகுண

சூத்திரத்துடன் கூடினது. திரிகுணம் திரிவித அஹங்காரங்களுடன் கூடினது. இவைகளால் மகா பூதங்களான விகாரங்களுண்டாயின. இப்பூத விகாரங்கள் மூலமாகத் தேகத்திற்கு இந்திய வியாபாரங்களுண்டாயின. இது பிரம்மாண்டத்தினுடைய படாடோபமாகும். இவையாவும் ஆரோபமெனவறிக. கயிறு எக்காலும் பாம்பானதின்று. ஆனால் பாம்பாகக்கண்ட பிராந்தி கானல் நீர்போலன்றே? தேகபாவமில்லாவிடில் ஆரோப முண்டாகாது. இனி அபவாத இலக்ஷண மெப்படியென்றால் தேகம் பஞ்சபூத சம்பந்தமானதால் அதை நான் என்பது பொய். தேகம் மலினமானது. நான் சுத்தனுதலின் அது எனக்கு விரோதமானது. ஜடமானபிருதுவி நானல்ல இளகலான ஜலம் நானல்ல தகிக்கும் குணமுடைய வக்னி நானல்ல சஞ்சலமான வாயு நானல்ல சூனியமான ஆகாயம் நானல்ல திருஷியத்தினுல் அகங்காரம் நானல்ல பரிச்சின்னமான ஜீவன் நானல்ல மித்தையான மாயை நானல்ல, நிலையில்லாத் தேகம் நானல்ல பாதகத்வமான விஷயங்கள் நானல்ல. இந்தத் தத்வங்களுக்ரம் எனக்கும் சம்பந்தமு மில்லை. பிரம்மாஸ்மி என்னும் அபிமானம் அம்வபரம். அது அம்ச சன்னியாசிகளால் மனனஞ்செய்யப்படும்- அது சத்துவாவஸ்தையின் சாதனை. இந்த வபிமானங்கள் நானல்ல. தத்துவங்களுடைய அனுவாதமெல்லாம் என்னிடத்தில் அபவாதமே. இதுவென்னுடைய விவேகத்தின் ஞானமாகும் உன்னுடைய அனன்னியத்வத்தைக் கண்டு இவைகளை நான் உனக்குரைத்தேன். இவ்வண்ணம் ஒருமைப்பட்ட சம்வாதத்தால் இருவரும் சுத்த போதத்தில் நிலைமைபெற்றுக் கைதட்டிப் பகவதனுபவானந்த கல்லோலத்தில் பிரமசுகத்தைக் கண்டார்கள். இந்தத்தேகம் இவ்வளவு உபகாரமானது. ஆனால் இதற்குச் சமானமான நண்பன் இம்மேதினியில் ஒருவருமிலனென்று தேகத்தைப் பத்திரப்படுத்த யத்தனிக்கில் அதனால் விளையும் விபரீதத்தை பென்னென்றுரைப்பேன். நாய் நரிகளினுடைய வாகாரமானது அக்னிபகவானுடைய யக்ய சிஷ்டத்திற்கு தவுமா? ஆனதால் ஓ யதுமகாராஜனே! நான் தேகத்தின் மீது ஆசையை வைத்திலனுகிச் சங்கத்தைவிட்டு ஆத்ம ஸ்திதியில் போதாகாரனுகி இப்புவியில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு வருகின்றேன்.

(ககக) ஸ்லோ॥ ஜாயாத்மஜார்தபசுபிர்க்ருஹாபவர்கை
வ்ருஷ்ணிம்யத் ப்ரயசிகீரஷயாவிதத்ஸ்வ ।
ஸ்வாம் தெகம்ருச்சமவருத்தனஸ்ஜேஹ
ஸ்ருஷ்ட்வாஸ்யபீஜமவஸீததி நஷ்டதர்மஃ॥

தா.—இந்தத் தேகம் எக்காலும் விடய போகங்களே யெச்சி, நர கிலாழ்த்தும் நாரியர் நல்கும் சிற்றின்பத்தை துகர்வதற்கே விரைந்து செல்லும். இச் சிற்றின்பத்தி னிமித்தம் புருடர்கள் சர்வ பொருள்களே யும் இழந்து விடுகிறூர்கள். ஸ்திரீயைக் கைப்பிடித்த பிறகு பிரபஞ்ச துக்கங்க ளனேகமாக உண்டாம். ஸ்திரீயுடன் போகிக்கும்பொருட்டு வீடும் அவ்வீட்டில் தானிருக்கும் பொருட்டுத் தன தான்னியமும் மின்றி யமையா தனவாகும் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் அவைகளே யிரகூஷித்து வளர்க்க ஏவலாளர்கள் முதலானுர்களேச் சம்பாதித்த லவசியமாகும். இவ்வாறு தன்னுல் போஷிக்கப் பட்டவர்களுடைய இரகூஷணைக்காகத் திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடவேண்டி வரும். புருஷன் தன்னு டைய தேகத் திற்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கக் கோரி அனேக துக்கங்களேச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறுன். தேகாபிமானத்தால் ஜனங்கள் மூர்க்கரா கி வீணுசைகளில் விழுவார்கள். தேக சுகத்தைப்பற்றிப் பரசுகத்தைக் கைவிடுவார். இவ்வாறு தம்முடைய சாச்வித ஆத்ம சுகமான பிரயோ சனத்தை முற்றிலும் மறந்து தமது வீடு மனை தனம் பெண்பிள்ளை இவைகளின் மேல் மிகுந்த ஆசையை வைத்துப் பித்தேறி நிஜமான த ம்முடைய பிரயோஜனத்தைப் பாரார். இந்த வாசனையே யவனிடத்தில் மேலிட்டிருப்பதால் அந்தியத்தில் வேறுதேக மெடுக்கும் வரைக்கும் இதுவே பீஜமா யிருக்கும். செடியின் விதை பூமிமேல் விழுந்து தண் ணீர் முதலாய கூட்டுறவால் திரும்பிச் செடியாகின்றதுபோலத் தேக வாசனையானது வேறு தேகங்களே யெடுக்கச் செய்யும்பொருட்டுத் தே கத்திலிக்கிறது.

(கஉ0) ஸ்லோ॥ ஜிவ் ஹைகதோ மமகர்ஷதி கர்ஹ்யஜ்ஞா
சிஶோ ந்யத்ர ஸுகரம்(ச்)ரவணம்குதஶ்சித் ।
஘்ராணோந்யதஶ்சல தி்க்ஷ்வதகர்மஶக்தி
ர்பஹ்வ்யோஸபத்ன ருஷபேஹபதிம்லனந்தி ॥ ஏ0.

தா.—சிங்குவைக்குரசனத்தில் பிரீதி, தாக முண்டாகும்போது தண்ணீர் முதலானவைகளே வாயிலுலருந்தும். சிச்னத்திற்குரதி சுக மிஷ்டம், ஸ்திரீகளுடன் கூடிரமிக்க வபேக்ஷிக்கும். தொக்கு இந்திரிய த்தின் மிநதுவாயிருக்கும் பொருள்களின் மேல் விருப்பம். உதரத்திற்கு அன்னத்தின் மீது பிரீதி. காது மதுரமான ஓசையையும் இனிய கானங் களேயும் கேட்க விருப்பங்கொள்ளும். மூக்குப் பரிமளத்தை யபேக்ஷிக் கும். நயனங்கள் நல்ல ரூபங்களேக் காண விரும்பும். கைகள் நானவித மான லீலைகளேப் புரிய இஷ்டங்கொள்ளும். கால்கள் நடக்க விரும்பும் இவ்வண்ணமாக இந்திரியங்கள் வெகுவிதங்களாக விஷயாசக்தியை

யுடையனவாய் வாசனைகள் க்ருடமாகித் தேகாந்தரப் பிராப்தி யுண்டா கின்றது. ஆகவே விஷயத் தியாகஞ் செய்யும் பொருட்டுத் தேக சங்க த்தை அவசியம் சேதிக்கவேண்டும். இந்த அர்த்தத்தில் மலினவிஷய ங்களை விட்டுச் சுத்த விஷயங்களை நாடில் மானிடதேகம் நலமுறும். ஏனெனில் உடலிலிருந்து ஞானப்பிரிவு உண்டாகின்றது.

(கடக) ஸ்லோ॥ ஸ்ருஷ்ட்வாபுராணிவிவிதா ந்யஜயாத்மஶக்த்யா
வ்ருக்ஷான் ஸரீஸ்ருபஸரீஸ்ருபகான் ஖கதம்ஶமத்ஸ்யான் ।
தை ஸ்தை ரதுஷ்டஹ்ருதயஃ புருஷம் விதாய
ப்ரஹ்மாவலோகதிஷணம்முதமாபதேவஃ ॥ ௨௧.

தா.—நாராயணன் தனது மாயையால் அனேகவித சரீரங்களைச் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். இவைகளில் சில இம்மண்ணுலகில் சஞ்சரிக்கின் றவைகளாயும் சில ஆகாயத்தில் வர்த்திக்கின்றவைகளாகவும் சில சல த்தில் வசிக்கின்றவைகளாகவும் சில அசரங்களாகவு மிருக்கின்றன. வி ருக்ஷங்கள் பசுக்கள் சர்ப்பங்கள் ஈக்கள் இராக்கதர் பிசாசங்கள் கொக்கு கள் அன்னங்கள் மீன் ஆமை முதலான ஜீவராசிகள் ஜனிக்கும் யோ னித்துவாரங்கள் அசு இலக்ஷம். இவைகளைச் சிருஷ்டித்த பிறகு ஜீவகோடிகள் நிஜப்பிராப்தி யடைவதற்கு ஹேது ஒன்று மில்லையே யென்றிரக்கங்கொண்டு வேதங்களை மிக ஆதரணையுடன் நாராயணன் நிருமித்தார். பலர் ஞானத்தை யறிந்தும் விதேகஸ்திதியை யடையவி ல்லை. ஆகாரம் நித்திரை பயம் மைதுனம் இவை மனிதருட்பட எல் லாப் பிராணிகளுக்கும் பொது. ஆயின் மனிதன் ஒருவனுக்கே பகுத்த றியு ஞான மிருப்பதை நாராயணன் கண்டு களித்துப் பிரம்ம ஞான முண்டாவதற் கதிகாரத்தையும் தம்முடைய பிராப்தியும் அவனுக் குண்டாகும்படி க்ருபை செய்தருளினன். மானிட வடிவத்தை யடை ந்து பிரமஞானத்தைச் சாதிக்காதவன் விஷயானுபவத்தில் சஞ்சரிப் பான். இம்மானிடதேகத்திற் பிறந்த ஞானத்தினாலேயே சத்தியமான தும் ஞான ரூபமானதும் ஆனந்தமுமான பதவியை ஒருவ னடையக்கூ டும். சர்வேஸ்வரன் தன் கிருபா நோக்கினால் மானிடர்களை யிவ்வளவு அதிகாரிகளாகச் சிருஷ்டித்திருக்கின்றன். இத்தேகமொன்றால் பிரம்ம ஞானத்தை யடையக் கூடுமே யல்லது வேறு தேகங்களா லடைதல் முடியாது.

(கஉஉ) ஸ்லோ॥ லப்த்வாஸுமர்ணமிதம் பஹுஸம்பவாந்தே
மாநுஷ்யமர்தமம நித்யமபீஹமீரஃ । தூர்ணம்யதே
தநபதேதமுமிருத்யுயாவந்நி ஃ ।
ஶ்ரேயஸாயவிஷயஃ கலுஸர்வதஃஸ்யாத் ॥ ௨௨॥

தா.—எண்பத்துநான்கு இலக்ஷம்யோனிகளில் ஒவ்வொன்றில் கோடி கோடிமுறை ஜீவன் ஜனித்து அவசிதமாகப் பாக்கியவிசேஷத்தால் இந்த நரதேகம் அவனுக்கு சம்பிராப்தமாயிற்று. இந்த ஜன்மம்அருமையாகக் கிடைத்ததென்றெண்ணிப் பாரமார்த்திகத்தைப் பெறயத்தனிக்குமவனுடைய பிதுருக்கள் இதைக்கண்டுஉற்சவங்கொண்டாடுவார்கள். இங்ஙன மருமையாகக்கிடைத்த மானிடதேகத்தைக்கொண்டு முதல்விஷயபோகங்களையனுபவித்துப் பிறகு பாரமார்த்திகத்தைச் சாதிக்கலாமென்று எண்ணக்கூடாது. ஏனெனில் மிருத்யு அனிவாரமாகிக் குணதோஷங்களையெண்ணுமலும் தேசவிசேஷங்களை நோக்காமலும் இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமலும் இவ்வுடலை நாசம்செய்யும். தேகம் ணித்தது முதல்காலன் பின்தொடர்ந்து கொண்டேவருகிறான். இவ்வாறு மிருத்யு அதனை விடாமல் பின்தொடர்ந்துவர ஜீவன் விஷயபோகங்களை நச்சுவது பாம்பின்வாய்ப் பட்டதேரை தன் மீது அப்போது உட்கார்ந்த ஈயைப் பக்ஷிக்க இச்சிப்பது போலவாகும். தேகவநித்தியத்தை நோக்காது விஷயசுகத்தை விரும்புவோன் தன் வாழ்நாளை வீணாக்கிப் பாரமார்த்தத்தை யிழந்து சம்சாரசாகரச்சுழலிற் சிக்குறுவான். விவேகியானவன் இதை யோர்ந்து தன் தேகத்தைக்கொண்டு பாரமார்த்திகத்தைப் பெற வுக்கமுடையவனாகி நித்திரையை வென்று, அமர்க்களத்தில் போர்புரியுஞ் சூரன் தன் பகைவருடைய சக்கரத்தைச் செயிக்க எவ்விதமாகப் பேராவல் கொண்டு சுருசுருப்புடன் போர்புரிவனோ அவ்வண்ணம் அல்லும் பகலும் அனவரதம் ஆத்மசிந்தனையை வேகத்துடன் சாதித்தல் வேண்டும். ஆத்மலக்ஷியத்தைச் சாதிப்பதற்கு மனதைச் சாவதானப்படுத்த வேண்டும். அதின் மூலமாகச் சாயுஜ்யச் சேர்க்கையைச் சாதிக்கவேண்டும். ஏகபுத்திரனை இராஜகுமாரன் காணுமலிருந்தால் அவனைக்கண்டு பிடிக்க எல்லாத்தேசங்களையும் எப்படிச்சோதிப்பார்களோ அப்படி நிச சுகத்தைச் சாதிக்கவேண்டும். காலன் நம்மைக் கொண்டுபோகு முன்னரே நம்முடைய சொற்பவாயுளை வீணுக்காது பாரமார்த்தத்தைப் பெறவேண்டும். நரதேகத்தைப் பெற்றவர்கள் தங்கள் ஆயுளைப் பிரபஞ்சப் பிராந்தியினல் விஷய விலாசங்களில் போகங்களை யனுபவித்து வீணாக்கி விடுகின்றனர். பசுமுதலான யோனிவழிப் பிறந்த பகுத்தறிவில்லாப் பிராணிகள், விஷயபோகங்களை விட மற்றெவற்றைம் மறிந்தில. நரர்களுக்கு மாத்திரம் விவேகபுத்தியை ஈஸ்வரன் அளித்திருக்கிறான். இந்தவிவேகத்தைக் கொண்டு விஷயபோகங்களை விசாரித்துப்பார்த்தால் அவற்றின் நிலையாமையும் துன்பங்களால் தேகத்திற்கு ஹானியும் மூலத்திற்குக் கெடுதியுண்டாவது நன்கு விளங்கும். இவ்வாறு விசாரித்த எந்தமானுடன் பிரமஞா

னத்தையடைய முயலாது தனது வாணாள் வீணாளாக கழிப்பானே அவன் வாலில்லாத இருகால் கர்த்தபமெனச் சொல்லப்படுவான். அபரோக்ஷ ஞானத்தைவிட்டு வயிற்றின் நிமித்தம் யாவினருவன் படாடோபம் செய்வனே அவனே மதுபானம் பண்ணின மர்க்கடமெனக் கூறல் தகும். பிரமஞான மில்லாத சாஸ்திரஞானம் இருட்டு வீட்டிலுள்ள மின்னும்பூச்சை யொக்கும். அஞ்ஞானமென்னுமிருட்டில் அந்தச் சிற்றொளி மிக அல்பமாயிருக்கும். ஞானவொளியான சூரியனுதிக்கவே அதை யார் பார்ப்பார்? பிரமஞான மில்லாத சன்னியாசி நாடகத்திலிருக்கும் மொட்டைக்கூத்தாடியைப்போலிருப்பான், இஷ்டான்ன பிக்ஷைக்காக வீணகத்தலையைச் சிறைத்துக்கொண்டவனுவான். விஷயாபிலாஷை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேதாத்தியயனஞ் செய்பவர் மழைக்காலத்தில் கூவும் சுவர்க்கோழி போலாவார்கள். விஷயப் பிராப்திக்காக மௌனத்தைத்தரித்துக் கொள்வது கொக்குகள்செய்யுந் தியானத்திற்குச் சமானமாகும். விஷயபுத்தியுடன் கானம்செய்வது ஒரு கழுதை மற்றொரு கழுதையைப் பார்த்துக் கத்துவதுபோலாகும். விஷங்களைப் பற்றி நானு விலாச யுக்திகளுடன் கூடின வுபன்னியாசங்கள் காக்கைகள் பிண்டத்தைப் பார்த்து அனேக பிரகாரங்களாகக் கூச்சலிடுவதுபோலாகும். விஷயங்களுக்காகச் சாஸ்திர பிரசங்கஞ்செய்வது வயிற்றை நிறைப்பதற்குப் பகூகிகள்கூவும் கூச்சல்போலாகும். விஷயவாசனையை வைத்துக்கொண்டு வெளிக்கு ஆசாரத்தைக் காண்பிப்போர்கள்ஆசாரம்,காகத் தின் சௌசாசாரம்போலாகும். செம்மையாகச் சீவிக்கவேண்டுமென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு அக்னிஹோத்திரிகள் யாகஞ்செய்வது வேசி தன் சரீரத்தை விற்றுச் சமுசாரத்தை நடப்பிப்பதுபோலாகும். நரதேகத்திற்குப் பிரயோசனம் நான்காவதான பரமபுருஷார்த்த சாதனம். இத்தச் சாதனத்தைச் செய்யாத வனுக்கனர்த்த முண்டாகும். இந்தத் தேகத்தில் பிரம்மஞானத்தைச் சாதிக்காதவன் நாய் பன்றிகளுக்குச் சமான மாவதுமன்றி அவைகளுக்கும் ஈனனென்றும் மதிக்கப்படுவான். அஃது எங்ஙனமெனில் பசுவை யுரைத்தால் அது துவிஷத்தை வையாது. மனிதனே தன்னை உதைத்தவனுக்குத் தீங்குசெய்யாதிரான். பசுவானது அதிகமேய்ச்சலிருந்தாலும் அதைவிட்டு விட்டுத் தனக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அதைத் தின்று பிற்காலத்திற்கு வேண்டுமே யென்னுஞ் சிந்தனையாகிய லோபகுணம் அதனிடத்தில் வையாது. மனிதனே தான் கோடீஸ்வரனுசவிருந்தாலும் தன்வயிற்றிற்கு வேண்டியமட்டும் புசியாது மேலும் மேலும் தனத்தை விர்த்திபண்ணும் லோபகுணத்தை யுடையவனாகி அந்த நிதியை யொருவேளை இழக்கின் தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்

வான். மனிதனுக்கோ நூறுஜன்மம் எடுத்தபோதிலும் அர்த்த சிந்தை தலைவது அம்மா! அரிதரிது. ஒருவனுக்கு அமிதமான தனமிருந்தால் அனிவார்யமான சிந்தையும் பணம் செலவழிந்து போய்விடுமென்னும் பயமுமுண்டாகிவிடும். சரீரத்தின் அநித்தியத்தை நோக்காது விருத்தி க்ஷேத்திரங்களைச் சாதித்து வீடுகள் கட்டிவிக்கும்போது அஸ்திவாரம் பலமாகப் போட்டுத் தன் தனயர்கள் பேரன் பௌத்திரர்கள் வாச ம் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணுவான். இவ்வித அபாரமான சிந்தை பசுக்களுக்கொரு காலத்திலு மிராது. பசுக்களுக்கு ருதுகாலம் தவிர மற்ற காலங்களில் மைதுன சிந்தை யுண்டாவதில்லை. மனிதனே அங் ஙனமல்லாது தினமும் மைதுனத்தைக் கோரி ஸ்திரீ கர்ப்பவதியானாலும் அவளுடன் புணருவதை விடான். காமம் குரோதம் கர்வம் நிந்தை இ வை மனிதனிடத்திலுள்ளது, பசுவினிடத்தில் கிடையாது. பசுபக்ஷி முதலானவைகள் விஷயபோகங்களுக்காக விருக்கும். ஆனால் நரதேக ம் விஷயச் சேதனத்திற்கிருக்கும். இப்படிப்பட்ட நரதேகம் பாபபுண் ணிய சமானத்தினு லுண்டாகும். ஒருவன் புண்ணியம் அதிகஞ்செய தால் சுவர்க்கத்திற்கேகுவான். பாவம் அதிகம் செய்தால் அதோகதிக் குப் போவான். பாபபுண்ணியங்கள் சமூலமாகப்போகும்போது முத்தி யடைவான். மனிதனிக்கர்ம பூமியில் ஜனித்து ஆச்சிரம தர்மங்களில் விவேகத்தை யுடையவனு யிருக்கவேணடும். விலையில்லாத இரத்தின த்தைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம். ஆனாலம்மாதிரி சிந்தாமணியைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள மூடியுமோ? அப்படியே அதோயோனிகளில ஜனனங்களை யெடுக்கலாம். இந்த மானிட தேகம் துர்லபமாகக்கிடைக் கும். மிக வருமையான விந்தத் தேகங் கிடைத்த பின்னும் பிரம்ம சுக தைச் சாதிக்காதவன் மூர்க்கனும் பகவானிடத்து நன்றியறிவில்லாத வனுமாவான். நிஜாத்ம பிராப்திக்காகப் பகவான் மனிதயோனியைச் சிருஷ்டித்தனர். அக்கருணாகரக் கடவுண்மீது விசுவாசம் வையாது வி ஷயங்களில் அழுந்துவது அனர்த்தமாகும். புத்திரன் ஹரிபக்தனாகித் தங்கள் குலத்தை யுத்தரிப்பானென்று பித்துருக்கள் எண்ணியிருக்கி றார்கள். விஷய சுகங்களையே நச்சுவோன் இவர்கள் கோரிக்கையை நி றைவேறச் செய்யான். இந்த மானிடதேகம் சகல சாக்கியங்களின் பிர யோசனமாகும், இதைச் சபலமாகும் பொருட்டு நான் வைராக்கியத்தை யடைந்தேன்.

(கஉங) ஸ்லோ॥ ஏவஸஂஜாதவைராக்யோ விஜ்ஞானாலோகஆத்மனி।
விசராமிமஹீமேதாம் முக்தஸங்கோனஹங்கிருதிஃ ॥ ௦௨3.

நரதேகம் நிஜாத்ம சாதனைக்குக் கருவியாகும். விஷயபோகங் களைக் கொண்டால் அதுவே மிக்கவாதனையை விளைவிக்கும், இதைதான்

கண்டறிந்து வைராக்கியத்தில் நிலைமை பெற்றேன். அந்த வைராக்கியத்தாலும் ஆசாரிய கிருபா விசேஷத்தால் வரும் வசனத்தாலும் இந்திரியங்களுண்டய போக்கை ஒருவேளையிலேயே நிறுத்திவிட்டேன். அவித்தையெப்போதெட்போது ஜீவனே மறைக்கிறதோ அப்போதைக்கப் போது ஸ்வஸ்வரூபத்தில் நிலைமைபெறுவேன். அவித்தை மித்தையாகிப் போகுமாயின் சித்பிரகாச பூரணமான பகவத் அனுபவங்கிடைக்கும். பின்பு தேகத்தின் மீதிருந்த அகந்தை சமூலமாய்ப் போய்விடும். எந்தத்தேகம் ஞானசாதனைக் கனுகூலமோ அந்தத் தேகத்தில் வைராக்கியம் விளங்கிநிற்கத் தேகசம்பந்தமான சிநேகம் அவ்விடம் எங்ஙனமிருக்கும்? யான் இவ்வண்ணமான அனுபவத்தையுடையோனைச் சங்கமில்லாமல் இவ்வுலகில் சஞ்சரித்து வருகிறேன். ஸ்வதேகத்தில் அகந்தையில்லை. எந்தப்புருஷனுக்கு அகந்தையில்லையோ அவனுடைய தேகம் அதிர்ஷ்டயோகமாக விருக்கும். எப்படி பென்மூல் உலர்ந்த இலை சருகுகள் வாயு பலத்தால் பறந்துபோவதுபோல அந்தத் தேகத்தோடு இஷ்டமான படி சஞ்சரிக்கக்கூடும். அதற்காகப் பிரம்ம சாக்ஷாத் காரத்தால் விருத்தி லயமாகும் பரியந்தம் வைராக்கியம் பங்கமாகாமல் பூர்த்தியாக விருப்பது புருஷார்த்தமாகும். நீ ஒருவேளை குருவினிடம் விசுவாசமில்லையென் றுரைப்பாயாகில் அவ்விஷயத்தை யுனக்கு விரைவாகச் சொல்லுகிறேன்கேள். உப்பும் நீருங்கூடி ஒன்றுவதுபோலக் குரு உபதேசமாத்திரத்தில் விருத்தி மறைபடி மவனுக்குச் சாதக பாதகங்களின் வாதை கூறுவது பொய்யாகும். கர்த்தவ்யஞ் சுத்தமாயில்லாத அவஸ்தை கல்பாந்திரத்திலும்லபிக்காது. குரு உபதேசமாத்திரத்தில் ஸ்வரூபாவபோதம் மனதிற்குண்டாகிறது. ஆனாலும் வெளி தரிசனத்தால் விக்ஷேபிக்கப்பட்டு நிச்சலத்வமாக இருக்கமாட்டாது. அச்சமயத்தில் உட்கார்ந்த போது ஸ்வரூபஸ்திதியும் ஆதனத்தை விட்டபோது பிரபஞ்ச ஸ்பூர்த்தியுமான இத்தகைய வேகதேசஸ்திதியை யோகிகள் நாடார்கள். தேகம் ஆதனத்தில் நிச்சலமாகிக் கர்மத்தில் சஞ்சலமாகவிருந்தாலும் எப்பொழுதும் விருத்தி நிச்சலத்வத்தை யடைந்து நிருமலமாயிருப்பது யோகிகளுக்குரிமை. பீஷ்மர் பரசுராமருடன் யுத்தஞ் செய்யும்போது நிருவாண வாக்கைக் கேள்வியுற்றனர். சமாதி பங்கமில்லாமல் இதைச் சாதிப்பதற்காக இருபத்துநான்கு குருக்களை யான் செய்துகொண்டேன். தேக நிச்சலத்தால் விருத்தி நிச்சலமும் தேக சஞ்சலத்தால் விருத்தி சஞ்சல மூண்டாகுதல் தேகபுத்தியாகும் அது நிஜபோதமாகாது. பிரபஞ்ச தரிசனமாகும்போது விருத்தி விக்ஷேபிக்கும். அந்த விக்ஷேபத்தைப் போக்கடிப்பதற்கு அனேக குருக்களை யான் சாதித்தேன்.

(கூசை) ஶ்லோ॥ நஹ்யேகஸ்ய குரோர்ஜ்ஞானம் ஸுஸ்திரம்ஸ்யாத்ஸுபுஷ்கலம்।
ப்ரஹ்மதத்வித்வமஸி வை ஸியதேஹமஹர்ஷிபிஃ॥ ௧.௬.

தர.—எனது ஆசாரியன் சொன்ன ஞானத்தால் இருதயத்தில் சித்தனம் (பேரறிவு) பிரகாசித்தது. அது மின்னலைப்போலச் சஞ்சலமுள்ளதாயிருந்ததே யன்றி ஸ்திரியத்தை யடைந்ததில்லை. மூலத்தில் சஞ்சலமுடையது எப்போதும் பூரண பிரயோசனத்திற்கு வராது. கூஷணந்தோன்றி கூஷணமறையு மாகையால் சாதகர்கள் தொந்தரை யடைவார்கள். பிரமம் இரண்டற்ற தென்பதும் நித்தியமான தென்பதும் யாவருக்கும் சம்மதமே. அதனைக் கண்டறிய வேண்டியாராயப்புகின் அதைச் சிலர் சகுணமென்றும் சிலர் நிர்க்குண மென்றும் இப்படி பலவாராக வாதித்து அபிமானத்தால் யுக்தியை விட்டுவிடுவார்கள். சிலர் பிரமம் பிரபஞ்சத்துடன் கூடினதென்றும் சிலர் அதனை நிஷ்பிரபஞ்ச மென்றும் கூறி வாதாடுவார்கள். பிரபஞ்சத்தை பார்க்கும்போது விகூபிக்கிறதினல் நிஜ ஐக்கியத்தைச் சாதிப்பதற்கு நானு பதார்த்தங்களை நல்ல புத்தியால் பார்த்துக் குணதோஷக் கிரகிப்பதனல் அவைகள் குரு ரூபங்களாயின. ஒரு குருவை யனுசரிப்பதால் தோன்றும் சங்கையாவற்றிற்கும் சமாதானங் கிடைப்ப தருமையாகலின் யான் பல குருக்களை யனுசரித்தேன். எவ்விடத்தில் விகூப முண்டாயிற்றோ அவ்விடத்திலேயே ஐக்ய முண்டாகும். எந்தக் குருக்களுடைய இலகூணங்களைச் சொன்னேனோ அவை நிஜபுத்தியின் சாதனங்கள். அவை விகூபங்களைச் சமூலமாகத் தீவர தியானத்தினல் சேதித்தன. அதனல் சஞ்சலத்வம் போய் நிஜபோத மூலமான நிச்சலத்வமடையப்படுகின்றது. திருஷியம் சின்மாத்திரமாகத் தோன்றப்பட்டது, முன்பு என்னுடைய குரு எனக்கு எதைப் போதித்தனரோ அதனையே மேற்சொன்ன இருபத்து நான்கு குருக்கள் மூலமாகச் சாதித்து விகூபத்தைச் சேதித்தேன். நிஜகுரு ஒருவனே யாவன். ஏனைய குருக்கள் சாதகத்வத்தால் சாதனமாவார்கள். அலைகள் சமுத்திரத்தில் கீழ்டித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும ஜலத்துடன் ஒருமித்த தன்மையை விடுவதில்லை. அவ்விதம் நான் இச்சகத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் இரண்டென்னும் வார்த்தை எனக்கில்லை. சகலமும் சகலத்திலும் ஆசாரியனே. ஆசாரியனே யன்றி வேற்றுமை சற்றேனு மில்லை. என்னுடைய நானென்கிற சுபாவம் சதாசாரியனே. இப்படிச் சதாசாரியன் கதையான பாரமார்த்தத்தை யுனக்குக் கழறினேன் என்று கூறிமுடித்த அவதூதர் அரசனை ஆலிங்கனஞ் செய்ய அவ்விருவரும் ஞானுந்தத்தில் ஒருமித்தனர்.

శ్రీభగవానువాచ.

(கஉரு) శ్లో॥ ఇత్యుక్త్వాసయమంవిప్ర స్తమామంత్ర్యగభీరధీః ।
వందితోభ్యర్థితోరాజ్ఞా యయౌప్రీతోయథాగతం ॥ ౨౫౫.

தா.—ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியம்:—இவ்விதமாக யதுமகாராஜனுக்கு அவதூதர் பிரம்மஞானத்தைப் போதித்து அவன் சமாதானப்படுவதைக் கண்டு அவனுடன் சொல்லாமலேபோக வாரம்பித்தார். இதைக்கண்ட அவ்வரசன் ஓடிச்சென்று அவர் திருவடிகளைப் பிடித்துப் பரம பிரேமையினால் பூசை செய்தான். மறுபடியும் பிரதக்ஷணஞ்செய்து அவர் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அந்த அவதூதரை இருக்கும்படி பிரார்த்தித்தான். அதைக்கண்ட அவதூதர் அவன் மீது க்ருபைகொண்டு அவன் சிரசின்மீது கையைவைத்துப் பிரசன்னராகி யின்றுமுதலினக்கு மெனக்கும் விடையாக மிராதென்று ஆசீர்வதித்து அவ்விடம் விட்டுப் போய்விட்டார். அரசனும் தமக்கிஷ்டமானவிடஞ் சென்றனர்.

(கஉசு) శ్లో॥ ఏతత్తేవచఃశ్రుత్వా భూర్యేషాంనఃసపూర్వజః ।
సర్వసంగవినిర్ముక్తఃసమచిత్తోబభూవహ ॥ ౨౫౬.

தா.—ஓ உத்தவரே! நம்முடைய வம்சத்திற்கு முதற் பிறந்தவனான யதுமகாராஜன் அவதூதருடைய வாக்கியங்களைக் கேட்டுச் சகலமான சேர்க்கைகளிலிருந்து விடுதலை யடைந்து சமதவமான சித்தத்தையுடையவனானென்று கிருஷ்ணபகவான் சொல்லி முடித்தனர். அப்படியே இதனைப் படிப்போர் கேட்போர் ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களில் நிலைமை பெறுவார்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேங்கடகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

The Commercial Press, Trivicane.